

RELIGIA

PORADNIK METODYCZNY
DZIECI PIĘCIOLETNIE

Ufamy Panu Jezusowi

Święty Wojciech
wydawnictwo

Ufamy Panu Jezusowi

**PORADNIK METODYCZNY
DZIECI PIĘCIOLETNIE**

Pod redakcją
księdza Pawła Płaczka

Święty Wojciech
wydawnictwo

Autorzy katechez
Longina Cywińska
Maria Frela

Koordynator zespołu autorskiego
ks. dr Paweł Płaczek

Koordynator projektu „Nowe Podręczniki”
ks. dr Marcin Wojtasik

Poradnik metodyczny do nauczania religii rzymskokatolickiej
według podręcznika nr **AZ-03-01/18-PO-9/23**, zgodnego z pro-
gramem nauczania nr AZ-0-01/18.

Recenzenci

ks. dr Krzysztof Mielnicki
ks. mgr lic. Piotr Pierzchała

Nihil obstat

Poznań, 3 kwietnia 2023 roku
ks. dr Adam Adamski, Cenzor

Imprimatur

Poznań, 5 kwietnia 2023 roku
N. 1624/2023
bp Grzegorz Balcerek, Wikariusz Generalny
ks. prałat dr Ireneusz Dosz, Kanclerz Kurii

SPIS TREŚCI

Wstęp | 6

1. Spotykamy się z Panem Jezusem

1. Nasze spotkania z Panem Jezusem | 9
2. Pan Bóg daje nam piękny świat | 14
3. Cały świat wielbi Pana Boga | 19
4. Przyroda to dar od Pana Boga | 24
5. Aniołowie uwielbiają Pana Boga | 28
6. Anioł Stróż jest darem Pana Boga dla człowieka | 33
7. Pan Jezus jest z nami w Kościele | 38
8. Jesteśmy dziećmi Pana Boga | 43
9. Uczę się kochać Pana Boga | 49
10. Uczę się kochać drugiego człowieka | 55

2. Pan Jezus mówi do nas w słowie Bożym

11. Pan Jezus uczy nas słuchać słowa Bożego | 61
12. Poznajemy Maryję – mamę Pana Jezusa | 65
13. Maryja ukazuje się Świętej Bernadecie | 70
14. Kochamy Maryję i odmawiamy różaniec | 75
15. Święci wskazują nam drogę do Pana Jezusa w niebie | 79
16. Modlimy się za zmarłych | 84

3. Pan Jezus rodzi się w Betlejem

17. Wizyta anioła u Maryi | 89
18. Poznajemy życie Świętego Józefa | 94
19. Czekamy na narodziny Pana Jezusa – Advent | 98
20. Narodziny Pana Jezusa | 102
21. Pasterze witają Pana Jezusa | 107

- 22. Świętujemy narodziny Pana Jezusa | 113
- 23. Mędrcy przynoszą dary Panu Jezusowi | 118
- 24. Moje dary dla Pana Jezusa | 123
- 25. Maryja i Józef odnajdują Pana Jezusa w świątyni | 129
- 26. Pan Jezus powołuje swoich uczniów | 135

4. Pan Jezus oddaje swoje życie na krzyżu

- 27. Pan Jezus opowiadania o Samarytaninie | 141
- 28. Pan Jezus czyni cuda | 146
- 29. Pan Jezus uzdrawia chorych | 151
- 30. Pan Jezus spotyka się z dziećmi | 156
- 31. Pan Jezus wzywa do nawrócenia. Środa Popielcowa | 161
- 32. Uwielbiamy Pana Jezusa – Niedziela Palmowa | 166
- 33. Pan Jezus zaprasza uczniów do Wieczernika | 171
- 34. Pan Jezus ustanawia Eucharystię. Wielki Czwartek | 175
- 35. Pan Jezus idzie drogą krzyżową | 179
- 36. Pan Jezus oddaje swoje życie Bogu Ojcu | 184
- 37. Złożenie ciała Pana Jezusa do grobu | 189

5. Pan Jezus zmartwychwstaje

- 38. Grób jest pusty! | 195
- 39. Apostołowie biegną do grobu Pana Jezusa | 200
- 40. Pan Jezus wstępuje do nieba | 205
- 41. Pan Jezus daje apostołom Ducha Świętego | 210

6. Pan Jezus pozostaje z ludźmi

- 42. Pan Jezus jest obecny w Biblii | 216
- 43. Idziemy z Panem Jezusem w procesji Bożego Ciała | 220
- 44. Ufamy Panu Jezusowi | 225
- 45. Pan Jezus powołuje misjonarzy, aby głosili Dobrą Nowinę na całym świecie | 230
- 46. Pan Jezus obiecuje ludziom niebo | 235
- 47. Pan Bóg mnie kocha | 239
- 48. Moje wakacje z Panem Jezusem | 244

Piosenki do wykorzystania – wersje ze słowami | 249

Piosenki do wykorzystania – wersje instrumentalne | 250

Materiały dodatkowe | 251

WSTĘP

Drodzy Katecheci!

Przyjmijcie przygotowany przez nas poradnik metodyczny przeznaczony do pracy z dziećmi pięcioletnimi. Stanowi on obudowę metodyczną do podręcznika ucznia *Ufamy Panu Jezusowi*. Cały niniejszy pakiet edukacyjny jest zgodny z programem nauczania AZ-0-01/18.

Zawarte w tym poradniku katechezy służą przedstawieniu Osoby Pana Jezusa, który spotyka się z nami, kocha nas i słucha. A my możemy – i powinniśmy – Mu zaufać. Słowa Pana Jezusa w całym podręczniku ucznia i poradniku metodycznym zapisano w czasie teraźniejszym – aby pokazać, że jest On z nami tu i teraz, żyje pośród nas.

Każdy zaproponowany przez nas scenariusz zawiera propozycje różnorodnych metod i technik dydaktycznych – wierzymy, że każdy z Was znajdzie tutaj coś dla siebie i odpowiedniego dla danej grupy pięcioletków. Zapewne zdarzy się nieraz, że materiału i rozwiązań metodycznych będzie więcej, niż jesteście w wyznaczonym czasie zrealizować – i takie było nasze założenie: przygotowaliśmy bowiem wiele pomysłów, a Wy, znając już swoich uczniów, sami zdecydujecie, która metoda będzie najlepsza.

Struktura zaproponowanych przez nas katechez jest stała. Każde zajęcia rozpoczynają się **MODLITWĄ**; po niej następuje **NAWIĄZANIE DO POPRZEDNIEJ KATECHEZY** i **WPROWADZENIE** do nowego tematu, w którym poinformujecie dzieci, czego dotyczą dane zajęcia. W części **ODKRYWAM** dzieci przez cały rok będą spotykać się ze swoją rówieśnicą Zuzią, by razem z nią i jej bliskimi odkrywać obecność Pana Boga w życiu. **OPOWIADANIA** o Zuzi można przeczytać lub odtworzyć. W części **SPOTYKAM** dzieci poznają, jak dana prawda wiary realizuje się w życiu człowieka. Część **POZNAJĘ** to pogłębienie odkrytego problemu w oparciu o słowo

Boże. Kolejny element katechezy stanowi część **ODPOWIADAM**, w której dzieci poszukują odpowiedzi na pytanie, jak słowo Boże ma się realizować w ich życiu. W części **UTRWALAM** najmłodszy ugruntowują i zapamiętują poznane treści poprzez zabawy edukacyjne i wykonywanie zadań. W części **MODLĘ SIĘ** dzieci wraz z Wami się modlą, ucząc się, że modlitwa to rozmowa z kochającym nas Bogiem. Część **RODZINA I WIARA** stanowi list do rodziców – zapisany w podręczniku ucznia i dostępny w wersji pliku tekstowego, tak aby poprzez pocztę elektroniczną mógł dzięki Wam dotrzeć do rodziców/opiekunów dziecka.

Do wspomnianych powyżej **OPOWIADAŃ** proponujemy dodatkową aktywność, która może urozmaicić zajęcia i ułatwić przekazywanie wiadomości dzieciom. Rekomendujemy, aby włączyć dzieci do aktywnego słuchania i odpowiadania na temat treści opowiadań przy pomocy **KUKIEŁEK** – prostych wizerunków przedstawiających bohaterów opowiadania (Zuzię i jej bliskich). Materiał graficzny do wykonania kukiełek jest do pobrania **TUTAJ** oraz w pakiecie materiałów dodatkowych dostępnym na stronie Strefy Katechety (www.strefakatechety.pl). Kukiełki mogą wykonać dzieci wraz z rodzicami (np. poprzez przytwierdzenie rysunków do patyczków po lodach) albo jako katecheta możesz przeprowadzić zajęcia wprowadzające, na których wykonanie wspomniane pomoce dydaktyczne – może na takie spotkanie również warto zaprosić rodziców i opiekunów dzieci? Stworzyłoby to szansę na zapoznanie się z grupą i jej unikalnymi potrzebami.

Oprócz tego do poradnika metodycznego załączamy pakiet materiałów dodatkowych: rysunków, zdjęć, opowiadań, piosenek i innych. Wszystkie z nich – gotowe do pobrania – opatrzone są ikonką strzałki i podświetlone w tekście kolorem.

Bardzo dziękujemy Wam za zaufanie. Wierzmy, że praca z naszym pakietem edukacyjnym będzie dobrą przygodą i dla Was, i dla Waszych uczniów. Niech Duch Święty Was prowadzi!

Autorzy i Wydawca

1

Spotykamy się
z **Panem**
Jezusem

1

NASZE SPOTKANIA Z PANEM JEZUSEM

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie dzieciom, że ludzie spotykają się z Panem Jezusem, ponieważ Mu ufają.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń

- podaje, że lekcje religii to jego osobiste spotkania z Panem Jezusem.

Postawy. Uczeń

- okazuje radość ze spotkania z Panem Jezusem na katechezie – pośród swoich rówieśników.

Formy organizacji zajęć

- zbiorowa, indywidualna.

Metody

- słuchowisko, rozmowa kierowana, praca z tekstem słuchanym: „teatrzyk”, praca z podręcznikiem, śpiew, zabawa integracyjna.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracja rodziny Zuzi, piosenka *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*¹,
- podręcznik, patyczki z postaciami (do opowiadania).

¹ Zob. np. *Modlitwa – W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, tak można najprościej modlić się do Niego...*, <https://www.youtube.com/watch?v=SgTl-4c5Ai0k> (dostęp: 11.07.2023).

Struktura katechezy

Powiedz: *Cieszę się, że będę mógł (mogła) spotykać się z wami przez ten rok. Nazywam się... W czasie dzisiejszej katechezy, podczas zabawy, poznam wasze imiona. Na lekcjach religii będę mówił (mówiła) o Panu Jezusie, który bardzo Was kocha i chce, abyście również wy Go znali i kochali. Każdą lekcję religii będziemy rozpoczynać modlitwą.*

Zaprezentuj dzieciom postawę modlitewną, powiedz o konieczności wyciszenia się na czas modlitwy.

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy Ci za to, że kochasz każdego z nas.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Prosimy Cię, Panie Jezu, byśmy Cię coraz lepiej poznawali i kochali.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

I. Odkrywam

Zaprezentuj ilustrację Zuzi i jej rodziny. Powiedz: *Na każdych zajęciach będziemy słuchać opowiadania o Zuzi. Za chwilę ją poznacie. Ma tyle lat, co wy. Popatrzcie na rysunek. To jest jej rodzina: mama Ania, tata Paweł, jej brat Franek oraz babcia Zosia i dziadek Staszek. Posłuchajcie, jak wyglądał pierwszy dzień Zuzi w nowej grupie przedszkolnej.*

Opowiadanie

Tego dnia Zuzia była bardzo podekscytowana – zmieniała grupę w przedszkolu! Wprawdzie znała koleżanki i kolegów, ale nigdy nie miała z nimi wspólnych zajęć.

- *Mamo, czy muszę? Nie mogę zostać w mojej grupie?* – zapytała.
- *Zuziu, teraz będziesz ze swoimi równoletkami* – odpowiedziała mama.
- *Zobaczysz, że będzie dobrze.*
- *Skąd wiesz, mamusiu?*
- *Córeczko, możesz mi zaufać. Wiem, że tak będzie. Przekonasz się. Zuzia spojrzała na mamę. „Mama nigdy mnie nie okłamała... I wie wszystko... Zaufam mamie”. – pomyślała. – No dobra, idę. Buziaczki. – krzyknęła Zuzia wchodząc do Sali pięciolatek. – Zuzia! Cześć!*

Będiesz z nami? O! A to niespodzianka! – przez drzwi holu, w którym stała mama, dobiegały głosy dzieci witających nową koleżankę.

II. Spotykam

Przygotuj wcześniej (samodzielnie lub z dziećmi i rodzicami – zob. Wstęp) kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadań.

Powiedz: Każde z was ma kukielki. Są na nich bohaterowie naszego opowiadania. O dalszych przygodach Zuzi i jej rodziny będziemy słuchać na kolejnych spotkaniach. Kukielki pomogą nam opowiedzieć sobie, co usłyszeliśmy.

Dzieci biorą kukielkę z wizerunkiem Zuzi. Zapytaj:

- *Zuziu, dlaczego się denerwujesz?* (dzieci poruszają kukielką i odpowiadają: „Idę do nowej grupy”)
- *A pamiętasz, co powiedziała mama?* (dzieci poruszają kukielką, odpowiadając: „tak”)
- *Przypomnicie słowa mamy?* (dzieci poruszają kukielką, odpowiadając: „wszystko będzie dobrze, zaufaj mi”)
- *Co wówczas sobie pomyślałaś?* (dzieci poruszają kukielką, odpowiadając: „mama nigdy mnie nie okłamała”)
- *Jak powitały cię dzieci?* (dzieci poruszają kukielką, odpowiadając: „ucieszyły się”)
- *Czy podoba się wam zabawa z kukielką?* (dzieci odpowiadają)

Powiedz: Ten, komu sprawiła radość, może teraz powitać Zuzię. To nasza nowa koleżanka. Będzie z nami na każdym spotkaniu, gdy będziemy słuchać opowiadania. Dzieci witają Zuzię – kukielkę na patyczku.

Podsumuj: Zuzia była szczęśliwa. Okazało się, że dzieci radośnie ją powitały. Zuzia dobrze zrobiła, że zaufała mamie. Czy wiecie, co znaczy słowo „ufać”? Ufać to znaczy być pewnym, że mama nigdy nie zawiedzie, nie okłamie, nie oszuka. Nadszedł czas, abyśmy usłyszeli, co chce nam powiedzieć Pan Jezus.

Powiedz: Zapamiętajcie: zawsze, gdy będę czytać słowa Pana Jezusa – słowo Boże – wstaniecie i złożycie dłonie. Zgoda? Zróbmy próbę. (dzieci wstają, składają dłonie jak do modlitwy).

III. Poznaję

Przeczytaj tekst biblijny.

Pismo Święte (por. Ps 89,16)

Szczęśliwi są ludzie, którzy umieją się cieszyć.

IV. Odpowiadam

Powiedz: *Za chwilę sprawdzimy, czy umiemy się cieszyć.*

Zabawa integracyjna „Poznajmy się”

Zaproś wszystkich do zabawy. Dwoje dzieci tworzy „most”, unosząc ręce. Dzieci kolejno przechodzą pod mostem i się przedstawiają – każda osoba wypowiada swoje imię. Następnie siadają, tworząc krąg. Zaintonuj melodię i zaprosz dzieci do wspólnego odśpiewania słów: *Dobrze, że jesteście, dobrze, że jesteście, dobrze, że jesteście.* Śpiewać możesz również po przedstawieniu się każdego z uczniów.

Podsumuj: *Myszę, że każdy z was był szczęśliwy, słysząc, że cieszymy się z tego, że jest z nami.*

V. Utrwalam

Powiedz: *Oprócz nas jest ktoś jeszcze, z kim będziemy spotykać się na religii. On chce nam powiedzieć o swojej wielkiej miłości i pragnie, byśmy mieli radość w swoich sercach. Powie nam, jak to szczęście osiągnąć. Kim jest ta ważna Osoba? (Pan Jezus). Tak, Pan Jezus pragnie, abyśmy Mu zaufali, chcieli Go słuchać.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Znajdź na rysunku krzyż i go pokoloruj. Opowiedz, co jeszcze widzisz na ilustracji.*

Powiedz: *Pan Jezus, który jest z nami, zna nas i pragnie, abyśmy z Nim rozmawiali. Za chwilę poznacie znak, który wykonują wszystkie dzieci Boże, gdy chcą rozmawiać z Panem Jezusem.*

Zaproś do nauki piosenki.

Piosenka W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego

Fragment: *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, tak można najprościej modlić się do Niego.*

VI. Modlę się

Zaproś uczniów do modlitwy. Następnie powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy, że jesteś z nami.*

Poproś, aby dzieci powtórzyły: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Dziękujemy, Panie Jezu, za to, że jesteśmy szczęśliwi.*

Dzieci odpowiadają: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Następnie dzieci, śpiewając piosenkę, *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*, czynią znak krzyża.

VII. Rodzina i wiara

List do rodziców

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

dziękuję, że powierzyliście mi Wasze dziecko. Podczas dzisiejszego spotkania dowiedziało się Ono, że Pan Jezus chce się z nim spotykać w modlitwie, pragnie jego szczęścia. Dzisiaj dziecko z ufnością modliło się słowami piosenki *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*.

PAN BÓG DAJE NAM PIĘKNY ŚWIAT

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie piękna świata jako daru Pana Boga dla ludzi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, że świat jest darem od Pana Boga dla ludzi.

Postawy

- dziecko wyraża podziw dla piękna świata.

Formy organizacji zajęć

- zbiorowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- słuchowisko, rozmowa kierowana, praca z tekstem słuchanym zadania podręcznikowe, śpiew, zabawa ruchowa „Wiewiórki do dziupli!”

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Kto stworzył*, piosenka *Wiewiórka* (jako podkład do zabawy)¹, piosenką *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*,
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

¹ Zob. np. *WIEWIÓRKA – Śpiewanki.tv - Piosenki dla dzieci*, <https://www.youtube.com/watch?v=wGvndhU3V2Y> (dostęp: 28.06.2023).

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś dzieci do wspólnej modlitwy. Stają za tobą tak, aby – jeżeli mają problem z określeniem prawej i lewej ręki – prawidłowo uczyły się wykonywać znak krzyża, naśladując twoje gesty. Modlą się piosenką *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*.

Przygotuj kukiełki. Pokaż uczniom tę z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj:

- *Jak ma na imię dziewczynka z opowiadania? (Zuzia)*
- *Pamiętacie, z kim rozmawiała Zuzia? Pokaż kolejne kukiełki, określ narysowane na niej postaci: tata Zuzi, mama Zuzi, brat Zuzi Franek oraz babcia Zosia, dziadek Staszek. Dzieci odpowiadają: „z mamą”.*
- *O co prosiła mama? (aby Zuzia jej zaufała)*

Powiedz: *Na ostatniej lekcji powiedziałem/-am wam, że Pan Jezus pragnie, abyśmy słuchali Jego słowa i zaufali Mu – bo nas kocha i pragnie naszego szczęścia. Posłuchajcie, co wydarzyło się podczas spaceru Franka i Zuzi w lesie.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Podczas spaceru do lasu Franek i Zuzia odkryli mrowisko.

- *Tato! Patrz! Jak one pracują! – powiedział chłopiec. – Ta mrówka nosi więcej niż waży!*
- *Wygląda, jakby miała żagiel, a nie liść na sobie – dodała Zuzia.*
- *To prawda – odpowiedział tata. – Mrówki są bardzo pracowite, stąd powiedzenie, że ktoś jest pracowity jak mrówka.*
- *I po co one tak się męczą? Wiedzą, co robią? – Zuzia była ciekawa.*
- *Pan Bóg, stwarzając świat, myśli o wszystkim. Kocha wszystko co jest stworzone. Nawet najmniejsze zwierzątka mają ważną pracę do wykonania. Mrówki oczyszczają las. Są jego ratownikami. Rozsiewają rośliny, zjadają szkodniki... Każdy leśniczy cieszy się, że istnieją.*
- *Ale ten świat jest piękny! Dziękuję Panie Boże! Nawet mrówka jest piękna i potrzebna, chociaż, nie lubię, gdy mnie gryzie – z poważną miną stwierdziła Zuzia, nie rozumiejąc czym tak rozbawiła rodziców.*

II. Spotykam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Zobacz, jaki piękny jest stworzony przez Pana Boga świat. Zaznacza swoje ulubione zwierzę – obrysuj je kolorową linią.*

Postaw pytania sprawdzające zrozumienie treści opowiadania. Dzieci odpowiadają, posługując się rysunkiem w podręczniku.

Dzieci biorą do rąk kukiełkę z wizerunkiem Zuzi. Zapytaj:

- *Zuziu, co odkryłaś z Frankiem w lesie?* (dzieci poruszają kukiełką, odpowiadając: „mrowisko”)
- *Co powiedział wam tatuś?* (dzieci podnoszą patyczek z wizerunkiem taty, „odpowiadając”: „Pan Bóg stwarza świat. Kocha wszystko, co jest stworzone. Nawet najmniejsze stworzonko ma do wykonania zadanie).
- *Zuziu, którego zwierzątko nie lubisz?* (dzieci poruszają kukiełką z wizerunkiem Zuzi, odpowiadając: „mrówki”)
- *Dlaczego?* (dzieci poruszają kukiełką z wizerunkiem Zuzi, odpowiadając: „bo gryzie)
- *Komu podziękowała Zuzia za stworzony świat?* (dzieci poruszają kukiełką z wizerunkiem Zuzi, odpowiadając: „Panu Bogu”).

Zajrzyjcie do podręczników i przyjrzyjcie się ilustracji.

Zapytaj:

- *Co przedstawia ten rysunek?* (świat)
- *Co ci się najbardziej podoba na tej ilustracji?* (wysłuchaj wypowiedzi dzieci)

Powiedz: *Na dzisiejszym spotkaniu powiemy o wielkiej miłości Pana Boga do ludzi.*

III. Poznaje

Poproś dzieci, aby wstały i złożyły ręce. Odczytaj tekst Pisma Świętego.

Pismo Święte (por. Rdz 1,1.26)

Na początku Bóg stwarza niebo i ziemię. I widzi, że są dobre.

IV. Odpowiadam

Powiedz: *Dzięki Zuzi wiecie, komu możemy dziękować za taki piękny świat. Kto przypomni? (Panu Bogu)*

Powiedz: *Świat to wielki dar Pana Boga dla każdego z nas. Dlatego podziękujmy Panu Bogu za niego piosenką.*

Piosenka Kto stworzył...

V. Utrwalam

Zapytaj: *Co dostaliśmy od Pana Boga w darze? (cały świat) Kontynuuj: Pan Bóg tak bardzo kocha nawet najmniejsze stworzonko, że każdemu daje swój dom, podobnie jak nam.*

Zabawa ruchowa „Wiewiórki do dziupli!”

Dzieci stają w kręgu. Podziel je na trzy grupy (grupa jedynek, grupa dwójek, grupa trójek). Byłoby dobrze, aby trójek – wiewiórek było więcej niż jedynek i dwójek – dziupli.

Powiedz: *Jedynki i dwójki, podczas brzmienia muzyki tworzą koło, trzymając się za ręce z pozostałymi jedynekami i dwójkami. Stoją w miejscu, unoszą i opuszczają ręce, nie rozplątując uchwytu. W tym czasie trójki – wiewiórki wbiegają i wybiegają z koła, tam gdzie ręce uniesione są do góry. Kiedy zatrzymam muzykę, jedynka i dwójka utworzy dziuplę przez złapanie się za ręce. Włącz podkład muzyczny. Wiewiórki muszą znaleźć sobie dziuplę. Jeżeli któreś dziecko nie ma dziupli, zapytaj: Kto przygarnie wiewiórkę? Z pewnością zgłoszą się chętni, dziecko wchodzi do dziupli, którą tworzą jego rówieśnicy. Powtórz zabawę, tak aby wszystkie dzieci były wiewiórkami; w powtórcie jedynek są wiewiórkami, a w trzeciej zabawie – dzieci z numerem dwa.*

VI. Modłę się

Dzieci stają w kręgu. Powiedz: *Podziękujmy Panu Bogu za piękny dar, jakim jest świat, piosenką.*

Piosenka *Kto stworzył...*

VII. Rodzina i wiara

List do rodziców

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się dziś się, że świat stworzony przez Pana Boga jest wielkim darem dla człowieka. Poznało piosenkę *Kto stworzył...* (fruwające ptaszki). Jeśli pamiętacie ją ze swoich lekcji religii albo chcecie ją poznać, pobawcie się przy niej w gronie rodzinnym.

CAŁY ŚWIAT WIELBI PANA BOGA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie uczniom, że poprzez stworzenie świata Bóg objawia swoją miłość do ludzi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko dziękuje Panu Bogu za piękno stworzonego świata.

Postawy

- dziecko w krótkiej modlitwie uwielbia Pana Boga – Stwórcę świata – za Jego dzieła.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa „Chcę dziękować” zabawa, „Rozpoznaj odgłosy”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, śpiew;
- aktywizujące – zabawa ruchowa „Wiewiórki do dziupli!”, zabawa z muzyką „Jestem mały jak palec”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie,
- podręcznik, dźwięki przyrody (nagranie), kukiełki z postaciami, piosenka *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*, piosenka *Jestem mały jak palec*¹.

¹ Zob. np. *Jestem mały jak palec*, <https://www.youtube.com/watch?v=T6T-T8vgQjdl> (dostęp: 03.03.2023).

Struktura katechezy

Modlitwa

Dzieci stają, składają dłonie, modlą się piosenką *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*.

Zabawa edukacyjna „Chcę dziękować”

Dzieci stoją w kręgu. Rozłóż w jego środku zdjęcia roślin, zwierząt, ludzi, krajobrazów: gór, morza, jezior – przygotuj je wcześniej.

Powiedz: *Będziemy uwielbiali Pana Boga za stworzony świat*. Patrząc na rysunki, wypowiedz zdanie: *Dziękujemy Ci, Panie Boże, za to, że stworzyłeś* (np. słońce). Następnie dziecko stojące przy tobie, mówi: *Dziękujemy Ci, Panie Boże, za to, że stworzyłeś* (np. słońce). I tak czworo dzieci powtarza modlitwę, wymieniając za każdym razem inny element stworzonego świata zawarty na jednym z rysunków.

Następnie dzieci kręcą się w kole, śpiewając: *Dziękujemy Ci, Ojczy nasz*.

Kolejna piątka dzieci dziękuje za inny element z drugiego rysunku. Po wypowiedzi piątego dziecka wszyscy idą w kole i śpiewają: *Dziękujemy Ci, Ojczy nasz...* I zabawa powtarza się.

Następnie dzieci siadają w kręgu, by wysłuchać opowiadania.

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Mamusiu, mamusiu! Słyszysz jak pięknie śpiewają ptaki?* – zapytała Zuzia.

– *Tak! To prawdziwy leśny koncert* – odparła mama.

– *Znasz te ptaki?* – dopytywała dziewczynka.

– *Nie odróżniam ich śpiewu, ale wiem, że żyją tu słowiki, turkawki, dzięcioły, sikorki, kowaliki, wróble i sroki. No i kosy.*

– *O czym tak rozmawiacie?* – zapytał tata, który właśnie zaparkował auto.

– *O ptakach* – odpowiedziała mama.

– *O, to musicie czegoś posłuchać. Dzisiejszej nocy wyszedłem na balkon i ...* – Tata uruchomił telefon komórkowy.

– *Jaki ptak śpiewa nocą?* – zapytał Franio.

- *Słowik.*
- *Wiecie o czym pomyślałam? – zapytała mama. – Że kiedy my śpimy, ptaki uwielbiają Pana Boga swym śpiewem. Robią to cały czas.*
- *Nie tylko one. Cały świat wielbi Pana Boga – powiedział tata.*
- *Tak? – zainteresowała się Zuzia.*
- *Opowiesz o ty,?*
- *Oczywiście.*

II. Spotykam

Dzieci biorą do rąk kukielkę z postacią Zuzi.

Zapytaj:

- *Zuziu, kto wykonywał koncert w lesie? (dzieci poruszają kukielką, odpowiadając: „ptaki”).*
- *Jakiego ptaka usłyszał nocą twój tatuś? (dzieci poruszają kukielką, odpowiadając: „słowika”).*
- *Kogo, według twojej mamy, uwielbiają ptaki swoim śpiewem? (Pana Boga)*
- *A co na ten temat powiedział twój tatuś? (dzieci poruszają kukielką, odpowiadając: „cały świat uwielbia Pana Boga”).*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Dn 3,57)

Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana, chwalcie Go na wieki.

IV. Odpowiadam

Powiedz: Tatuś Zuzi powiedział, że cały świat wielbi Pana Boga. A co mówi o tym Pismo Święte? (że wszystkie dzieła stworzone przez Pana Boga mają Go chwalić, błogosławić).

Powiedz: Weźcie kukielki z rysunkami rodziny Zuzi. Pokażcie te z postacią mamy i taty. Zapytaj: Kogo uwielbiają swym śpiewem ptaki, według mamy i taty Zuzi? (Pana Boga) A co o tym mówi tatuś Zuzi? Czy tylko ptaki uwielbiają Pana Boga? (cały świat uwielbia Pana Boga)

Powtórzcie za Pismem Świętym: Wszystkie dzieła stworzone przez Pana Boga uwielbiają Go.

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Dokończ kolorowanie rysunku. Pokoloruj dzwonek krowy, miskę psa i gniazdo ptaszka.*

Zabawa edukacyjna „Rozpoznaj odgłosy”

Zaproś dzieci do zabawy. Siadają w kręgu. Włącz krótkie nagrania (przygotuj je wcześniej) odgłosów: morza, wiatru, burzy, deszczu, ptaków, zwierząt. Po włączeniu każdego kolejnego odgłosu zapytaj: *Co to za dźwięk?* Dzieci odgadują, podają odpowiedź.

Podsumuj: *Morze swym szumem, zwierzęta swymi głosami, kwiaty swym zapachem uwielbiają Pana Boga. Dzieci Boże uwielbiają Pana Boga, modlitwą i piosenką.*

Piosenka *Jestem mały jak palec – z pokazywaniem*¹

Jestem mały jak palec (dzieci pokazują najmniejszy palec)

Jestem mały jak mrówka (pokazują palcami niewielką odległość)

Ale proszę Cię, Panie: (składają dłonie, podnoszą ręce ku górze)

Wejść do mego serduszka. (poruszając paluszkami, naśladują chodzenie)

VI. Modłę się

Zaproś do modlitwy. Powiedz: *Stańmy, złożmy dłonie. Za chwilę każde z was będzie mogło podziękować Panu Bogu za rośliny, zwierzęta, które stworzył Pan Bóg.*

Powiedz: *Panie Boże, dziękujemy Ci za...* (tu następują swobodne wypowiedzi dzieci: *świat, przyrodę, kwiaty, pieski* itd.)

Na zakończenie modlitwy zaśpiewaj z dziećmi piosenkę *Jestem mały jak palec*. Śpiewając, wykonuj zaproponowane do piosenki gesty – zadaniem dzieci jest naśladować twoje ruchy.

¹ Źródło tekstu: https://www.wcredo.eu/spiewnik/c/choc_jestem.html (dostęp: 03.03.2023).

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko już wie, że każde dzieło stworzone przez Pana Boga wielbi Go. Ono także uwielbiało dziś Pana Boga modlitwą i piosenką, dziękując za dobroć Stwórcy.

PRZYRODA TO DAR OD PANA BOGA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dzieciom, że Pan Bóg pragnie, aby ludzie troszczyli się o świat, który im ofiarował.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wskazuje, w jaki sposób może zadbać o świat stworzony dla niego przez Pana Boga.

Postawy

- dziecko troszczy się o świat przyrody, swoje najbliższe otoczenie.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, piosenka: *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*;
- aktywizujące – zabawa z muzyką „piosenka: „Jestem mały jak palec” i *Kto stworzył...*;

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Kto stworzył...*, piosenka *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*,
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, piosenka *Jestem mały jak palec*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaprosz do modlitwy, zwróć uwagę na postawę dzieci.

Piosenka *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Poproś, aby dzieci kolejno pokazały gestem, ruchem, głosem, określone zwierzątko. Pozostałe odgadują.

Podsumuj: *Każde zwierzątko uwielbia Pana Boga śpiewem, miauczeniem, radosnym merdaniem ogonka. Wszystko uwielbia Boga – Stwórcy nieba i ziemi.*

Piosenka *Jestem mały jak palec*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Mamusiu, na jutro potrzebuję gumowych rękawiczek – zaczęła rozmowę Zuzia. – Posprzątam las!*

– *Ooo, to i worki się przydadzą, córeczko – powiedziała mama. – Tyle śmieci jest porzucanych na naszej leśnej polanie...*

– *Ale kto to robi, mamusiu? Czy oni nie wiedzą, że ten las dostaliśmy od Pana Boga?*

– *Wiedzą, ale są bezmyślni.*

– *No, my tam jutro wszystko posprzątam! Ale się zdziwisz, mamusiu, gdy pójdziemy w niedzielę na spacer.*

II. Spotykam

Praca z podręcznikiem

Poproś, aby dzieci otworzyły podręczniki na czwartej katechezie. Wykonajcie zadanie (niech dzieci przykleją elementy wycinanek). Następnie niech wezmą kukiełki z postacią Zuzi.

Zapytaj:

→ *Co Zuzia, jej koleżanki i koledzy robili w przedszkolu? (dzieci poruszają palcem, odpowiadając: „sprzątały las”).*

→ *Czy i wy lubicie, gdy w lesie jest czysto? (tak)*

Powiedz: *Pomóżmy Zuzi i dzieciom posprzątać las.*

Kontynuuj: *Popatrzcie na rysunek w książce: na trawie leżą butelki. Podnieście je.* (dzieci paluszkami wykonują gest – podnoszenia z ziemi butelki. Powiedz: *Wrzucie ją do worka.* (dzieci naśladują ten ruch)

Powiedz: *Na gałązce wisi plastikowa reklamówka. Zdejmijcie ją.* (dzieci „wykonują” polecenie; następnie odkładają kukielki)

III. Poznaje

Poproś, aby dzieci wstały, złożyły ręce. Przeczytaj tekst z Pisma Świętego.

Pismo Święte (por. Rdz 1,28)

Pan Bóg mówi: „Czyńcie sobie ziemię poddaną”.

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Czy to, że dbamy o przyrodę, czystość wód, czystość powietrza, oznacza, że czynimy sobie ziemię poddaną?* (tak)

Podsumuj: *Pamiętacie, że ziemia to dar dla nas – ludzi – od Pana Boga. On pragnie, abyśmy ją szanowali i o nią dbali. Wówczas będziemy mogli odpoczywać w lesie, słuchać śpiewu ptaków, podziwiać piękne kwiaty, drzewa, oddychać świeżym powietrzem.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Spójrzcie na gotowy rysunek w podręczniku. Zapytaj, dzieci, co na nim widzą.

Następnie zapytaj: *Czy teraz las jest piękniejszy?* (tak)

Powiedz: *Mam nadzieję, że zapamiętacie tę naszą zabawę w sprzątanie lasu i nie będziecie bezmyślnie wyrzucać papierków, pustych butelek po napojach.*

Podsumuj: *Pamiętajcie – Pan Bóg pragnie, abyśmy dla naszego dobra dbali o świat, który On stwarza.*

VI. Modłę się

Zaproś do modlitwy. Dzieci, stojąc, składają dłonie.

Powiedz: *Panie Boże, dziękujemy Ci za to, że uczysz nas, jak mamy dbać o świat.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Boże.*

Powiedz: *Pomagaj nam, abyśmy o tym zawsze pamiętali.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Boże.*

Piosenka Kto stworzył...

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

dzisiaj mówiliśmy o tym, że Pan Bóg pragnie, abyśmy troszczyli się o świat, którego jest Stwórcą. Chwalcie, proszę, Wasze dziecko za każdy przejaw jego troski o przyrodę.

ANIOŁOWIE UWIELBIAJĄ PANA BOGA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie dziecku, że aniołowie – posłańcy Boga i opiekunowie ludzi uwielbiają Pana Boga.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, że aniołowie dziękują Panu Bogu za Jego miłość.

Postawy

- dziecko wyraża radość z faktu, że tak jak aniołowie, może uwielbiać Pana Boga

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, piosenka: *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*, piosenka *Mam aniołka stróża mego*;
- aktywizujące – zabawa z muzyką „Zrób jak ja”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka: *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*, piosenka *Aniele, Aniele*,

- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, piosenka *Mam aniołka stróża mego*¹, papiery, paski karbowanej białej bibuły.

Struktura katechezy

Przed wejściem z dziećmi do sali rozrzuć w niej papiery.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj uczniów, w jaki sposób mogą dbać o świat, który dał im Pan Bóg. Poproś o podanie kilku przykładów.

Zaproś do modlitwy. Rozejrzyj się po sali. Zapytaj: *Czy na pewno możemy się modlić? A może coś powinniśmy wcześniej zrobić?* (dzieci z pewnością odpowiedzą, że trzeba posprzątać papiery).

Powiedz: *Mówiliśmy, że chcemy dbać o przyrodę, szanować świat, który Pan Bóg nam dał w darze. Pamiętajcie, że mamy dbać o każde miejsce, w którym się znajdujemy. Posprzątajmy.*

Modlitwa

Powiedz: *Teraz możemy porozmawiać z Panem Bogiem. Stańmy, złożmy ręce.*

Piosenka W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Mamo, ale miałam sen! Byłam w niebie!* – wykrzyknęła Zuzia.
- *Gdzie?!*
- *To musiało być niebo! – Bo było tam wiele aniołów, które śpiewały jak starsze dziewczynki w chórze i sypały kwiatki. Było bardzo ciepło... spokojnie i radośnie. – Zuzia się rozmarzyła.*
- *Nie wiem, czy było to niebo, ale z pewnością nie był to twój pokój. Zamiast płatków róż na podłodze leżą twoje kredki, ubrania. Oj, Zuziu, Zuziu...*
- *To ja będę teraz aniołem!* – zdecydowała dziewczynka.

¹ Zob. np. <https://www.youtube.com/watch?v=973PEEjWZPA> (dostęp: 26.06.2023).

- *Tak? I co zrobisz jako aniołek?*
- *Posprzątam!* – krzyknęła Zuzia, rzucając się mamie na szyję. – *A później się pomodlimy, zgoda? Bo aniołki się modlą – dodała.*
- *Zgoda, mój aniołku – zaśmiała się mama.*

II. Spotykam

Podziel dzieci na dwie grupy:

I grupa – bierze kukielkę z wizerunkiem Zuzi.

II grupa – bierze kukielkę z wizerunkiem mamy Zuzi.

Zapytaj:

- *Jaki sen miała Zuzia?* (dzieci z grupy pierwszej poruszają kukielkę i odpowiadają: „śniła, że jest w niebie; widziała anioły”)
- *Mamo, co powiedziałaś o pokoju Zuzi?* (dzieci z grupy II poruszają kukielkę i odpowiadają: „W pokoju jest brudno”)
- *Kim chciała być Zuzia tego ranka?* (dzieci z grupy I poruszają kukielkę i odpowiadają: „aniołkiem”)
- *Zuziu, co będziesz robić jako aniołek?* (dzieci z grupy I poruszają kukielkę i odpowiadają: sprzątać; modlić się”)

Powiedz: *Dzisiaj usłyszycie fragment Pisma Świętego o aniołach.*

III. Poznaję

Dzieci wstają, składają ręce. Przeczytaj fragment Biblii.

Pismo Święte (por. Dn 3,58)

Aniołowie Pańscy, chwalcie Pana Boga na wieki.

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Co robią aniołowie?* (chwalą Pana Boga)

Powiedz: *Aniołowie to Boży posłańcy, jego służą. Z radością służą Bogu, wykonują Jego polecenia i nieustannie Go wychwalają. I my wraz z nimi będziemy teraz uwielbiać Pana Boga tańcem.*

Zabawa muzyczna z elementami tańca „Zrób jak ja”

Rozdaj uczniom paski z karbowanej, białej bibuły. Włącz utwór *Mam aniołka stróża mego*. Zatańcz z dziećmi w kręgu. Zaprezentuj ruchy (według twojego uznania), które dzieci naśladowują. Ważnym elementem

tańca jest unoszenie, machanie i opuszczanie rąk z paskami bibuły. W czasie zabawy dzieci wsłuchują się w tekst piosenki. Podejmują próby włączenia się w śpiew.

Nauka piosenki *Mam aniołka stróża mego*¹

1. Mam Aniołka stróża mego,
Co dzień rozmawiamy.
Ja mu mówię On mnie słucha,
Taki jest kochany.
Ref.
Nie, nie, nie – nie boję się!
Anioła Stróża mam.
Nie, nie, nie – nie boję się!
Nie jestem w życiu sam.
Nie, nie, nie – nie boję się!
On zawsze tam gdzie ja.
Nie, nie, nie – nie boję się! Mój Anioł o mnie dba.
2. Czy to rano jest, czy wieczór,
Bliskość jego czuję.
Nawet kiedy śpię już w nocy,
Mną się opiekuje.
Ref. Nie, nie, nie – nie boję się...

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Narysuj siebie, jak modlisz się do Anioła Stróża.*

VI. Modłę się

Zaproś do modlitwy. Dzieci stoją, składają dłonie. Powiedz: *Wraz z aniołami uwielbiamy Cię, Panie Boże.*

Dzieci odpowiadają: *Uwielbiamy Cię, Panie Boże.*

Piosenka *Mam aniołka stróża mego* (1 zwrotka)

¹ Źródło tekstu: <http://kspklasapaniani.blogspot.com/p/nasze-sprawy.html>
(dostęp: 28.06.2023).

Piosenka *Aniele, Aniele*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się, że aniołowie to słudzy i wysłańcy Pana Boga. Uwielbiało Go wraz z aniołami tańcem i modlitwą. Ufam, że wraz z Wami będzie uwielbiało Pana Boga, czyniąc znak krzyża przed snem i w momencie przebudzenia.

ANIOŁ STRÓŻ JEST DAREM PANA BOGA DLA CZŁOWIEKA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dziecku, że każdy człowiek otrzymał od Pana Boga w darze Anioła Stróża.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, że Anioł Stróż jest darem Pana Boga dla każdego człowieka.

Postawy

- dziecko modli się do Anioła Stróża, prosząc Go o pomoc w życiu codziennym.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z obrazem, praca z tekstem słuchanym, praca z obrazem i słowem;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, piosenka *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*;
- aktywizujące – zabawa z muzyką – piosenka *Mam aniołka stróża mego*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, materiały do wydrukowania, ilustracje,
- piosenka *Mam aniołka stróża mego*, podręcznik, kukielki.

Struktura katechezy

Modlitwa

Dzieci stoją ze złożonymi dłońmi. Powiedz: *Podczas ostatniego spotkania mówiliśmy o aniołach. Dzisiaj powiemy o Aniołach Stróżach. Nauczymy się modlitwy do Anioła Stróża.*

Kto zna tę modlitwę, pomodli się ze mną, pozostali – módlcie się, słuchając słów tej modlitwy. Uczynicie znak krzyża. Wspólna modlitwa: Aniele Boży...

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – Praca z obrazem

Zapytaj: *Pamiętacie, co robią aniołowie? (uwielbiają Pana Boga)*

Powiedz: *Aniołowie wykonują polecenia Pana Boga z wielką radością. Oto kilka przykładów.*

Popatrzcie na rysunki.

Zaprezentuj rysunek 1 – Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny.

Powiedz: *Anioł przychodzi do Maryi, aby powiedzieć, że zostanie matką Pana Jezusa.*

Zaprezentuj rysunek 2 – Anioł ukazuje się pasterzom.

Powiedz: *Anioł mówi pasterzom, aby poszli do Betlejem i powitali narodzonego Pana Jezusa.*

Pokaż rysunek 3 – Aniołowie u grobu Jezusa.

Powiedz: *Dwaj aniołowie rozmawiają z Marią Magdaleną, która odkrywa pusty grób Pana Jezusa. Pocieszają ją, mówią, że Pan Jezus żyje.*

Powiedz: *Ponieważ aniołowie wykonują zadania dane im przez Pana Boga, mówimy, że to Boży posłańcy.*

Powiedz: *Posłuchajcie, co wydarzyło się u Zuzi.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- Zuziu, zatrzymaj się! Biegiesz za szybko! Jeszcze sobie coś zrobisz. – Mama nie dokończyła zdania, gdy Zuzia wywijala koziółki, spadając ze stromego, ale na szczęście niskiego wzniesienia. – Wszystko dobrze? – zapytała mama, pomagając Zuzi wstać.
- Tak. Nie martw się, mamusiu. O nie... rozciąłam sobie kolano.
- I tak masz szczęście, córeczko. Bogu dzięki za twojego Anioła Stróża.
- Pomógł mi? – zdziwiła się Zuzia.
- Jestem tego pewna. To nie wyglądało zabawnie.

II. Spotykam

Dzieci biorą do rąk kukielki: jedną z wizerunkiem mamy i drugą z wizerunkiem Zuzi. Powiedz, że mają pokazać ruchem ręki, co przydarzyło się Zuzi (dzieci poruszają ręką, trzymając, kreślą koła, ukazując jej upadek. Zapytaj: *Jak zareagowała mama? Pokażcie.* (dzieci poruszają kukielką z wizerunkiem mamy, pokazują, że mama podnosi Zuzię z ziemi) Zapytaj: *Mamo, kto według ciebie pomógł Zuzi, sprawił, że tylko rozciąła sobie kolano?* (dzieci poruszają kukielką z rysunkiem mamy, odpowiadając: „Anioł Stróż”)

Dzieci odkładają kukielki.

III. Poznaję

Poproś, aby dzieci wstały. Odczytaj fragment z Pisma Świętego

Pismo Święte (por. Wj 23,20)

A oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- *Kto mówi do nas? (Pan Bóg)*
- *Kto obiecuje, że posyła anioły, aby nas strzegły? (Pan Bóg)*

Podsumuj: *Każdy z nas ma swego Anioła Stróża. Pan Bóg stwarza Anioła Stróża, aby strzegł nas.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pomóż Aniołowi Stróżowi dotrzeć do dziecka – zaznacz w labiryncie prawidłową drogę.*

Podsumuj: *Pamiętaj, że gdziekolwiek jesteś i cokolwiek robisz, zawsze opiekuje się tobą Anioł Stróż. Czuwa nad tobą przez cały czas. Anioł Stróż pragnie, abyśmy Go słuchali – słuchali tego cichego głosu płynącego z nas, który mówi: „Nie rób tego. To jest złe. To jest niebezpieczne”.*

V. Utrwalam

Prezentacja multimedialna „Aniele Boży”

Na tablicy multimedialnej pokaż rysunki obrazujące treść modlitwy *Aniele Boży* lub wykorzystaj wydrukowane rysunki – niech będzie to pomoc w nauce modlitwy.

Zabawa ruchowa z elementami muzyki i gestu „Mam aniołka stróża mego”

Wykorzystaj w zabawie nagranie *Mam aniołka stróża mego*, jako podkład muzyczny.

Dzieci ustawiają się w szeregu, oddalają się od siebie na wyciągnięcie ramion. Trzymają za wyciągnięte ręce stojących obok koleżanki/kolegi. Stajesz jako pierwszy i prowadzisz dzieci, poruszając się „wężykiem” pod rozpostartymi rękami uczniów. Przechodzisz między 6 – 4 – 2 dzieckiem od końca. Dzieci idą za tobą. Znowu musisz ominąć przynajmniej sześcioro z nich, robisz wężyk. Zatrzymujesz się, odłączasz i prosisz, aby uczeń, który był za tobą, „rozplątał” wężyk – aby wrócić do pierwotnej pozycji – układu szeregowego.

Podsumuj: *Każdemu z nas zdarzają się sytuacje, gdy nierozważnie postąpimy, wplączemy się w złe sytuacje. Wówczas Anioł Stróż pomaga nam się z nich wyplątać, wskazuje nam dobrą drogę wyjścia z tej sytuacji.*

VI. Modłę się

Powiedz: *Prośmy Anioła Stróża, abyśmy zawsze go słuchali.*

Wspólna modlitwa: *Aniele Boży, Stróżu mój...*

Piosenka *Mam aniołka stróża mego*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się, że Pan Bóg daje każdemu Anioła Stróża. Módlcie się z nim słowami modlitwy, której dzisiaj się uczyło: „Aniele Boży, Strózu mój...”.

PAN JEZUS JEST Z NAMI W KOŚCIELE

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie dzieciom Kościoła jako wspólnoty ludzi spotykającej się z Panem Jezusem.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, że Kościół to przyjaciele Pana Jezusa, którzy spotykają się z Nim w modlitwie.

Postawy

- dziecko wyraża radość z faktu, że może spotykać się z Panem Jezusem w kościele.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym praca z obrazem;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, piosenka *Jak rozpoznać mam Chrystusa*;
- aktywizujące – zabawa z muzyką „Czy mnie słyszysz?”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, zdjęcie tabernakulum,

- podręcznik, kukiełki z wizerunkami bohaterów opowiadania, piosenka *Mam aniołka stróża mego*, piosenka *Jak rozpoznać mam Chrystusa*¹.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś dzieci do wspólnej modlitwy: *Aniele Boży, stróżu mój...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Mówiliśmy o naszych Aniołach Stróżach. Pamiętajcie, że Anioł Stróż chroni nas w każdej chwili naszego życia.*

Piosenka *Aniele, Aniele*

Powiedz: *Posłuchajmy, dokąd wybrała się mama z Zuzią.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Mamo, jak tu ciemno i pusto. Boję się...* – szepnęła Zuzia, rozglądając się po kościele.

– *Pusto? Przecież są ludzie. Widzisz? Modlą się. Nie ma ich tak wielu jak podczas Mszy Świętej, ale są.* – *Chodź, przywitamy się z gospodarzem.*

– *Z kim?* – *Zuzia była zdziwiona.*

– *Z Panem Jezusem. Podejdziemy do ołtarza. Widzisz palącą się lampkę? To znak, że jest z nami Pan Jezus. Klękniemy przed tabernakulum. Teraz możesz porozmawiać z Twoim najlepszym przyjacielem.*

– *Co mam Mu powiedzieć?* – *zapytała Zuzia.*

– *Może o tym, że się boisz? On doda ci odwagi, uspokoi Cię.*

– *Naprawdę?*

– *Słowo. Tylko o wszystkim opowiedz.*

– *Dobrze, mamusiu.* – *Zuzia złożyła ręce.* – *Panie Jezu... opowiem Ci o wszystkim, ale cichutko, zgoda?*

Mama przytuliła do siebie córkę.

– *Kocham cię, Zuzanko* – *szepnęła i po chwili uczyniła znak krzyża.*

¹ Zob. np. *Rozśpiewane przedszkolaki – Jak rozpoznać mam Chrystusa, gdzie Go szukać mam*, <https://www.youtube.com/watch?v=mTHYO8BxyDU> (dostęp: 28.06.2023).

II. Spotykam

Dzieci biorą do rąk dwie kukielki: z wizerunkiem mamy oraz Zuzi.

Zapytaj:

- *Zuziu, dokąd poszłaś z mamą?* (dzieci poruszają kukielką z rysunkiem Zuzi i odpowiadają: „poszłyśmy do kościoła”)
- *Czego się wystraszyłaś?* (dzieci poruszają kukielką z rysunkiem Zuzi i odpowiadają: „ciszy w kościele; było ciemno; było pusto”)
- *Mamo, co powiedziałaś Zuzi? Jak ją pocieszyłaś?* (dzieci poruszają kukielką z wizerunkiem mamy i odpowiadają: „Zuziu, pomódl się do Pana Jezusa; jest twoim przyjacielem; On jest z nami, nie bój się”)

Dzieci odkładają kukielki.

Podsumuj: *Mama powiedziała, że Pan Jezus jest Zuzi najlepszym przyjacielem, że On czeka na nią w kościele.*

Powiedz: *Pan Jezus jest stale obecny w kościele, w tabernakulum, pod postacią chleba.*

Zaprezentuj zdjęcie tabernakulum.

Podsumuj: *Podczas każdej Mszy Świętej osoby, które przystąpiły do I Komunii Świętej przyjmują do swego serca Pana Jezusa pod postacią chleba.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pan Jezus jest stale obecny w kościele. Wklej naklejkę, na której znajduje się tabernakulum.*

III. Poznaję

Dzieci wstają, składają ręce. Odczytaj tekst z Pisma Świętego.

Pismo Święte (por. Mt 28,20)

A oto Ja jestem z wami, aż do skończenia świata.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- *Kto obiecuje nam, że zawsze będzie z nami?* (Pan Jezus)
- *Gdzie w sposób szczególny jest obecny Pan Jezus?* (w kościele)

Powiedz: *Przyjaciele Pana Jezusa spotykają się z Nim w kościele. Tworzą Kościół Boży, wspólnotę – rodzinę dzieci Bożych. I wy należycie do Kościoła.*

Pokazując rysunek w podręczniku, wyjaśnij wraz z dziećmi, kto do tej wspólnoty należy.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Należysz do wspólnoty Kościoła. W pustym miejscu dorysuj siebie.*

Powiedz: *W kościele zachowujemy się cicho, aby nie przeszkadzać tym, którzy się modlą. Przychodzimy do kościoła, aby porozmawiać z Panem Jezusem w modlitwie.*

Powiedz: *Zapraszam do zabawy. Ona nauczy nas poruszać się prawie bezszelestnie.*

zabawa ruchowa „Czy mnie słyszysz?”

Zaproś grupę do zabawy. Wszyscy siadają w kole. Wybierz dziecko, któremu przewiążesz oczy, posadź je na krzeselku w środku koła. Następnie wskaż inne dziecko, którego zadaniem będzie ciche podejście do dziecka siedzącego na krzeselku. Osoba z przewiązanymi oczami ma powiedzieć, z której strony zbliżył/-a się do niej kolega/koleżanka. Powtórz zabawę kilka razy.

Podsumuj: *Mam nadzieję, że od dzisiaj będziecie równie cichutko zachowywali się w kościele.*

Nauka piosenki Jak rozpoznać mam Chrystusa¹

Ref. Jak rozpoznać mam Chrystusa,

gdzie Go szukać mam?

Pomóż mi bym, Go odnalazł i już nie był .

1. W kościele, w kościele mój Chrystus jest,

W kościele, w kościele, On czeka Cię.

¹ Źródło tekstu: https://www.tekstowo.pl/piosenka,religijne,jak_rozpoznać_mam_chrystusa.html (dostęp: 21.03.2023).

Ref. Jak rozpoznać mam Chrystusa...

V. Modlę się

Zaproś wszystkich do modlitwy. Uczyńcie znak krzyża.

Piosenka *Jak rozpoznać mam Chrystusa*

VI. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko wie, że należy do wspólnoty Kościoła, w której Pan Jezus pozostaje aż do skończenia świata. Zachęcajcie je do częstych spotkań z Panem Jezusem w kościele.

JESTEŚMY DZIEĆMI PANA BOGA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dziecku, że poprzez chrzest święty zostało włączone do wspólnoty Kościoła.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, że dzięki wierze rodziców przyjęło chrzest święty.

Postawy

- dziecko wyraża radość z tego, że jest dzieckiem Bożym, w modlitwie *Ojcze nasz*.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, praca z obrazem praca z obrazem „Ojcze nasz”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, śpiew piosenki *Jak rozpoznać mam Chrystusa*;
- aktywizujące – zabawa z muzyką: piosenka *Dzieckiem Bożym jestem ja*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, materiały do wydrukowania, piosenka *Dzieckiem Bożym jestem ja*,
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, piosenka *Jak rozpoznać mam Chrystusa*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś do modlitwy. Znak krzyża.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Otwórzcie podręcznik na ostatniej katechezie. Wiecie, że każdy z nas należy do wspólnoty Kościoła. Pokaż siebie na rysunku. Dziecko wskazuje paluszkiem siebie – wykonany rysunek.*

Powiedz: *Wiemy, że w kościele spotykamy się z Panem Jezusem. Pokaż na rysunku miejsce, w którym obecny jest Pan Jezus pod postacią chleba. Dziecko pokazuje paluszkiem tabernakulum. Powtórz z grupą wymowę wyrazu „tabernakulum”.*

Piosenka Jak rozpoznać mam Chrystusa

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Mamo! Zuzia znowu rozwalila mi książki na półce – zawołał Franek, czyli starszy brat Zuzi.*

– *Córeczko, chodź, wyjaśnijmy twoją obecność w pokoju Franka.*

– *Obecność! – oburzył się Franek. – Ona może być w moim pokoju, ale nie może mi bałaganić.*

– *Zuziu, co powiesz? – zapytała mama.*

– *Ja tylko chciałam wziąć książkę z Koziółkiem...*

– *I co? I dlatego musiałaś wyjąć wszystkie pozostałe? – złościł się brat.*

– *No, nie.... Przepraszam, Franku.*

– *Dobra. Teraz przepraszasz, a jutro będziesz znowu szukała po półkach.*

– *A może oddałbyś jej książeczek z Koziółkiem Matółkiem? Chyba już ich nie czytasz, prawda?*

Franek przyglądał się to Zuzi, to mamie.

– *Dobra, Zuzka, weź te książki do swojego pokoju.*

– *Dziękuję! – krzyknęła dziewczynka, rzucając się bratu na szyję.*

II. Spotykam

Dzieci biorą do rąk kukielkę z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj:

- *Zuziu, dlaczego rozrzuciłaś książki w pokoju Franka? (dzieci poruszają kukielką z rysunkiem Zuzi, odpowiadając: „szukałam książeczki o koziołku)*
- *Dzieci odkładają kukielkę.*
- *Czy podobało się wam zachowanie Franka? (tak – chociaż się zdenerwował, to potem oddał książki siostrze)*
- *Kto podpowiedział Frankowi taką decyzję? (mama)*

Podsumuj: *Mama najlepiej zna swoje dzieci. Wiedziała, że Franek ma dobre serce, kocha swą siostrę, że potrafi przebaczać.*

III. Poznaję

Powiedz: *Gdy Franek i Zuzia byli mali, mama i tata zanieśli ich do kościoła i prosili o chrzest dla nich. Podobnie uczynili wasi rodzice. Oni wiedzą, co Bóg obiecuje swoim dzieciom. Posłuchajcie słów Pana Jezusa, który o tym mówi.*

Dzieci wstają, składają dłonie. Przeczytaj tekst Ewangelii.

Pismo Święte (por. Mk 16,16)

Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- *Czy chrzest święty jest ważny dla człowieka? (tak)*
- *Kto nam to mówi w Ewangelii? (Pan Jezus)*

Podsumuj: *Pan Jezus pragnie, aby wszyscy przyjęli Go do swego serca podczas chrztu świętego i uwierzyli w Jego wielką miłość. On pragnie pomagać każdemu z nas, byśmy przemieniali nasze serca i spotkali się w niebie z Bogiem Ojcem.*

Praca z podręcznikiem

Powiedz: *Otwórzcie książkę.*

Zadanie 1: *Dopasuj odpowiednie naklejki. Ilustracje przedstawiają różne etapy w życiu rodziny Zuzi i Franka. Opowiedz, co widzisz na rysunkach.*

Powiedz: *Popatrzcie na czwarty obrazek. Co on przedstawia? (mamę, tatę, dziecko, księdza, chrzest)*

Powiedz: *Wasi rodzice, którzy kochają Pana Boga, przynieśli was do kościoła. Od chrztu świętego należycie do wspólnoty Kościoła. A jak to się zaczęło?*

Powiedz: *Popatrzcie na pierwszy rysunek. Co widzicie? (dzieci: tatuś i mama wzięli ślub)*

Powiedz: *Wasi rodzice zaprosili Pana Boga do swego życia.*

Powiedz: *Popatrzcie na drugi rysunek. Co widzicie? (dzieci: mama jest w ciąży)* Powiedz: *Wasi rodzice prosili Pana Jezusa o wasze szczęśliwe narodziny.*

Popatrzcie na rysunki na kolejnej stronie. Co widzicie? (dziecko bawi się z innymi w przedszkolu; pasowanie na ucznia). Powiedz: *Wasi rodzice posyłają was do przedszkola, na różne zajęcia, wiedzą, że Pan Jezus jest zawsze z wami.*

Powiedz: *Popatrzcie na ostatni rysunek. Co widzicie? (dzieci idą z rodzicami do kościoła).*

Powiedz: *Wasi rodzice pragną, abyście spotykali się z Panem Jezusem w kościele. Całe nasze życie jest wypełnione Bożą miłością.*

Nauka piosenki Dzieckiem Bożym jestem ja (refren)

Ref. Dzieckiem Bożym jestem ja, la, la... (2x)

Zabawa z elementami tańca „Dzieckiem Bożym jestem ja”

Powiedz: *Dzisiaj możemy okazać swoją radość z faktu, że należymy do wspólnoty Kościoła, że jesteśmy dziećmi Bożymi.*

Zaproś wszystkich do zabawy. Dzieci stają w kręgu. Włącz utwór *Dzieckiem Bożym jestem ja*.

Dzieckiem Bożym (dzieci podnoszą ręce ku górze)

jestem ja, la, la... (wskazują na siebie)

la, la... (łączą się w pary, w rytm muzyki tańczą w kółeczku) (2x)

Ojciec Bóg (dzieci podnoszą prawą rękę ku górze)

kocha nas (składają dłonie na sercu)

miłość swą zsyła nam (unoszą ręce do góry; opuszczając je, poruszają paluszkami)

Któż jak On (dzieci podnoszą prawa rękę ku górze)

wielkim jest (z uniesioną prawą ręką stają na palcach)

któż jak On (dzieci podnoszą prawą rękę ku górze)

miłość ma (rysują w powietrzu serce)

Święty Bóg (dzieci podnoszą prawą rękę ku górze)

Ojciec nasz (prawą ręką zataczają koło pokazując wszystkie dzieci w kręgu)

co dzień ma hojną dłoń (unoszą rękę do góry, opuszczają ją)

Kocha nas dzieci swe (składają dłonie na sercu)

mimo grzechów oraz wad¹ (robią groźną minę)

V. Modlę się

Zaproś dzieci do modlitwy.

Zapytaj: *Jeżeli jesteśmy dziećmi Boga, to jak możemy do Niego mówić?* (tato, ojciec)

Powiedz: *Pan Jezus uczy nas modlitwy do Boga Ojca. Nazywamy ją „Ojciec nasz”.*

Wypowiadaj powoli słowa modlitwy *Ojciec nasz*. W tym czasie dzieci słuchają twojej modlitwy. Mają złożone dłonie. Możesz wykorzystać prezentację multimedialną.

Powiedz: *Za jakiś czas i wy będziecie modlić się ze mną, powtarzając słowa tej modlitwy. Dzisiaj modliliście się, słuchając w skupieniu.*

Zapytaj: *Za co możemy podziękować Panu Bogu?* (za to, że nas kocha, że jesteśmy dziećmi Bożymi)

¹ Źródło tekstu: <https://www.giszowiec.org/spiewnik/d/1495-dzieckiem-bozym-jestem-ja> (dostęp: 28.06.2023).

Powiedz: *Zaśpiewajmy refren piosenki, aby podziękować Panu Bogu, że od momentu chrztu świętego jesteśmy Jego dziećmi, należymy do wspólnoty Kościoła.*

Piosenka Dzieckiem Bożym jestem ja (refren)

VI. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko już wie, że to dzięki Waszej wierze jest dzieckiem Bożym. Zrozumiało, że Pan Jezus jest obecny w każdej chwili jego życia. Dziękowało Panu Bogu modlitwą, tańcem i piosenką.

UCZĘ SIĘ KOCHAĆ PANA BOGA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- kształtowanie w dziecku świadomości, że Pan Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy kochali Jego i drugiego człowieka.

Postawy

- dziecko wyraża swą miłość do Pana Boga w modlitwie.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa „Przekaż nowinę”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, zabawa ruchowa z muzyką „Nie chce cię”, piosenka *Jak rozpoznać mam Chrystusa*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie,
- podręcznik, kukiełki z wizerunkami bohaterów opowiadania, piosenka *Nie chcę cię*¹, piosenka *Jak rozpoznać mam Chrystusa*.

¹ Zob. np. *Piosenki przedszkolaka – Nie chcę cię znać (śpiewają Wesołe Nutki)*, <https://www.youtube.com/watch?v=-3cIvefXdPU> (dostęp: 28.06.2023).

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Już wiecie, że to Pan Jezus uczy nas modlitwy do Boga Ojca.*

Zapytaj: *Jak ją nazywamy? (Ojcze nasz)*

Powiedz: *Pomodlimy się do Boga Ojca, tak jak nas nauczył Pan Jezus. Pokazuj rysunki ilustrujące słowa modlitwy „Ojcze nasz”. W tym czasie dzieci, spoglądając na rysunki, słuchają twojej modlitwy, powtarzają za tobą słowa, które zapamiętały. Mają złożone dłonie.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Pan Bóg jest naszym Ojcem, a my jesteśmy dziećmi Pana Boga. Kto nam o tym mówi? (Pan Jezus) Pan Jezus mówi nam także o wielkiej miłości Pana Boga do każdego z nas.*

Piosenka Jak rozpoznać mam Chrystusa

W słowie Bożym, w słowie Bożym mój Chrystus jest (2x)

Ref. Jak rozpoznać mam Chrystusa gdzie Go szukać mam? Pomóż mi bym Go odnalazł i już nie był sam.

Zabawa „Przekaż nowinę”

Zaproś wszystkie do zabawy na zasadzie „głuchego telefonu”. Podziel uczniów na cztery grupy. Każdej przekaz jedno słowo:

I – PAN

II – BÓG

III – NAS

IV – KOCHA. Dzieci przekazują je sobie szepcząc na ucho. Ostatnie dziecko z każdej grupy podaje jakie słowo usłyszało. Z tych słów układasz z dziećmi zdanie „PAN BÓG NAS KOCHA”.

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *A ta Martyna jest bardzo złośliwa, wiesz, mammo? Znowu wyrzywała mi kredki! – powiedziała Zuzia.*
- *Dlaczego? – dopytywała mama.*
- *Bo jej domek miał być beżowy, a nie miała tego koloru.*

- *A ty miałaś?*
- *No pewnie! Mam dużo kredek.*
- *Usiądźmy na ławce – powiedziała mama. – Muszę ci coś wyjaśnić. Córeczko, jeżeli zapytam cię, czy kochasz Pana Boga, to co odpowiesz?*
- *Że bardzo – odpowiedziała dziewczynka.*
- *No i mamy problem.*
- Te słowa zdziwiły Zuzię. Wpatrywała się w mamę i nic nie rozumiała.*
- *Jak to? – zapytała w końcu.*
- *Pan Jezus mówi, że nie można kochać Pana Boga, gdy nie kocha się ludzi – odpowiedziała mama.*
- *Co?! Mam kochać Martynę? Nie dam rady, mamo!*
- *Zuzanko, wiem, że to trudne. Proś często Pana Jezusa, abys potrafiła okazywać jej dobro... – Mama spokojnie tłumaczyła córce, co ma na myśli.*
- *No, dobrze, spróbuję. Jutro dam jej tę kredkę na zawsze.*
- *To nie jest konieczne. Wystarczy, że będziesz dzieliła się z nią i z innymi tym co masz.*
- *Dobrze! Tak zrobię! Kocham cię, mamusiu.*

II. Spotykam

Dzieci biorą kukielki z wizerunkiem Zuzi i mamy.

Zapytaj:

- *Zuziu, dlaczego złościłaś się na Martynę? (dzieci poruszają kukielką z wizerunkiem Zuzi, odpowiadając: „wrywała mi kredki”).*
- *Jakie słowa Pana Jezusa powtórzyła mama? (dzieci poruszają kukielką z wizerunkiem mamy, odpowiadając: „nie można kochać Pana Boga, gdy nie kocha się ludzi”).*
- *Zuziu, co na to odpowiedziałaś? (dzieci poruszają kukielką z wizerunkiem Zuzi, odpowiadając: „nie potrafię polubić Martyny”).*
- *Co poradziła Zuzi mama? (dzieci poruszają kukielką z wizerunkiem mamy, odpowiadając: „Zuziu, poproś Pana Jezusa, aby pomógł ci polubić Martynę”).*

Podsumuj: *Każde z was wie, jak czasami trudno jest nam przebaczyć. Możemy tak jak Zuzia prosić Pana Jezusa o pomoc.*

Powiedz: *Dzisiaj Pan Jezus powie nam, kogo mamy kochać.*

III. Poznaje

Dzieci stoją, składają ręce. Powiedz: *Posłuchajcie słów Pana Jezusa.*

Pismo Święte (por. Mk 12,30–31)

Będiesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem. A bliźniego swego jak siebie samego.

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Do czego zachęca nas słowo Boże? Co mamy robić jako dzieci Boże? (kochać Pana Boga i bliźniego)*

Wyjaśnij: *Słowo „bliźni” oznacza człowieka, który jest obok nas. Bliźnim jest twoja koleżanka, sąsiadka, mama, tata i rodzeństwo. Każdego z nich mamy kochać.*

Zabawa ruchowa „Nie chcę cię”

Dzieci stają w parach, twarzami do siebie.

Tekst piosenki¹:

Nie chcę cię, nie chcę cię, nie chcę cię znać (dzieci wykonują gest odpychania swojej partnerki/swojego partnera z pary)

Chodź do mnie, chodź do mnie, rączkę mi daj (dzieci wykonują gest przywołania swojej partnerki/swojego partnera z pary)

Prawą mi daj, lewą mi daj (podają sobie ręce)

I już się na mnie nie gniewaj (trzymają się za ręce, kołyszą rękami w prawo i lewo)

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Powiedz: *Pan Bóg pragnie, abyśmy Go kochali. Jeżeli kogoś kocham, to z nim rozmawiam. Rozmowę z Panem Bogiem nazywamy modlitwą.*

¹ Źródło tekstu: https://www.tekstowo.pl/piosenka,dla_dzieci,nie_chce_cie_znac.html (dostęp: 12.02.2023).

W modlitwie prosimy Pana Boga o potrzebne rzeczy, przepraszamy za nasze złe zachowania, dziękujemy za Jego miłość i pomoc.

Zadanie 1: Wklej krzyż, przed którym modli się rodzina.

Powiedz: Pan Bóg pragnie, abyśmy kochali bliźniego. Jeżeli kogoś kocham, to chętnie mu pomagam.

Zadanie 2: Pomóż potrzebującym – połącz.

Powiedz: Przyjrzyj się rysunkom. Jak możemy pomóc osobom przedstawionym na rysunkach? Jak sprawisz radość dziecku, które wyciąga rękę? (dzieci „chwytają” paluszkami jabłko, podają dziecku.) Co musisz podać starszej pani, aby mogła czytać książkę? (dzieci „chwytają” okulary, podają starszej pani) Jak uspokoisz małe dziecko, które płacze w łóżeczku? (dzieci „chwytają” smoczek, podają dziecku płaczącemu w łóżeczku)

Podsumuj: Pan Bóg pragnie, abyśmy kochali Go całym sercem. Tych, którzy są naszymi bliźnimi, mamy kochać jak siebie samych. Wówczas nie zrobimy im krzywdy, bo żadne z nas nie skrzywdziłoby siebie samego.

Nauka piosenki Jak rozpoznać mam Chrystusa – zwrotka o miłości i modlitwie¹

W miłości, w miłości mój Chrystus jest.

W miłości, w miłości j On czeka Cię.

Ref. Jak rozpoznać mam Chrystusa,

gdzie Go szukać mam?

Pomóż mi bym Go odnalazł

i już nie był sam.

W modlitwie, w modlitwie mój Chrystus jest,

W modlitwie, w modlitwie, On czeka Cię.

Ref. Jak rozpoznać mam Chrystusa,

gdzie Go szukać mam?

Pomóż mi bym Go odnalazł

i już nie był sam.

¹ Zob. np. https://www.youtube.com/watch?v=mTHYO8BxyDU&ab_channel=Pawe%C5%82Piotrowski (dostęp: 12.02.2023).

VI. Modłę się

Dzieci wstają do modlitwy.

Powiedz: *Wiecie, że modlitwa to rozmowa z kochającym nas Bogiem Ojcem. Pomodlimy się teraz do Boga Ojca, tak jak nas nauczył Pan Jezus.*

Pokazuj rysunki ilustrujące słowa modlitwy *Ojcze nasz*. W tym czasie dzieci, spoglądając na rysunki, słuchają twojej modlitwy i powtarzają za tobą słowa, które zapamiętały. Mają złożone dłonie.

Piosenka *Jak rozpoznać mam Chrystusa* – zwrotka o miłości i modlitwie

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

skierowane dzisiaj do nas słowo dotyczyło miłości Pana Boga i bliźniego. Wasze dziecko dowiedziało się, że czyniąc dobro, okazuje miłość nie tylko potrzebującemu, ale i samemu Panu Bogu. Ono wie, że modlitwa to rozmowa z Panem Bogiem. Zachęcajcie je do tych rozmów.

UCZĘ SIĘ KOCHAĆ DRUGIEGO CZŁOWIEKA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dziecku, że Pan Bóg pragnie, abyśmy okazywali miłość każdemu człowiekowi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wypowiada własnymi słowami treść przykazania miłości Pana Boga i bliźniego.

Postawy

- dziecko okazuje szacunek, wyświadcza dobro i pomoc swoim rówieśnikom.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa „Razem zrobimy więcej”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem – praca z obrazem, śpiew piosenek: *Jak rozpoznać mam Chrystusa, Przykazanie nowe*;
- aktywizujące – zabawa edukacyjna „Razem zrobimy więcej”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Przykazanie nowe*,
- 4 plastikowe butelki, fasola, groch lub kulki,
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy za Twoją miłość. Spraw, abyśmy chętnie spotykali się z Tobą w kościele i na modlitwie.*

Dzieci powtarzają za tobą: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – piosenka

Jak rozpoznać mam Chrystusa

Powiedz: *Wiecie o wielkiej miłości Pana Boga do nas. Wiecie też, że poprzez modlitwę, udział we Mszy świętej, szacunek do każdego człowieka okazujemy Panu Bogu, że Go kochamy.*

I. Odkrywam

Powiedz: *Posłuchajcie, jaki problem pojawił się między Zuzią a jej kolegą Olafem.*

Opowiadanie

– *Nie lubię Olafa! On jest taki złośliwy. Znowu nie wpuścił mnie na ślizgawkę – marudziła Zuzia.*

– *Czasami ludzie źle się zachowują, ale i my potrafimy być złośliwi, prawda? – odpowiedziała mama.*

– *No tak...*

– *Pamiętasz, co było z Martyną i beżową kredką?*

– *Pamiętam – powiedziała mama i zrobiła smutną minę.*

– *Myszę, że musisz powiedzieć Olafowi, że było ci przykro, że też chciałaś się dobrze bawić na placu zabaw – tłumaczyła mama.*

– *I on zrozumie?*

– *Jeżeli powiesz, że chcesz, abyście byli kolegami, sądzę, że tak. Warto spróbować. Gorzej by było, gdybyś i ty była wobec niego złośliwa.*

II. Spotykam

Dzieci biorą kukielfkę z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj: *Zuziu, dlaczego złościłaś się na Olafa? (dzieci poruszają kukielfką, odpowiadając: „nie wpuścił mnie na ślizgawkę”).*

Dzieci odkładają kukielfkę z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj:

- *Czy i was ktoś kiedyś rozzłościł?* (wysłuchaj odpowiedzi)
- *Co według mamy ma robić Zuzia w momencie, gdy ktoś jest wobec niej złośliwy?* (ma powiedzieć, że jest jej przykro, że chce się z nim bawić, że chce, aby byli kolegami)

Podsumuj: *Często nie zdajemy sobie sprawy z tego, że nasze słowa i zachowania mogą innym sprawić przykrość. Warto posłuchać rady, jaką mama dała Zuzi. Zwracajmy uwagę na to, co mówimy, czy nasze „żarty” nie sprawiają bólu innym.*

III. Poznaję

Powiedz: *Wstańcie, posłuchajcie słów Pana Jezusa. On nam podpowie nam, jak możemy zmienić nasze złe zachowania.*

Pismo Święte (Mk 12,31)

Będiesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Jak mamy kochać innych ludzi?* (jak siebie samego)

Zabawa edukacyjna „Razem zrobimy więcej”

Zaproś dzieci do zabawy. Podziel zespół na trzy grupy. Każdej daj plastikową butelkę. Wewnątrz koła, które utworzą dzieci z wszystkich grup, rozsyp fasolę, groch i np. małe kulki.

Każda z grup ma za zadanie zebrać coś innego. Na przykład: grupa I zbiera fasolę, II groch, III kulki. Zadbaj o to, aby liczba rozrzuconych elementów z każdego rodzaju była taka sama.

Powiedz: *Waszym zadaniem jest pozbierać kulki, fasolę, groch. Grupa, która zbierze swój produkt najszybciej, otrzyma 4 punkty, pozostali o 1 punkt mniej. Dodatkowe punkty – od 4 do 1 – otrzymacie za umiejętność współpracy, właściwe postawy wobec kolegów i koleżanek.*

Działanie każdej grupy nagrodźcie brawami.

Podsumuj: *Wiem, że zrozumieliście, czego Pan Jezus od nas oczekuje. Wspólnie wykonywaliście zadania i staraliście się współpracować, a nie rywalizować. Brawo!*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem. Praca z obrazem

Zadanie 1: *Co można zrobić, aby smutne osoby z ilustracji stały się uśmiechnięte? Opowiedz.*

Powiedz: *Przyjrzyjcie się rysunkom. Dlaczego są na nich smutne dzieci? Co dzieje się na rysunku nr 1? (dzieci grają w piłkę nożną, chłopiec stoi smutny i patrzy na ich grę) Co dzieci mogą zrobić, aby stojący z dala nie był już smutny? (zaprosić do gry)*

Co dzieje się na rysunku nr 2? (dziewczynki na pikniku, jedna stoi sama) Co dzieci mogą zrobić, aby dziewczynka nie była już smutna? (zaprosić ją do wspólnego spędzania czasu)

Co dzieje się na rysunku nr 3? (pani w szkole niesie ciężkie książki, dzieci udają, że nie widzą) Co dzieci mogą zrobić, aby pomóc pani? (pomóc jej nieść książki, otworzyć drzwi, zrobić miejsce na stoliku)

Co dzieje się na rysunku nr 4? (dziewczynki bawią się lalkami, jedna nie ma zabawek, siedzi na uboczu) Co dzieci mogą zrobić, aby dziewczynka nie była smutna? (podzielić się lalkami, zaprosić do wspólnej zabawy)

Podsumuj: *Tak niewiele trzeba, aby koledze, koleżance, a może nawet nieznanemu dziecku sprawić radość, okazać, że jesteśmy dziećmi Bożymi, które kochają Pana Boga i bliźniego.*

Powiedz: *A teraz przeczytam wam zdanie, które mówi o miłości do Pana Boga i każdego człowieka.*

Zadanie 2: *Dokończ kolorowanie rysunków. Popros osobę dorosłą, aby przeczytała znajdujący się pod nimi napis.*

Nauka piosenki Przykazanie nowe (refren)

Przykazanie nowe daję wam,
byście się wzajemnie miłowali¹.

¹ Źródło tekstu: https://bibliotekapiosenki.pl/utwory/Przykazanie_nowe/
tekst (dostęp: 26.06.2023).

VI. Modlę się

Powiedz: *Pan Bóg pragnie, abyśmy byli Jego dobrymi dziećmi, które kochają swoich przyjaciół, bliskich. Powiedzmy, że zgadzamy się z Jego wolą i chcemy stawać się coraz lepszymi dziećmi. Odmówię z wami modlitwę „Ojciec nasz”.*

Pokazuj rysunki ilustrujące słowa modlitwy (prezentacja z poprzedniej katechezy). W tym czasie dzieci, spoglądając na rysunki, słuchają twojej modlitwy, powtarzają za tobą słowa, które zapamiętały. Mają złożone dłonie.

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko poznało treść przykazania miłości bliźniego. Ono już wie, w jaki sposób dziecko Boże może okazywać miłość do Pana Boga i bliźniego. Wzmacniajcie w nim pragnienie spotkania się z Panem Jezusem w kościele i w czasie wspólnej modlitwy z Wami oraz pragnienie czynienia dobra innym.

2

Pan Jezus
mówi do nas
w słowie Bożym

PAN JEZUS UCZY NAS SŁUCHAĆ SŁOWA BOŻEGO

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dziecku, że poprzez słowo Boże Pan Jezus uczy nas jak mamy żyć, aby zamieszkać z Nim w niebie.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, że Pan Jezus mówi nam, jak powinniśmy żyć, aby być Jego przyjaciółmi.

Postawy

- dziecko uważnie słucha słowa Bożego.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa „Tak, to ty”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, piosenka *Jak rozpoznać mam Chrystusa*;
- aktywizujące – zabawa z muzyką *Dzieckiem Bożym jestem ja*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Jak rozpoznać mam Chrystusa*, piosenka *Dzieckiem Bożym jestem ja*;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, koszyk z serduszkami, na których wypisane są imiona każdego dziecka z grupy.

Struktura katechezy

Modlitwa

Dzieci wstają, składają ręce, czynią znak krzyża. Wraz z tobą modlą się modlitwą *Aniele Boży*.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Poproś dzieci, aby podały przykłady tego, jak mogą okazywać szacunek i miłość drugiemu człowiekowi.

Powiedz: *Dzisiaj przekonacie się, że to sam Pan Jezus uczy nas, jak mamy żyć, aby zamieszkać z Nim w niebie.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– Zuziu, przebierz, proszę, bluzkę. Poplamiała ją sokiem – powiedziała mama.

– Ale ja chcę w niej pójść! – odpowiedziała głośno dziewczynka.

– W brudnej bluzce? Do kościoła? No już, bez gadania... Przebieraj!

– Jesteś zła, mamó?

– Nie, ale za chwilę się spóźnimy.

– Guzdrała z ciebie, Zuzka. Jak nie będzie miejsca w ławkach, to się wścieknę – powiedział Franek.

– No, moi państwo, macie powód, aby dzisiaj uważnie wsłuchać się w słowa Pana Jezusa – powiedziała mama.

– Dlaczego? – zapytali jednocześnie Zuzia i Franek.

– A chociażby dlatego, żeby przeprosić Pana Jezusa za wasze złośliwości...

– To Franio jest złośliwy! – zaprotestowała Zuzia.

– Wystarczy tej kłótni. Idziemy – powiedziała mama.

– A dlaczego chodzimy do kościoła? Wojtek nie chodzi – chciała wiedzieć Zuzia.

– Żeby usłyszeć Pana Jezusa, dowiedzieć się, jak mamy żyć każdego dnia.

– On nam to powie?

– Oczywiście.

II. Spotykam

Podziel dzieci na trzy grupy. Jedna grupa bierze do rąk kukielki z wizerunkiem Zuzi, druga mamy, trzecia Franka.

Zapytaj:

- *Co powiedziała mama do Zuzi?* (dzieci z grupy drugiej poruszają kukiełką z wizerunkiem mamy, odpowiadając: „Zuziu, przebierz bluzkę, bo poplamiał ją sokiem”)
- *Co Franek powiedział do Zuzi?* (dzieci z grupy trzeciej poruszają kukiełką z wizerunkiem Franka, odpowiadając: „będę zły, jeśli nie będzie miejsca w ławce w kościele”).
- *O co zapytała Zuzia mamę w drodze do kościoła?* (dzieci z grupy pierwszej poruszają kukiełką z wizerunkiem Zuzi, odpowiadając: „dlaczego chodzimy do kościoła?”) *Co odpowiedziała mama?* (dzieci z grupy drugiej poruszają kukiełką z rysunkiem mamy i odpowiadają: „żeby usłyszeć Pana Jezusa, dowiedzieć się, jak mamy żyć każdego dnia”)

Podsumuj: *Za chwilę i wy usłyszycie słowa Pana Jezusa.*

Powiedz: *Czy wiecie, że już samą postawą, zachowaniem dajemy dowód tego, że słuchamy Pana Jezusa?*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Rz 10,17)

Wiara rodzi się ze słuchania Słowa Bożego.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Poproś dzieci, aby dzieci przyjrzały się pierwszemu rysunkowi (s. 26).
Powiedz: *Pan Jezus wędruje ze swoimi uczniami od miasta do miasta. Spotykając ludzi, rozmawia z nimi. Mówi im o wielkiej miłości Pana Boga do nich, daje przykłady jak mają żyć, aby spotkać się z Bogiem Ojcem w niebie. Wszyscy uważnie wsłuchują się w Jego słowa.*

Zadanie 1: *Dokończ rysunek: narysuj słońce i chmury.*

Powiedz: *Usłyszeliście, że nasza wiara rodzi się, gdy słuchamy słowa Bożego. Pan Jezus mówi do nas podczas każdej Mszy Świętej, gdy ksiądz czyta słowo Boże. Słyszymy te same słowa, co ludzie zgromadzeni niegdyś wokół Pana Jezusa. Pamiętaj, że będąc w kościele możesz nie usłyszeć, co Pan Jezus mówi do ciebie. Dzieje się tak, gdy nie uważasz, rozglądasz się. Wskażcie na drugim rysunku dzieci, które nie słuchały słów Pana Jezusa.*

Zadanie 2: *Przyjrzyj się dzieciom. Odpowiedz: Kto nie słucha uważnie? Następnie pokoloruj szatę kapłana.*

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Tak, to ty”

Zaproś do zabawy. Dzieci wraz z tobą siadają w kole. Podaj im koszyk z serduszkami, na których wypisane są imiona każdego dziecka z grupy (przygotuj je wcześniej). Poproś dzieci, aby kolejno losowały je z koszyka. Odbierz pierwsze serduszko i opisz wygląd, cechy dziecka, którego imię znajduje się na serduszku. Zadaniem grupy jest odgadnąć, o kogo chodzi. Powtórz te czynności podczas losowania kolejnych serduszek.

Podsumuj: *Wielokrotnie rozpoznaliście dzieci, które wam opisywałem /-am. O wiele lepiej zna was Pan Jezus. A ponieważ kocha nas wszystkich miłością ogromną, to pragnie naszego dobra. Dlatego mówi do nas w słowie Bożym. Pociesza, pokazuje, jak mamy żyć, a nawet nas upomina. Mam nadzieję, że jesteście największymi przyjaciółmi Pana Jezusa i słuchacie Go – bo przyjaciele słuchają się nawzajem.*

VI. Modłę się

Nauka piosenki *Jak rozpoznać mam Chrystusa (2 zwrotka)*

2. W słowie Bożym, w słowie Bożym mój Chrystus jest (2x)

Ref. Jak rozpoznać mam Chrystusa,

gdzie Go szukać mam?

Pomóż mi, bym Go odnalazł

i już nie był sam.

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

podczas dzisiejszego spotkania Wasze dziecko dowiedziało się, że tak jak wówczas, gdy Pan Jezus wędrował po ziemi i nauczał ludzi, tak dzisiaj mówi do nas podczas każdej Mszy Świętej. Ono wie, że z uwagą trzeba słuchać słowa Bożego, które kieruje do nas nasz największy przyjaciel, Pan Jezus.

POZNAJEMY MARYJĘ – MAMĘ PANA JEZUSA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dziecku, że to Pan Bóg wybiera Maryję na mamę Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko podaje kilka faktów z życia Matki Bożej.

Postawy

- dziecko wyraża radość i nazywa Maryję swoją mamą.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, praca z obrazem „Poznaję Maryję”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, piosenka *Przykazanie nowe*;
- aktywizujące – zabawa z muzyką *Matka Boska*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie,
- piosenka *Matka Boska*¹, piosenka *Przykazanie nowe*, podręcznik, kukiełki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

¹ Zob. np. *Małe Aniołki – Matka Boska (Piosenki Dla Dzieci)* – np. <https://www.youtube.com/watch?v=s3Ski-eVn64> (dostęp: 28.08.2023).

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Uczyńmy znak krzyża.*

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy za Twoją miłość do nas, za to, że mówisz nam, jak mamy żyć.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj: *Czy pamiętacie słowa piosenki z naszego ostatniego spotkania? (tak/nie)*

Przypomnij tekst.

Powiedz: *Pan Jezus, dając nam przykazanie, uczy nas, jak być dzieckiem Bożym.*

Piosenka Przykazanie nowe daję wam

Przykazanie nowe daję wam,
byście się wzajemnie miłowali.

Powiedz: *Dzisiaj poznamy Maryję, Mamę Pana Jezusa.*

I. Odkrywam

Powiedz: *Posłuchajcie, o czym dowiedziała się Zuzia od swego taty.*

Opowiadanie

– *I jak było u dziadków? – zapytał tata.*

– *Fajnie! Bawiliśmy się w ogrodzie, graliśmy w planszówki – powiedział Franek.*

– *A wiesz, tatusiu, jaki deser przygotowała babcia? – zaczęła Zuzia. – Mniammm!*

– *Wyobrażam sobie! – roześmiał się tata.*

– *Babcia troszczy się o nas jak nasza mama – stwierdziła Zuzia.*

– *To prawda. Pan Bóg wiedział, co robi, gdy wybierał wam rodziców – powiedział tata z rozbawieniem w oczach. – No i cudownych dziadków. Czy to nie dziwne? – dodał.*

Zuzia popatrzyła uważnie na tatusia. – To moglibyśmy mieć gorszą babcie? – zapytała.

- *Absolutnie nie!* – zaprotestował tato. – *Pan Bóg wie co robi!*
- *Skąd wiesz?* – *Zuzia aż się na moment zatrzymała.*
- *Bo wybrał także mamę Panu Jezusowi.*
- *Naprawdę?!*
- *Tak właśnie było* – *odparł tato.* – *A do tego sprawił, że i my możemy nazywać Maryję naszą Mamą.*
- *Ty tyle wiesz, tatusiu* – *stwierdziła poważnie Zuzia, wsiadając do auta.*
- *I to też dzięki Panu Bogu* – *roześmiał się tato, uruchamiając silnik samochodu.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- U kogo była Zuzia? (u dziadków)
- Kto, według taty, ofiarował Zuzi rodziców i dziadków? (Pan Bóg)
- Dlaczego według taty Zuzia nie mogła mieć gorszych dziadków? (Pan Bóg daje nam wszystko, co najlepsze; dzięki Niemu Maryja jest Matką Pana Jezusa)

Podsumuj: *Pan Bóg wybiera Maryję na matkę Pana Jezusa. O Niej dzisiaj powie nam słowo Boże.*

III. Poznaję

Poproś dzieci, aby dzieci wstały i złożyły dłonie jak do modlitwy.

Pismo Święte (por. Łk 2,7)

Maryja rodzi swego pierworodnego Syna. Owija Go w pieluszki i kładzie w żłobie.

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Co robi Maryja po urodzeniu Pana Jezusa? (owija Go w pieluszki)*

Powiedz: *Maryja, jak każda mama, troszczy się o swoje dziecko. Zawsze jest przy Nim.*

V. Utrwalam

Omów życie Matki Bożej. Powiedz: *Wiecie, że Maryja to Matka Pana Jezusa. Znajdźcie w podręczniku rysunek ukazujący narodzenie Pana Jezusa.*

Zastanówmy się, co jeszcze wiemy o Maryi.

Maryja jest Żydówką, mieszka w Nazarecie ze swoimi rodzicami. Gorąco wierzy w Pana Boga i rozmawia z Nim, modląc się.

Maryja jest dobrą córką, która troszczy się o swoich rodziców. Pomaga im.

Pewnego dnia przychodzi do Niej Archanioł Gabriel i mówi, że zostanie matką Syna Bożego, Jezusa.

Kiedy Pan Jezus jest dorosły, wędruje od miasta do miasta, mówi ludziom o wielkiej miłości Pana Boga do nich, Maryja jest ze swoim synem.

Kiedy Jezus umiera na krzyżu, skazany przez złych ludzi na śmierć, Maryja jest przy Nim.

Po śmierci i wniebowstąpieniu Pana Jezusa, Maryja pozostaje z apostołami, zostaje napełniona Duchem Świętym wraz z nimi.

Kiedy Maryja kończy swe życie tu na ziemi, zostaje wzięta do nieba. Jako Matka Pana Jezusa staje się naszą Matką, królową Nieba.

Praca z podręcznikiem

Powiedz: *Otwórzcie podręczniki raz jeszcze. Już znacie te rysunki. Na waszych brak pewnych elementów. Uzupełnijmy je.*

Zadanie 1: *Wklej brakujące elementy i popraw strzałki po śladzie.*

Poproś dzieci, aby kolejno opowiedziały, jakie wydarzenia przedstawiają poszczególne rysunki. Sprawdzasz, czy zapamiętały omawiane przez ciebie fakty z życia Maryi.

Nauka piosenki Matka Boska – zabawa ruchowa z elementami muzyki

1.

Ta piosenka jest dla ciebie, (wyciągamy ręce w górę)

Maryjo wspaniała, (składamy ręce jak do modlitwy)

Ty nam dałaś dar cudowny (krzyżujemy ręce na sercu)

Zbawiciela Pana (rozkładamy ręce, czyniąc „belkę” krzyża)

Ref.

Pan jest z nami, Jezus jest z nami (podajemy ręce najbliższej stojącej osobie, tworzymy koło, idziemy wolnym krokiem),

Matce Bożej oddajemy cześć (kłaniamy się nisko)

VI. Modlę się

Powiedz: *Patrząc na rysunki w podręczniku, podziękujmy Maryi, mówiąc: Maryjo, dziękujemy, że uczysz nas, że mamy się modlić, pomagać rodzicom. Dziękujemy, że zawsze jesteś z nami, że możemy się do Ciebie modlić piosenką.*

Piosenka Matka Boska – wspólny śpiew

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko poznało kilka faktów z życia Maryi. Ono wie, że to Pan Bóg wybiera Maryję na mamę Pana Jezusa. Rozumie, że dzięki Maryi, która jest posłuszną woli Pana Boga, na świat przychodzi Zbawiciel, który otwiera nam drogę do nieba, abyśmy radowali się obecnością Boga na wieki.

MARYJA UKAZUJE SIĘ ŚWIĘTEJ BERNADETCIE

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- zapoznanie dziecka z faktami związanymi z ukazaniem się Maryji w Lourdes.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko opowiada o cudzie w Lourdes.

Postawy

- dziecko wyraża radość z faktu, że Maryja ukazała się Bernadecie.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, praca z obrazem „Ojciec nasz”, zabawa „Szukamy dowodów”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, piosenka *Matka Boska*;
- aktywizujące – zabawa z muzyką *Matka Boska*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, zdjęcie Świętej Bernadetty Soubirous, mapa polityczna Europy,
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, piosenka *Ja mam ciocię w samolocie* zespołu Gawęda, piosenka *Matka Boska*, słoik z piaskiem, słoik z wodą, kamień, różaniec, łopatka, świeca, modlitewnik, Pismo Święte.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Dzisiaj podziękujemy Panu Bogu za Maryję. Pomódlmy się słowami modlitwy „Ojcze nasz” (wykorzystaj rysunki ukazujące treść modlitwy)*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Poproś, aby dzieci otworzyły podręcznik na poprzedniej katechezie. Zapytaj: *Co wiemy o Maryji?* (dzieci udzielają odpowiedzi, patrząc na rysunki; jeżeli zajdzie taka potrzeba, skoryguj wypowiedzi).

Powiedz: *Dzisiaj dowiedziecie się, że Maryja ukazuje się ludziom i przychodzi do nich z konkretną prośbą.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Tatusiu, czy ktoś widział Maryję?* – zapytała Zuzia, kolorując rysunek w zeszyte do religii.

– *Oczywiście. Na przykład Święta Bernadetta. Poczekaj, znajdę o niej książkę. O, jest.*

– *To tak wyglądała Bernadetta?*

– *Tak. Żyła na południu Francji, ponad 200 lat temu. Była najstarszą z dziewięciorga dzieci ubogiego młynarza. Od dzieciństwa często chorowała. Kiedy miała 14 lat, osiemnaście razy widziała Matkę Bożą w grocie skalnej, w Lourdes. Maryja prosiła, aby dziewczynka modliła się na różańcu. Pewnego dnia Maryja poprosiła, aby Bernadetta odgarnęła rękami ziemię, tuż przy grocie. W ten sposób dziewczynka odkryła źródło, które istnieje do dziś.*

– *I co było później?* – chciała wiedzieć Zuzia.

– *Bernadetta miała problemy. Nikt nie wierzył w to, co mówiła. Wreszcie, uwierzono tej skromnej, cichej, rozmodlonej dziewczynie. W miejscu Jej objawień wybudowano kościół. Ludzie z całego świata zjeżdżają do Lourdes, aby modlić się w tym szczególnym miejscu, prosić Matkę Bożą o pomoc. Modlą się też za pośrednictwem Bernadetty, bo Kościół ogłosił ją świętą.*

– *Ale ciekawa historia! A ja jej nie znałam.*

II. Spotykam

Zapytaj:

- *O kim tatuś opowiedział Zuzi? (o Świętej Bernadecie)*
- *Dlaczego właśnie o niej? (bo jej ukazała się Maryja)*
- *O co poprosiła Maryja Bernadettę? (żeby odmawiała różaniec)*

III. Poznaje

Przeczytaj fakt z życia Bernadetty Soubirous: *Patrząc na krzyż i na figurę Matki Bożej z Lourdes, Bernadetta powiedziała: „Widzimy Ją... Widziałam Matkę Bożą. Jakże była piękna! Pragnę Ją znowu zobaczyć”.*

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Które z was chciałoby zobaczyć Maryję?* (dzieci zgłaszają się)

Powiedz: *Bernadetta nawet o tym nie marzyła. A kiedy to się stało, nikt jej nie wierzył. A przecież Maryja ukazała się jej aż 18 razy. Matka Boża sprawiła, że z suchej, piaszczystej ziemi wytrysnęło źródło. Ci, którzy z wiarą pili tę wodę, często odzyskiwali zdrowie.*

Zabawa edukacyjna „Szukamy dowodów”

Pokaż dzieciom zdjęcie Świętej Bernadetty Soubirous. Na mapie politycznej Europy pokaż Polskę i Francję. Na biurku lub innym miejscu ustaw: słoik z piaskiem, słoik z wodą, kamień, różaniec i dodatkowo: łopatkę, świecę, modlitewnik, Pismo Święte, podręcznik. Podziel dzieci na cztery grupy.

Powiedz: *Za chwilę przeniesiemy się do Francji, do Lourdes. Polecimy samolotem. Włącz piosenkę.*

Piosenka *Ja mam ciocię w samolocie* – zespół **Gawęda**

Prowadź dzieci podzielone na grupy w kierunku miejsca z ustawionymi przedmiotami. Dzieci rozpościerają ręce, udając samolot. Poruszacie się w rytm muzyki. Zatrzymaj muzykę, stańcie przy biurku/w innym miejscu.

Powiedz: *Przyjrzyjcie się przedmiotom leżącym na biurku. Każda z grup może wziąć tylko jeden przedmiot. Musi on być związany z miejscem, w którym Maryja ukazała się Bernadecie.*

Przedmioty, które wybierają dzieci:

- **woda** – bo wytrysnęło źródółko;
- **kamień** – bo Matka Boska ukazała się w grocie skalnej;
- **piasek** – bo Bernadetta odgarniała piasek, gdy wytrysnęło źródółko;
- **różaniec** – bo Maryja miała różaniec w dłoni i prosiła, aby Bernadetta modliła się na różańcu.

Uwaga: Jeżeli dzieci będą miały trudności z wyborem, podpowiadaj im i naprowadzaj je, przypominając opowiadanie o Zuzi usłyszane przez dzieci.

Powiedz: *Bernadetta wstąpiła do zakonu. Mimo swej choroby, cierpienia, była szczęśliwa. Często powtarzała, że najbardziej pragnie spotkać się z Maryją w niebie.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Ozdób ramkę, w której znajduje się fotografia Świętej Bernadetty.*

Zadanie 2: *Wytnij z wycinanek i wklej w wyznaczonym miejscu wizerunek małej Bernadetty. Ponumeruj rysunki – pokoloruj odpowiednią liczbę kółek.*

VI. Modlę się

Zaproś grupę do modlitwy. Powiedz: *Panie Boże, dziękujemy za Świętą Bernadettę i jej historię.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Boże.*

Powiedz: *Pomagaj nam, abyśmy chętnie modlili się do Maryi, która jest Mamą Pana Jezusa i naszą Mamą.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Boże.*

Piosenka z gestami Matka Boska

1.

Ta piosenka jest dla ciebie, (wyciągamy ręce w górę)
Maryjo wspaniała (składamy ręce jak do modlitwy)

Ty nam dałaś dar cudowny (krzyżujemy ręce na sercu)
Zbawiciela Pana (rozkładamy ręce czyniąc „belkę” krzyża)
Ref.

Pan jest z nami, Jezus jest z nami (podajemy ręce najbliższej stojącej osobie, tworzymy koło, idziemy wolnym krokiem),

Matce Bożej oddajemy cześć – (kłaniamy się nisko)

UWAGA: Poproś, aby na następną lekcję religii dzieci przyniosły różańce – jeżeli mają je w domu.

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się dziś o objawieniach Matki Bożej w Lourdes. Poznało świętą Bernadettę. Ono wie, że Matka Boża prosiła Bernadettę o modlitwę różańcową. Ufamy, że znajdujecie choć chwilę przy Waszych niezliczonych obowiązkach, na wspólną modlitwę z Waszym dzieckiem.

KOCHAMY MARYJĘ I ODMAWIAMY RÓŻANIEC

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dziecku, że Maryja pragnie, aby ludzie modlili się na różańcu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wskazuje objawienie w Lourdes jako dowód wielkiej mocy modlitwy różańcowej.

Postawy

- dziecko wyraża chęć wspólnej modlitwy na różańcu.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa edukacyjna „Różaniec”;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, piosenka *Matka Boska*;
- aktywizujące – zabawa z muzyką „Matka Boska”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie;
- piosenka *Matka Boska*, podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, sznurek tak długi, by po ułożeniu na nim kółek stanowił różaniec, 53 kółka – w kolorze niebieskim, 1 żółte, 1 zielone, 4 w połowie żółte, w połowie zielone, krzyż, trójkąt z wizerunkiem Matki Bożej, różańce.

Struktura katechezy

Modlitwa

Uczyńcie znak krzyża. Powiedz: *Panie Boże, dziękujemy Ci za Świętą Bernadettę, która była posłuszna Maryi. Ojciec nasz...*

Piosenka Matka Boska – zespół Małe Aniołki

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Dzisiaj poznamy modlitwę, którą modliła się Święta Bernadetta i którą tak bardzo pokochał papież Święty Jan Paweł II.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– Babciu... O, modlisz się. – Zuzia wycofała się do ogrodu.

– Zuzanko, potrzebujesz czegoś?

– Chciałam się przytulić.

– Chodź, odmówimy razem dziesiątkę różańca.

Zuzia powtarzała za babcią słowa modlitwy: – Zdrowaś Maryjo, łaski pełna...

Po zakończeniu różańca dziewczynka zapytała: – Babciu, od kiedy odmawiasz różaniec?

– Od zawsze, wnusiu – roześmiała się babcia Zosia. – Najpierw odmawiałam z mamą i tatusem, później już sama, a od czasu ślubu, często odmawiam go z dziadkiem.

– Mamusię też nauczyłaś różańca? – chciała wiedzieć Zuzia.

– Tak. Wierzę w jego wielką moc.

– To tak jak Bernadetta i Jan Paweł II – wtrąciła Zuzia.

– O, no proszę. Nie wiedziałam, że o nich słyszałaś.

– Tak, słyszałam! I o Lourdes także. Wiesz, że tam zawsze odmawiają różaniec, babciu?

– Wiem. I wiem o wielu uzdrowieniach z różnych chorób. Byli i tacy ludzie, którzy jechali tam z ciekawości, a wracali przemienieni, pełni wiary.

– Czy to jest cud? – dopytywała Zuzia.

– Z pewnością, wnusiu, z pewnością. I to za sprawą Matki Bożej.

II. Spotykam

Dzieci biorą kukiełkę z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj:

- *Zuziu, kogo odwiedziłaś?* (dzieci poruszają kukiełką, odpowiadając: „babcią”)
- *Co robiłaś Zuzia u babci?* („odmawiałam różaniec i rozmawiałam z babcią”)
- *Dlaczego twoja babcia modli się na różańcu?* („babcia wierzy, że modlitwa na różańcu ma wielką moc”)

Podsumuj: *Ludzie na całym świecie odmawiają modlitwę różańcową, modląc się do Maryi.*

III. Poznaję

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą.

Błogosławionaś Ty między niewiastami,

i błogosławiony owoc żywota Twojego Jezus.

Święta Maryjo, Matko Boża,

módl się za nami grzesznymi

teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna „Różaniec”

Powiedz: *Przeczytałem/-am wam słowa modlitwy, której będziemy się uczyć. Do kogo modlimy się tymi słowami?* (do Maryi, Matki Bożej)

Rozłóż na dywanie sznurek, nadaj mu kształt różańca (musi pomieścić wszystkie „paciorki”).

Powiedz: *Zuzia z babcią modliła się na różańcu. Dzisiaj ułożymy różaniec, a później też się pomodlimy.*

Uwaga: Przed spotkaniem z dziećmi wytnij kółka: 53 w kolorze niebieskim, 1 żółte, 1 zielone, 4 w połowie żółte, w połowie zielone oraz krzyż i trójkąt z wizerunkiem Matki Bożej.

Dzieci siadają w kręgu.

Podaj im kolejno: pierwszemu dziecku – krzyż; drugiemu dziecku – żółte ziarenko, trzeciemu, czwartemu i piątemu dziecku – niebieskie ziarenko, szóstemu dziecku – zielone ziarenko. Kółka zielono-żółte to ziarenka, na których odmawiamy *Chwała Ojcu* i *Ojciec nasz*. Dzieci kolejno wstają i układają na sznurku różaniec.

Podsumuj: *Teraz wiecie, jak wygląda różaniec. Na różańcu modlimy się, wspominając życie Matki Bożej i Pana Jezusa. Są to wydarzenia radosne i smutne, tak jak w życiu każdego człowieka.*

Powiedz: *Aby modlić się na różańcu, musimy nauczyć się modlitwy „Zdrowaś Maryjo”.*

V. Utrwalam

Nauka modlitwy „Zdrowaś Maryjo”

Powtórz tę modlitwę z dziećmi kilka razy.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pokoloruj postaci dzieci, które modlą się do Matki Bożej. Dorysuj kwiaty.*

VI. Modlę się

Poproś, aby dzieci, które mają różańce, wyjęły je. Pozostałym dzieciom rozdaj różańce. Pomódl się z nimi, pokaż, jak należy przesuwac paciorki (odmówcie jedną dziesiątkę).

Powiedz: W modlitwie różańcowej pomodlimy się za wasze rodziny.

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

dzisiaj Wasze dziecko poznało modlitwę różańcową. Zachęcam Was do wspólnej modlitwy z dzieckiem na różańcu.

ŚWIĘCI WSKAZUJĄ NAM DROGĘ DO PANA JEZUSA W NIEBIE

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dziecku, że poznając życie świętych, odkrywamy jak mamy żyć, aby spotkać się z Panem Jezusem w niebie,
- ukazanie Uroczystości Wszystkich Świętych jako święta zaufania Panu Jezusowi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wymienia imiona poznanych świętych.

Postawy

- dziecko wyraża wiarę w moc modlitwy przyjaciół Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa ruchowa „Dobry wybór”, śpiew piosenki *Matka Boska*;
- praktyczne – praca z podręcznikiem;
- aktywizujące – zabawa z piosenką *Święty uśmiechnięty*¹.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, napis BÓG, ilustracje, zdjęcia świętych: 1. Bernadetty; 2. Jana Pawła II;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, taśma lub kolorowa wstążka, sznurek, piosenka *Matka Boska*.

¹ Zob. *Arka Noego - Święty uśmiechnięty (Taki duży, taki mały)*, <https://www.youtube.com/watch?v=Ha8f5amqPxA> (dostęp: 26.06.2023).

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś grupę do modlitwy.

Powiedz: *Święty Janie Pawle II, Święta Bernadetto, prosimy was, abyście pomagali nam coraz bardziej kochać Pana Jezusa i Matkę Bożą.*

Wspólna modlitwa: *Zdrowaś Maryjo...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Pomodliliśmy się modlitwą „Zdrowaś Maryjo”, którą odmawiamy, modląc się na różańcu. Teraz wychwalajmy Maryję piosenką.*

Piosenka Matka Boska

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Musimy zamówić kwiaty i znicze na Wszystkich Świętych, Pawle – powiedziała mama Zuzi i Franka do ich taty.*
- *Dobrze, jutro pojedziemy do sklepu ogrodniczego – odpowiedział tata.*
- *Chciałabym pojechać z wami. – Zuzia wtrąciła się do rozmowy.*
- *Skoro chcesz... – powiedziała mama.*
- *Tak. Chcę kupić dwa znicze, takie specjalne: dla Świętej Bernadetty i Świętego Jana Pawła II. – No proszę. A dlaczego właśnie dla nich?*
- *Bo są fajni. Bernadetta była taka skromna, nie złościła się na ludzi, gdy ją wyśmiewali, albo nazywali kłamczuchą.*
- *A dla papieża, dlaczego? – dopytywała mama.*
- *Bo kochał Maryję i ludzi. Tak było, prawda? – Zuzia spojrzała na tatę.*
- *Tak było, córeczko. Gdy umarł, ludzie na całym świecie pragnęli, aby Kościół ogłosił Go świętym.*
- *A gdzie te znicze postawisz? – zapytała mama.*
- Zuzia się zamysliła.*
- *Czy mogę postawić je przy tym dużym krzyżu na naszym cmentarzu?*
- *odpowiedziała po chwili.*
- *Oczywiście, córeczko. To dobry pomysł.*

II. Spotykam

Dzieci biorą kukiełkę z wizerunkiem taty. Zapytaj:

- *Co obiecał tata Zuzi? (dzieci poruszają kukiełką z wizerunkiem taty, odpowiadając: „wybiorę znicze”)*
- *Z okazji jakiego święta miał kupować kwiaty i znicze? („z okazji uroczystości Wszystkich Świętych”)*
- *Dla kogo chciała kupić znicze Zuzia? („dla Świętego Jana Pawła II i Świętej Bernadetty”)*
- *Gdzie postawi znicze Zuzia? („pod krzyżem na cmentarzu”)*

Podsumuj: *Porozmawiamy dzisiaj o uroczystości Wszystkich Świętych. Zastanowimy się, dlaczego obchodzimy to święto. Co nam mówi dzisiaj słowo Boże?*

III. Poznaję

Pismo Święte (Kpł 11,44)

Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- *Kto ma być święty? (wszyscy, my)*
- *Dlaczego mamy być świętymi? (bo Pan Bóg jest święty)*

Nauka piosenki Święty uśmiechnięty¹ (refren i pierwsza zwrotka)

Ref.

Taki duży, taki mały, może świętym być...

Taki gruby, taki chudy, może świętym być...

Taki ja i taki ty może świętym być...

Taki ja i taki ty może świętym być..

1. Święty kocha Boga, życia mu nie szkoda,

Kocha bliźniego jak siebie samego...

Święty kocha Boga, życia mu nie szkoda,

Kocha bliźniego jak siebie samego...

Taki duży, taki mały...

¹ Źródło tekstu: <https://piesni-religijne.pl/taki-duzy-taki-maly/> (dostęp: 28.06.2023).

2. Kto się nawróci, ten się nie smuci:
Każdy święty chodzi uśmiechnięty.
Tylko nawrócona jest zadowolona:
Każda święta chodzi uśmiechnięta,
Taki duży, taki mały...

V. Utrwalam

Powiedz: *To właśnie święci uczą nas, jak mamy żyć, aby być z Panem Jezusem w niebie. Czego uczą nas Święty Jan Paweł II i Święta Bernadetta?*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Narysuj i pokoloruj serce pomiędzy dziećmi.*

Podsumuj: *Święty Jan Paweł II i Święta Bernadetta uczą nas, jak ważna jest miłość do Pana Boga i drugiego człowieka. Jeżeli modlimy się, odmawiamy różaniec, uczestniczymy we Mszy świętej, pomagamy innym, jesteśmy posłuszni, to naśladujemy świętych.*

Zadanie 2: *Popraw czerwoną kredką serca ukazujące, jak okazujemy miłość Panu Bogu. Zieloną kredką popraw serca ukazujące, jak okazujemy miłość drugiemu człowiekowi.*

Zabawa edukacyjna „Dobry wybór”

Ułóż z taśmy linię – po jednej stronie stają w rzędzie dzieci, po drugiej stronie połóż kartkę ze słowem „BÓG”.

Zapytaj: *Kto przebywa z Panem Bogiem w niebie? (aniołowie, święci)*

Obok napisu „BÓG” połóż zdjęcia świętych: Bernadetty i Jana Pawła II.

Zapytaj: *Czego uczą nas święci? Jak mamy żyć, aby być z Panem Bogiem w niebie?*

Podam przykłady zachowań. Jeżeli uznacie, że są dobre, przybliżają nas do nieba, przeskoczcie linię. Następnie wracacie na miejsce za sznurkiem. Jeżeli uznacie, że zachowanie jest złe, stójcie w miejscu.

Przykłady:

- Modłę się do Pana Jezusa i Matki Bożej.
- Pomagam rodzicom.
- Zawsze grymaszę przy jedzeniu.

- Jestem dobry dla koleżanek i kolegów.
- Upieram się, że muszę mieć nową zabawkę.
- Często uśmiecham się do ludzi.
- Chętnie bawię się z rodzeństwem.
- Pomagam w drobnych pracach domowych.
- Jestem posłuszny.
- Umiem przebaczać.

Podsumuj: *Wy także, tak jak Zuzia, wybierzecie się na cmentarze, aby obchodzić uroczystość Wszystkich Świętych. Teraz już wiecie, za co dziękujemy świętym w tym szczególnym dniu. Wiecie, dlaczego ich wspominamy – oni pokazują nam, jak mamy żyć.*

VI. Modłę się

Powiedz: *Panie Boże, dziękujemy ci za świętych, którzy wskazują nam drogę do Ciebie.*

Piosenka Święty uśmiechnięty

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko już wie, dlaczego obchodzimy Uroczystość Wszystkich Świętych. Wie, że to święci wskazują nam drogę do nieba, uczą nas, jak kochać Pana Boga i drugiego człowieka.

MODLIMY SIĘ ZA ZMARŁYCH

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dziecku wielkiej mocy modlitwy za zmarłych,
- ukazanie uroczystości Dnia Zadusznego jako święta zaufania Panu Jezusowi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wymienia imiona zmarłych ze swojej rodziny.

Postawy

- dziecko wyraża wiarę w życie wieczne.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa ze słowem „Świętym być chcę”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem;
- aktywizujące – zabawa z piosenką *Święty uśmiechnięty*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie;
- kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Matko Boża, pomagaj nam coraz bardziej kochać Twego Syna, Pana Jezusa*. Poproś, aby dzieci powtórzyły: *Prosimy Cię, Maryjo*.

Powiedz: *Wszyscy Święci w niebie, pomagajcie nam być świętymi.*

Poproś, aby dzieci powtórzyły: *Prosimy was.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj: *Kogo Pan Bóg wybrał do tego, aby został świętym?* (wszystkich ludzi)

Powiedz: *Dzisiaj zastanowimy się, dlaczego modlimy się za zmarłych.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia i mama wybrały się na cmentarz. W pewnym momencie Zuzia zapytała:

- *Mamusiu, czyj to grób?*
- *Cioci Zuzanny. Była siostrą twojej babci Zosi.*
- *Ja też jestem Zuzanną!*
- *Tak, otrzymałaś imię po cioci. Była moją cudowną mamą chrzestną.*
- *Kochałaś ją?*
- *Kocham nadal. Cały czas modlę się, aby mogła przebywać z Panem Jezusem w niebie.*
- *Ja też tego chcę – powiedziała poważnie Zuzia.*
- *Wobec tego zapalmy znicz i pomódlmy się, zgoda?*
- *Jasne, mamusiu.*

II. Spotykam

Dzieci biorą kukielki z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj:

- *O co zapytała Zuzia?* (czyj to jest grób)
- *O kim mama opowiedziała Zuzi?* (o cioci Zuzannie, siostrze babci Zosi.)
- *O co zapytała Zuzia?* (Zuzia zapytała, czy mama kochała swoją matkę chrzestną)
- *Co odpowiedziała mama?* (że nadal ją kocha i modli się, aby mogła przebywać w niebie z Panem Jezusem)

Podsumuj: *Wszyscy, którzy wierzą w Pana Boga, modlą się za swoich zmarłych, bo pragną, aby mogli przebywać w niebie z kochającym ich*

Ojcem. Dlatego przychodzimy na cmentarze w Dzień Zaduszny, drugiego listopada.

III. Poznaję

Zaproś dzieci do wysłuchania słowa Bożego. Zwróć uwagę na ich postawę.

Pismo Święte (por. Łk 10,20b)

Cieszcie się z tego, że wasze imiona zapisane są w niebie.

Powiedz: Pan Jezus mówi, że mamy się cieszyć, bo nasze imiona zapisane są w niebie. Podnieście ręce do góry, gdy doliczę do trzech i zapytam: „czyje imiona zapisane są w niebie?”, podskoczcie i jednocześnie wypowiedzcie swoje imię.

Podsumuj: Pan Jezus umarł za każdego z nas, za każdego człowieka. Jego śmierć i zmartwychwstanie otworzyło nam niebo, a więc możliwość bycia w domu Boga Ojca.

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna „Świętym być chcę”

Poproś, aby dzieci stanęły w kręgu. Wymieniaj ich imiona (jeżeli się powtarzają, zaproś wszystkie dzieci o tym samym imieniu, jeżeli są różne, wymień imiona 4–5 dzieci). Osoby wchodzi do koła. Tworzą krąg, stają twarzą do dzieci z kręgu zewnętrznego. Wszyscy śpiewają piosenkę *Święty uśmiechnięty*.

Powiedz: Mam nadzieję, że pragnienie bycia świętym już was nie opuści.

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Powiedz: Otwórzcie podręcznik. Przyjrzyjcie się rysunkowi. Zobaczcie, jak zadbane są groby.

Zapytaj: Co trzeba było zrobić wcześniej, aby tak wyglądały?

Zadanie 1: Dokończ rysunek – zapal znicze, pokoloruj kwiaty. Opowiedz, jak możemy dbać o groby bliskich – przyjrzyj się przedmiotom u dołu ilustracji.

Powiedz: *Wykonajcie te prace. Pod rysunkiem macie potrzebne przedmioty. Dzieci udają, że sprzątają groby – gestami omiatają je miotełką, przecierają ściereczką, układają kwiaty, stawiają znicze.*

VI. Modłę się

Powiedz: *Powtórzcie za mną słowa modlitwy: Panie Jezu, (Panie Jezu), dziękujemy Ci, (dziękujemy Ci), że nasze imiona (że nasze imiona) zapisane są w niebie. (zapisane są w niebie).*

Powtórzcie za mną: Panie Jezu, (Panie Jezu) proszę o niebo (proszę o niebo) dla zmarłych z mojej rodziny (dla zmarłych z mojej rodziny).

Powiedz: *Możecie wymienić w myślach ich imiona.*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko już wie, że nasze imiona zapisane są w niebie. Dzisiaj modliliśmy się za bliskich zmarłych z Waszych rodzin. Kiedy będziecie przy grobach swoich najbliższych, znajomych, pomódlcie się z dzieckiem, prosząc o niebo dla tych, którzy zapisali się w Waszej pamięci.

3

Pan Jezus

rodzi się w Betlejem

WIZYTA ANIOŁA U MARYI

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie zwiastowania jako Dobrej Nowiny – zapowiedzi przyjścia Pana Jezusa do ludzi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko nazywa anioła Gabriela posłańcem Pana Boga do Maryi.

Postawy

- dziecko wyraża radość z faktu, że Maryja jest posłuszna woli Pana Boga.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody pracy

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa „Dobra Nowina dla Ciebie”;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, piosenka *Jesteś radością mojego życia*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Jesteś radością mojego życia*;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Dzisiaj pomodlimy się za tych zmarłych, o których nikt nie pamięta. Wstańcie, złożcie ręce, uczynicie znak krzyża. Zdrowaś Maryjo – modlitwa z dziećmi.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Pewnie wielu z was było na cmentarzu z rodzicami, zapalało znicze na grobach. Listopad to czas modlitw za tych, którzy od nas odeszli. Mam nadzieję, że pamiętaliście w modlitwie o waszych bliskich zmarłych, gdy byliście na cmentarzu.*

Powiedz: *Dzisiaj dowiedzie się, kto ułożył słowa modlitwy „Zdrowaś Maryjo” i jak ona powstała.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Franku, chodź prędko, zobacz, kto nas odwiedził! – mówiła głośno mama.*
- *Zbyszek? Cześć! Co tu robisz? Wchodź! – Franek nie ukrywał radości.*
- *Będę chodził do twojej szkoły. Przeprowadziliśmy się.*
- *To nie będziesz przyjeżdżać do babci na wakacje? – zapytała Zuzia.*
- *Nie – roześmiał się Zbyszek. Teraz będę z nią mieszkać.*
- *Super! – Zuzia aż podskoczyła z radości. – To Tosia będzie już na zawsze moją koleżanką. Nie tylko w czasie wakacji!*
- *Tak będzie! To ci nowina! – stwierdziła mama.*
- *Idźcie do pokoju, przygotuję wam deser. Na pewno macie sobie dużo do powiedzenia.*

II. Spotykam

Sprawdź zrozumienie treści opowiadania.

Podziel dzieci na cztery grupy. Dzieci z grupy pierwszej biorą kukielkę z wizerunkiem mamy; z drugiej – Franka; trzecia grupa wcieli się w postać Zbyszka; czwarta – bierze kukielkę z wizerunkiem Zuzi.

Powiedz: *Spróbujmy odegrać tę scenkę.*

I grupa – mama:

Zapytaj: *Kogo zawołała do drzwi mama?* (Franka). Powiedz: *Jesteście mamą, zawołajcie Franka.* („Franku, chodź prędko, zobacz, kto nas odwiedził!”)

Zapytaj dzieci z **II grupy**:

Z kim witał się Franek? (ze Zbyszkiem)

Powiedz dzieciom z II i III grupy: *Przywitajcie się.* (dzieci dotykają się kukielkami i rączkami (grupa Zbyszka)) Zapytaj: *Jaką nowinę oznajmił Zbyszek? Odegrajcie tę scenkę.*

III grupa – Zbyszek

(będę chodził do twojej szkoły. Przeprowadziliśmy się).

Powiedz: *Zuzia wypowiedziała najpierw tylko jedno słowo. Powtórzcie je i podskoczcie.* (super!)

IV grupa – Zuzia

Powiedz: *A teraz powiedzcie, z czego ucieszyła się Zuzia.* („Tosia będzie już na zawsze moją koleżanką. Nie tylko w czasie wakacji!”) Powiedz: *grupa I – mama zaprosiła Zbyszka, Zuzię, Franka do pokoju na deser.* („Idźcie do pokoju, przygotuję wam deser. Macie sobie dużo do powiedzenia”).

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 1,26–36)

Pewnego dnia do Maryi przychodzi Anioł Gabriel. Wita ją słowami: „Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą. Nie bój się, Maryjo. Pan Bóg Cię wybrał – urodzisz Syna Bożego i dasz Mu na imię Jezus”. Maryja odpowiada: „Niech się tak stanie”.

IV. Odpowiadam

Powiedz: *Słowa modlitwy „Zdrowaś Maryjo” to słowa anioła skierowane do Maryi. To Dobra Nowina od Pana Boga do Maryi, która dowiaduje się, że urodzi Syna Bożego, Jezusa.*

Praca z podręcznikiem

Powiedz: *Otwórzcie podręcznik, wykonajcie zadanie 1.*

Zapytaj: *Kto przynosi Maryi nowinę? (anioł)*

Powiedz: *Anioł Gabriel jest Bożym Połańcem. Przynosi Maryi wiadomość od Pana Boga.*

Zapytaj: *Jaką dobrą nowinę usłyszała Maryja? (że urodzi Syna Bożego, Jezusa)*

Zapytaj: *Co odpowiedziała Maryja? (Amen)*

Powiedz: *Słowo „amen” oznacza: Panie Boże, ja się zgadzam. Wypełnij wszystko, czego ode mnie chcesz. Od momentu spotkania z Aniołem Gabrielem Maryja zaczyna oczekiwać narodzin Syna Bożego.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Powiedz: *Tak jak anioł przynosi Dobrą Nowinę Maryi, tak nam Dobrą Nowinę przynosi Pan Jezus.*

Kto wam przekazuje tę Dobrą Nowinę na katechezie? (pani lub pani katechetka/ksiądz/siostra zakonna)

Powiedz: *Nie tylko ja przekazuję wam Dobrą Nowinę od Pana Jezusa. Spójrzcie na kolejne zadanie.*

Zadanie 2: *Kto opowiada ci o Panu Jezusie? Popraw koła po śladzie i opowiedz, kto się w nich znajduje.*

Zabawa edukacyjna „Dobra Nowina dla ciebie”

Dzieci stają w dwóch rzędach. Podejdz do pierwszego rzędu i utwórz z tymi dziećmi mały krąg. Wyjaśnij im przyciszonym głosem zadanie. Powiedz: *Za chwilę staniecie w rzędzie przed kolegami, tworząc pary, Przekażecie im Dobrą Nowinę. Wymienicie imię kolegi/ koleżanki, przed którym staniecie, i powiecie: „PAN JEZUS CIĘ KOCHA”.*

Dzieci wykonują polecenie. I znów ustawiają się w dwóch rzędach. Przeprowadz analogiczną aktywność, zmieniając wiadomość na: „TWOJE IMIĘ ZAPISANE JEST W NIEBIE”.

Dzieci wykonują polecenie.

Podsumuj: *Przekazaliście sobie nawzajem Dobrą Nowinę. Zapamiętajcie, że i wy możecie przekazywać innym słowa Pana Jezusa. Możecie być Jego małymi posłańcami.*

Nauka piosenki *Jesteś radością mojego życia* (tylko refren)

Jesteś radością mojego życia,

O, o, o Panie mój (2x)

VI. Modłę się

Powiedz: *Pomodlimy się modlitwą „Zdrowaś Maryjo”, przypominając sobie słowa anioła wypowiedziane do Maryi. Powtórzymy także odpowiedź Maryi na jego słowa.*

Pomódl się wraz z dziećmi.

Piosenka *Jesteś radością mojego życia* – refren

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się, że to Anioł Gabriel zwiastuje Maryi Dobrą Nowinę od Pana Boga. Ono wie także, że i Wy, wychowując je w wierze, przekazujecie swoim zachowaniem, słowem Dobrą Nowinę o wielkiej miłości Pana Boga do niego – dziecka Bożego.

POZNAJEMY ŻYCIE ŚWIĘTEGO JÓZEFA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dzieciom, że Święty Józef został wybrany przez Pana Boga na opiekuna Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko podaje kilka faktów z życia Świętego Józefa.

Postawy

- dziecko wyraża w modlitwie wdzięczność Panu Bogu za opiekę Józefa nad Maryją i Jezusem.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody pracy

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, praca z obrazem „Święty Józef”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem;
- aktywizujące – piosenka (z gestami) *Gdy Pan Jezus był malutki*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje, piosenka *Gdy Pan Jezus był malutki*;
- podręcznik.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zapytaj: *W której modlitwie powtarzamy słowa wypowiedane przez Świętą Elżbietę? (Zdrowaś Maryjo)*

Poproś dzieci, aby wstały, złożyły ręce.

Wspólna modlitwa: *Zdrowaś Maryjo...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj: *O jakim wydarzeniu rozmawialiśmy ostatnio? Nazwijcie bohaterów tej historii.* (Maryja, anioł Gabriel – anioł odwiedził Maryję i przekazał Jej radosną wiadomość)

Powiedz: *Dzisiaj usłyszycie dalszą historię wydarzeń z życia Maryi i Świętego Józefa.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Już jestem. I to głodny jak wilk! – wołał tata od progu.*
- *Co tak późno, Pawle? – zapytała mama patrząc na rzucającą się w objęcia ojca córkę.*
- *Byłem u stolarza. – Stolarza? – zapytała Zuzia, wpatrując się bacznie w twarz taty.*
- *To jest imię?*
- *Co? Stolarz? – roześmiał się tato.*
- *Nie, to nazwa zawodu. Byłem u pana, który robi dla ciebie biurko. Tylko patrzeć, jak będziesz odrabiała lekcje.*
- *Hurra! – krzyknęła Zuzia i puściła się biegiem z ramion ojca prosto do pokoju Franka. – Franku! Będę miała biurko! Tak jak ty! Jestem już duża!*

II. Spotykam

Zapytaj:

- Gdzie był tatuś Zuzi? (u stolarza)
- Czy Zuzia wiedziała, kim jest stolarz? (nie)
- Z jaką wiadomością pobiegła Zuzia do swego brata, Franka? (chciała powiedzieć, że będzie miała biurko)

Powiedz: *Dzisiaj i wy poznacie stolarza, cieślę, który wykonywał meble, budował domy. To szczególnie człowiek.*

III. Poznaję

Pismo Święty (por. Mt 1,20–21)

Pewnej nocy anioł Pański ukazuje się Józefowi we śnie. Mówi: „Józefie, nie bój się wziąć do siebie Maryi, bo Dziecko, które Ona urodzi, będzie Synem Boga. Dasz Mu na imię Jezus. On przebaczy ludziom grzechy”.

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Co anioł powiedział Józefowi? (że ma zaopiekować się Maryją i Jej Synem Jezusem)*

Powiedz: *Pan Bóg wybiera Józefa na opiekuna Jezusa.*

Zabawa edukacyjna „Józef i Maryja”

Podziel dzieci na trzy grupy. Każda losuje jeden z trzech rysunków:

1. Józef z Maryją na osiołku w drodze do Betlejem;
2. Narodzenie Pana Jezusa;
3. Święta Rodzina w domu.

Każda grupa wybiera osobę, która będzie szukała rysunku. Wytypowane osoby odwracają się, a pozostałe dzieci z grupy chowają rysunek. Dzieci szukają ilustracji. Grupa naprowadza je, mówiąc „ciepło”, gdy zbliżają się do rysunku, i „zimno”, gdy się od niego oddalają. Po odnalezieniu trzech rysunków każda grupa opowiada, co na nich widzi.

Podsumuj odpowiedzi do rysunku 1: *Wiecie, że Pan Bóg wybiera Józefa na opiekuna Maryi i Jezusa. Józef troszczył się o Maryję, której nie było łatwo podróżować przez kilka dni do Betlejem na osiołku. Była w ciąży. Józef ufał, że Bóg zawsze czuwa nad nimi. Pamiętajmy zawsze o tym: „tak jak Pan Bóg opiekuje się Maryją i Józefem, tak troszczy się również o nas. On jest zawsze z nami i nas kocha.*

Podsumuj odpowiedzi do rysunku 2: *Pan Jezus rodzi się w Betlejem. Jest przy nim Jego mama, Maryja i opiekun, Święty Józef. On robi wszystko, aby byli bezpieczni.*

Podsumuj odpowiedzi do rysunku 4: *Święty Józef, tak jak każdy tata, zarabia na utrzymanie rodziny, robiąc potrzebne rzeczy z drewna. Jego pracy przygląda się Jezus. W ten sposób uczy się od Niego, jak należy pracować.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pomóż Józefowi pilować belkę, a Panu Jezusowi heblować deskę – połącz linią odpowiednie narzędzie z Józefem i Panem Jezusem. Dokończ kolorowanie rysunku.*

Dzieci wykonują gest chwytania piły (pod rysunkiem) i piłowania nią. Pomagają Józefowi. Wykonują gest chwytania hebla (pod rysunkiem) i strugania nim deski. Pomagają Jezusowi.

Ponadto zadaniem dziecka jest połączyć linią piłę z Józefem, hebel z Panem Jezusem, naśladować pracę piłą, heblem.

Zadanie 2: *Przyjrzyj się rysunkom. Pokoloruj linie (trzema różnymi kolorami) łączące dziecko z przedmiotami, aby dowiedzieć się, co będą robić dzieci z rysunków.*

Nauka piosenki *Gdy Pan Jezus był malutki*

Gdy Pan Jezus był malutki, nigdy nie próżnował.
To z Maryją, to z Józefem wciąż pilnie pracował.
To piłował, to heblował, to wełenkę zwijał.
Nosił wodę, rąbał drewno i gwoździe przybijał

VI. Modlę się

Powiedz: *Panie Boże, dziękujemy Ci za Świętego Józefa, który opiekuje się Panem Jezusem i Maryją.*

Dzieci powtarzają za tobą: *Dziękujemy Ci, Panie Boże.*

Powiedz: *Święty Józefie, módl się za nami.*

Dzieci powtarzają za tobą: *Módl się za nami.*

Piosenka *Gdy Pan Jezus był malutki*

Dzieci naśladowują gestem wymieniane w tekście piosenki czynności.

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko poznało życie Świętego Józefa. W modlitwie dziękowało Panu Bogu za Jego opiekę nad Maryją i Panem Jezusem. Nauczyło się też piosenki *Gdy Pan Jezus był malutki*, więc z pewnością będzie Wam chętnie pomagało, naśladowując w tym małego Pana Jezusa.

CZEKAMY NA NARODZINY PANA JEZUSA – ADWENT

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie narodzenia Pana Jezusa jako wypełnienia tęsknoty ludzi za Zbawicielem.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, dlaczego ludzie oczekiwali i oczekują na narodzenie Pana Jezusa.

Postawy

- dziecko podejmuje trud przygotowania się do Bożego Narodzenia.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, piosenka *Gdy Pan Jezus był malutki*, piosenka *A ja czekam na Ciebie, mój Jezu*¹;
- aktywizujące – zabawa ruchowa „Czas czuwania”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Gdy Pan Jezus był malutki*;
- podręcznik, kukiełki z wizerunkami bohaterów opowiadania, 4 balony z napisem „ADWENT”.

¹ Zob. *A ja czekam na Ciebie, mój Jezu, tak jak inni kiedyś czekali*, <https://www.youtube.com/watch?v=uohI2w9SMRQ> (dostęp: 26.06.2023).

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Święty Józefie, ucz nas być posłusznym Panu Bogu. Prosimy Cię o to.*

Dzieci powtarzają: *Prosimy Cię o to.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Święty Józef był dobrym opiekunem Pana Jezusa. Uczył, jak okazywać miłość najbliższym. Dlatego mały Jezus naśladował go, pomagał swoim rodzicom, był pracowity. Nas też tego uczy.*

Piosenka Gdy Pan Jezus był malutki

Powiedz: *Dzisiaj porozmawiamy o Adwencie, czyli o takim czasie w Kościele, w którym oczekujemy na narodzenie Pana Jezusa.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- Zuziu, rozmawiałam z mamą Marysi.
- Co u niej, mamo?
- Jest chora, ale najgorsze jest to, że nie chce przyjmować leków.
- To nie wyzdrowieje... - Zuzia się zmartwiła.
- No właśnie, córeczko. A może pomożemy Marysi? - zapytała mama.
- Co?! Mam brać za nią lekarstwa?
- Nie! - Mama się roześmiała. - Pomyślałam, że pomodlimy się za Marysię, aby zaczęła je brać. Pan Jezus ma moc przemieniania ludzi, uzdrawiania ich serc i ciał. Dlatego był tak oczekiwany jako zbawiciel.
- Zgoda, mamusiu. Pomodlimy się, bo bardzo lubię Marysię.

II. Spotykam

Dzieci biorą kukiełki z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj: *Zuziu, co mówiła mama o Marysi? („jest chora, nie chce brać leków”)*

Poproś o odłożenie kukiełek. Powiedz: *Pokażcie gestem, jak Zuzia i jej mama pomogły chorej Marysi. (dzieci składają ręce jak do modlitwy)*

Powiedz: *Mama i Zuzia modliły się, aby pomóc Marysi. Posłuchajcie, jak Pan Jezus pomaga chorym ludziom.*

III. Poznaję

Przeczytaj tekst Ewangelii.

Pismo Święte (por. Iz 35,4)

Oto wasz Bóg przychodzi, by was zbawić.

IV. Odpowiadam

Powiedz: *Ludzie, czekając na Pana Jezusa, wierzyli, że przyjdzie On jako Zbawiciel, który ma moc wybaczenia grzechów, abyśmy mogli być z Panem Bogiem w niebie.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Zapal świece wieńca adwentowego – narysuj płomyki.*

Porozmawiaj z uczniami o tradycjach związanych z Adwentem, w szczególności o wieńcu i znajdujących się na nim czterech świecach.

Zadanie 2: Wklej brakujące symbole adwentowe.

Powiedz: *Pan Jezus pragnie narodzić się w naszych sercach. Jak to jest możliwe? Kiedy będziemy rozmawiać z Nim w modlitwie, kiedy będziemy odwiedzać Go w kościele, kiedy będziemy prosili Go o wybaczenie naszych grzechów, kiedy będziemy okazywać miłość i przebaczać tym, którzy nas skrzywdzili. Dlatego proszę: bądźmy czujni w okresie Adwentu.*

V. Utrwalam

Zabawa ruchowa „Czas czuwania”

Podziel dzieci na cztery grupy. Każdej wręcz balon. Na wszystkich balonach znajduje się napis „ADWENT”.

Zapytaj: *Ile mamy balonów? (cztery).*

Powiedz: *Cztery niedziele trwa Adwent. To czas oczekiwania na narodziny Pana Jezusa. To nasze czuwanie, aby pamiętać o modlitwie, Mszy Świętej, okazywaniu dobra innym. Waszym zadaniem będzie podrzucić balon. Musicie być bardzo uważni, musicie czuwać, aby balon nie spadł na podłogę.*

Nauka piosenki *A ja czekam na Ciebie, mój Jezu*¹ (pierwsza zwrotka)

A ja czekam na Ciebie, mój Jezu
Tak jak kiedyś inni czekali
A ja czekam na Ciebie, mój Jezu
Tam w oddali światełko się pali
ref. Jezu przyjdź wołam Cię, Jezu przyjdź
A ja czekam na Ciebie, mój Jezu
Abyś przyszedł pomiędzy ludzi
A ja czekam na Ciebie mój Jezu
Byś drzemiące serca obudził

VI. Modłę się

Dzieci wstają, składają ręce. Powiedz: *Prosimy Cię, Panie Jezu, abyś rodził się w naszych sercach.*

Dzieci powtarzają: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Piosenka *A ja czekam na Ciebie, mój Jezu*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

na katechezie Wasze dziecko dowiedziało się o nadchodzącym czasie Adwentu. Ono wie, że jest to czas czuwania – by w jego sercu narodził się Pan Jezus. Każdy drobny gest miłości do Pana Boga i drugiego człowieka to narodziny Chrystusa.

¹ Źródło tekstu: <https://piesni-religijne.pl/a-ja-czekam/> (dostęp: 26.06.2023).

NARODZINY PANA JEZUSA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie narodzenia Pana Jezusa jako wypełnienia tęsknoty ludzi za Zbawicielem.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko podaje, że Pan Jezus urodził się w Betlejem.

Postawy

- dziecko wyraża radość z nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa edukacyjna „Wiem, rozpoznałem”, zabawa edukacyjna „Żywa szopka”;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, kolęda *Dzisiaj w Betlejem*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje, napis „Betlejem”;
- podręcznik, kolęda *Dzisiaj w Betlejem*, kukielki z wizerunkami postaci z opowiadania, wieniec adwentowy, lampion, rorotka, serwety, latarka, papierowy księżyc, gwiazdy, gwiazda betlejemska.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za każde dobro, które udało się nam okazać innym.*

Dzieci powtarzają: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Czekając z Maryją na narodzenie Pana Jezusa, módlmy się do Niej: Zdrowaś Maryjo...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – zabawa edukacyjna „Wiem, rozpoznaję”

Postaw w kręgu lampion, wieniec adwentowy, roratkę (lub zdjęcie). Każdy przedmiot okryj serwetką – dzieci nie mogą ich widzieć. Wybierz jedną osobę – jej zadaniem będzie zajrzeć pod serwetkę (można użyć do tego latarki), a następnie ją opisać – nie nazywając przedmiotu. Dzieci odgadują, co to za przedmiot, wówczas wybrane dziecko zdejmuje serwetkę, pokazuje nazwaną rzecz.

Powiedz: *Dzisiaj porozmawiamy o radosnym dniu Narodzenia Pana Jezusa, na który czekamy.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Leżąc na tapczanie, Zuzia obserwowała mamę, która prasowała.

– *O czym tak myślisz, córeczko?* – zapytała mama.

– *O świętach... I wiesz co, mamusiu? Czegoś nie rozumiem.*

Mama przerwała prasowanie.

– *Czego?* – zapytała.

– *Maryja mieszkała w Nazarecie, tak?*

– *Tak.*

– *No to dlaczego Jezus urodził się w Betlejem?* – chciała wiedzieć Zuzia.

– *Józef musiał udać się z Maryją do Betlejem, skąd pochodzili Jego przodkowie, bo cesarz, którzy rządził w tamtym czasie, ogłosił spis ludności.* – odpowiedziała mama.

– *Długo jechali?* – dopytywała Zuzia.

– *No, jest to około 150 kilometrów.* – *Samochodem byłoby szybko.* – stwierdziła Zuzia.

– Oczywiście, ale wówczas nie było aut. – Mama się uśmiechnęła. – Szli pieszo. Część trasy Maryja jechała na osiołku... Ich podróż zapewne trwała kilka dni.

– Ojej, nie chciałabym iść tak daleko... – powiedziała Zuzia. – Nocą musiało być strasznie...

– Tego nie wiem, córeczko. Ale z pewnością nie była to łatwa wędrówka.

II. Spotykam

Dzieci biorą do rąk kukielki z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj:

- Zuziu, nad czym się zastanawiasz? (dlaczego Pan Jezus urodził się w Betlejem, skoro Maryja mieszkała w Nazarecie).
- Co powiedziała ci mama? (powiedziała, że w Betlejem odbywał się wtedy spis ludności.)
- Czy chciałabyś wędrować tak jak Józef z Maryją? (nie/tak)
- Dlaczego? (wolne wypowiedzi dzieci)
- Zuziu, co robiłaś Zuzia, rozmawiając z mamą? (dzieci układają kukielkę, pokazując, że leżała)

Powiedz: *Dzisiaj usłyszycie Dobrą Nowinę o narodzeniu Pana Jezusa w Betlejem.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 2,7)

Józef z Maryją przybywają do Betlejem. Nie mogą znaleźć żadnego wolnego pokoju do przenocowania, więc zatrzymują się w grocie, gdzie przebywają zwierzęta. Maryja rodzi Syna. Owija Go w pieluszki i kładzie na sianie w żłobie.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- Gdzie rodzi się Jezus – Syn Boży? (w grocie)
- Jak Maryja troszczy się o swego Syna? (owija Go w pieluszki, kładzie na sianie)

Powiedz: Nauczymy się kolędy *Dzisiaj w Betlejem*. Kolęda to piosenka opowiadająca o narodzinach Pana Jezusa.

Nauka kolędy *Dzisiaj w Betlejem*

Zabawa edukacyjna „Żywy obraz”

Poproś dzieci, aby usiadły w rzędach – tworzą widownię. Wybierz dziewczynkę, która odegra rolę Matki Bożej, chłopca, który będzie Józefem, chłopca, który odegra nowo narodzonego Jezusa. Kilkoro dzieci będzie trzymało: księżyc, gwiazdy, gwiazdę betlejemską, chmurki. Inne będą: osiołkami, owieczkami, krówkami. Kilkoro dzieci, unosząc ręce, zbuduje szopkę. Dwoje dzieci buduje żłób – przyklękają, łąpią się za ręce) Chłopiec/dziewczynka trzyma kartkę z napisem „BETLEJEM”.

Powiedz: *Była noc* (dziecko wychodzi „przed widownię”, unosi papierowy księżyc, wychodzą pozostałe dzieci, unoszą papierowe gwiazdy, chmurki, gwiazdę betlejemską).

Powiedz: *Józef* (wychodzi chłopiec grający Józefa) *nie znalazł pokoju do wynajęcia dla siebie i Maryi* (wychodzi dziewczynka grająca Maryję) *w żadnym domu ani żadnej gospodzie. Jeden z mieszkańców Betlejem* (wychodzi chłopiec trzymający kartkę z napisem „BETLEJEM”) *wskazał im grootę, w której była stajnia dla zwierząt* (wychodzą dzieci, które unosząc ręce, budują grootę).

Powiedz: *Przebywały w niej: osiołki, owieczki, krówki* (dzieci grające role zwierząt ustawiają się wokół groty).

Powiedz: *Kiedy Maryja urodziła Pana Jezusa, ułożyła Go w żłobie* (dziewczynka – Maryja klęka, obok niej dwoje dzieci buduje żłób, trzymając się za ręce, chłopiec odgrywający rolę Pana Jezusa siada na dywanie i opiera się o splecione ręce dzieci tworzących żłób). *Józef ułożył w żłobie czyste siano, aby Jezusowi było wygodnie* (chłopiec odgrywający rolę Józefa wykonuje gest układania siana). *Wokół panowała cisza* (dzieci zastygają w swoich pozach).

Uwaga: cały czas instruuj dzieci, jak mają się zachować.

Podsumuj: *Pan Jezus rodzi się w Betlejem. Wypełnia się obietnica Pana Boga – że pošle On na ziemię Zbawiciela, swego Syna. Zbudowaliśmy żywą szopkę. To, co opowiedzieliście gestem i ruchem, przypomnimy sobie, śpiewając kolędę „Dzisiaj w Betlejem”.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Wklej naklejkę przedstawiającą Dzieciątka Jezus. Pokoloruj zwierzęta i resztę rysunku.*

VI. Modlę się

Kolęda Dzisiaj w Betlejem

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

na dzisiejszej katechezie mówiliśmy o zbliżających się Świętach Bożego Narodzenia. Wasze dziecko dowiedziało się o tym wydarzeniu, a także uczyło się kolędy „Dzisiaj w Betlejem”. Życzymy Wam radosnego przeżywania tych Świąt we wspólnocie Kościoła i w gronie rodzinnym.

PASTERZE WITAJĄ PANA JEZUSA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- budzenie w dzieciach zaufania do Pana Jezusa – Zbawiciela.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, dlaczego pasterze oddają pokłon Panu Jezusowi.

Postawy

- dziecko prosi w modlitwie Pana Jezusa o pomoc w przemianie swych zachowań.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa ruchowa z elementami muzyki „W Betlejem”, zabawa edukacyjna „Składamy pokłon jak pasterze”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, kolęda *Dzisiaj w Betlejem*;
- aktywizujące – praca plastyczna, kolęda z gestami *Pójdźmy wszyscy do stajenki*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje;
- podręcznik, kolęda *Pójdźmy wszyscy do stajenki*, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, figura nowonarodzonego Jezusa, paski papieru do budowy groty.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Podziękujmy Panu Bogu za Jego Syna – Pana Jezusa, który przychodzi na świat, do ludzi, aby nas zbawić.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Boże.*

Wspólna modlitwa: *Zdrowaś Maryjo...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj: *O czym mówiliśmy na poprzedniej katechezie? (o narodzeniu Pana Jezusa)*

Rozdaj dzieciom paski wycięte z kartki formatu A4 (12 sztuk). Dzieci układają z nich grootę betlejemską. Zaintonuj kolędę

Kolęda Dzisiaj w Betlejem

Powiedz: *Dzisiaj dowiemy się, komu aniołowie ogłaszają Dobrą Nowinę o narodzeniu Pana Jezusa, Zbawiciela świata.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia układała na talerzyku pokrojone jabłko.

– Mamo, popatrz, ładnie? – zapytała.

– Pięknie. Zanieś tatusiowi.

Zuzia poszła do pokoju taty i wkroczyła tam z dumą na twarzy.

– Tatusiu, zobacz...

W tym momencie potrącił ją wybiegający z pokoju Franek.

– Patrz, co zrobiłeś! – krzyknęła przerażona dziewczynka. – Jesteś niedobry! Przez ciebie zbiłam talerz!

– Zuziu, co się stało? – Ojciec podniósł się z fotela. – Dlaczego tak się złościysz?

– Bo on... bo Franek...

– Trudno, córeczko... Stało się. Chodź, posprzątamy – powiedział spokojnie tata.

– Nie lubię Franka.

– A ja nie lubię, gdy się tak złościysz. To gorsze niż ten stłuczony talerzyk. Opowiem ci coś. – Tata posadził Zuzię na kolanach. – Pewnego dnia do

złóbka przyszedł chłopczyk. Pan Jezus poprosił, aby Mu coś ofiarował. „Nic nie mam poza starym scyzorykiem, obrazkiem, który nikomu się nie podobał, i zbitym talerzem”, odpowiedział chłopiec. I wiesz, co powiedział mu na to Pan Jezus?

– Co?

– Że ma to wszystko przynieść. Pan Jezus chce nam pomóc w tym, co nam się nie udaje. On chce nas wybawić z tego, co jest złe w naszym sercu.

– Czy Pan Jezus pomoże mi w tym, żebym nie złościła się na Franka?

– Oczywiście. Tylko proś Go o to.

– I to wszystko? – Zuzia nie dowierzała.

– Wszystko. – Tata przygarnął córcię ramieniem.

W tym momencie na progu pokoju stanął Franek z talerzykiem pełnym pokrojonych jabłek.

– Zuza, przepraszam – powiedział chłopiec.

– To ja ciebie przepraszam. Franku. Kocham cię. Byłam zła...

– Wiem, wiem, siostra. Jest OK.

II. Spotykam

Dzieci biorą do rąk kukielkę z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj:

- Co zdenerwowało Zuzię? („Franek potrącił mnie i zbiłam talerzyk, na którym niosła tacie jabłka”)
- Jak zareagował tatuś? („uspakajał mnie; opowiedział mi historię o chłopczyku”)
- Co zrobił Franek? („obrał jabłka i przyniósł je do taty i dla mnie; przeprosił”)
- Jak na to zareagowałaś? („przeprosiłam Franka”)

Podsumuj: Tatuś chciał, aby Zuzia zrozumiała, że złość to niedobre emocje. Poradził, aby modliła się do Pana Jezusa. On pomoże jej stawać się spokojniejszą. Zuzia musi tylko tego chcieć.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 2,10–12)

Anioł mówi do przestraszonych jego widokiem pasterzy. „Nie bójcie się! Ogłaszam wam radosną nowinę! Dziś narodził się wam Zbawiciel,

którym jest Mesjasz, Pan. Idźcie do Betlejem. Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”.

IV. Odpowiadam

Poproś, aby dzieci otworzyły podręcznik.

Zapytaj:

- *Od kogo pasterze dowiadują się o narodzinach Pana Jezusa, Zbawiciela? (od anioła)*
- *Jakie polecenie daje pasterzom anioł? (mają iść do Betlejem)*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przyklej pasujące naklejki.*

V. Utrwalam

Powiedz: Pasterze idą do Betlejem, aby pokłonić się narodzonemu Panu Jezusowi. Wiedzą, że przychodzi On na świat, aby zbawić ludzi, przemienić ich serca. Z pewnością wzięli ze sobą jakieś podarunki. Pasterze podarowali to, co mieli.

Zapytaj: A co my możemy dzisiaj ofiarować Panu Jezusowi? Wysłuchaj odpowiedzi dzieci.

Podsumuj: Możemy Panu Jezusowi ofiarować nasze dobre uczynki: pomoc rodzicom, kolegom, koleżankom, naszą cierpliwość, modlitwę za innych i za siebie. Pamiętajcie, że Panu Jezusowi możemy ofiarować to, co dla nas przykre, trudne: nasze lenistwo, wpadanie w złość, aby On to przemieniał w naszych sercach.

Praca plastyczna

Rozdaj kartki, kredki. Poproś dzieci, aby narysowały, co chciałyby ofiarować Panu Jezusowi.

Nauka kolędy *Pójdźmy wszyscy do stajenki*

Powiedz: Nauczmy się kolędy, którą zaśpiewamy, wędrując do nowo narodzonego Pana Jezusa. Wzmocnij słowa kolędy gestami, ruchem, aby dzieci szybciej opanowały pamięciowo tekst.

Pójdźmy wszyscy do stajenki, (dzieci maszerują w miejscu) **do Jezusa** (wyciągają prawą rękę przed siebie, w górę) **i Panienki** (wyciągają lewą rękę przed siebie, w górę)

Powitajmy Maleńkiego (pokłon) **i Maryję Matkę Jego** (pokłon)

Powitajmy Maleńkiego (pokłon) **i Maryję Matkę Jego** (pokłon)

Zabawa edukacyjna „Składamy pokłon jak pasterze”

Dzieci siadają w kręgu. Jedno jest poza kręgiem. Zwróć się do stojącego poza kręgiem: *Kiedy klasnę, dotknij siedzącego najbliżej ciebie. Ten wstanie i ruszy wraz z tobą. Idziecie wokół kręgu. Kiedy klasnę ponownie, oboje dotykacie siedzącego, którego mijacie* (każdy jednego ucznia). *Wszyscy śpiewamy kolędę „Pójdźmy wszyscy do stajenki”; siedzący i wędrujący.* Doprowadzasz do sytuacji, że wszystkie dzieci wędrują, śpiewając „pójdźmy wszyscy do stajenki”. Dochodzą do figurki Dzieciątka Jezus. Jeżeli nie masz figurki, umieść w dostępnym dla całej grupy miejscu rysunek Pana Jezusa w żłóbku. Poproś, aby dzieci pokłoniły się Panu Jezusowi tak jak pasterze.

VI. Modlę się

Stań z dziećmi przy utworzonej na początku katechezy szopce. Zaproś do modlitwy. Rozpocznij ją słowami: *Panie Jezu, tak jak pastuszkowie, chcemy Tobie ofiarować dary. W tym momencie prosisz dzieci, aby pokładały przy rysunku, figurze nowonarodzonego Pana Jezusa swoje rysunki, mówiąc: Panie Jezu, daję Ci i tu dziecko nazywa dar, jaki narysowało.*

Podsumuj: *Pan Jezus cieszy się z każdego daru, który przynosimy w modlitwie. On pragnie, byśmy byli dobrymi dziećmi Pana Boga, które kochają i Pana Boga, i drugiego człowieka. Dlatego pragnie przemieniać nasze serca, pragnie, abyśmy prosili Go o pomoc.*

Kolęda Pójdźmy wszyscy do stajenki

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się, że Pan Jezus przychodzi na świat, aby zbawić każdego z nas, pomóc nam przemieniać swoje serce. W sytuacjach trudnych dla Waszej Pociechy, przypominajcie, aby wołało do Pana Jezusa, prosząc o pomoc w stawaniu się cierpliwym, dobrym, pracowitym i Wam posłusznym.

ŚWIĘTUJEMY NARODZINY PANA JEZUSA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie, jak dzieci Boże świętują Wigilię Bożego Narodzenia.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, że kolędy opowiadają o wydarzeniach z narodzin Pana Jezusa.

Postawy

- dziecko wychwala Pana Jezusa, śpiewając kolędy.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa edukacyjna „Praca z obrazem”, zabawa edukacyjna „Dyrygent”;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, kolęda *Dzisiaj w Betlejem*, kolęda *Pójdźmy wszyscy do stajenki*;
- aktywizujące – zabawa ruchowa do kolędy *Przybieżeli do Betlejem* z gestami.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, kolędy *Dzisiaj w Betlejem*, *Przybieżeli do Betlejem*;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, małe instrumenty perkusyjne.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Prośmy Maryję, aby każda rodzina mogła przeżyć radośnie święta Bożego Narodzenia. Wspólnie odmówmy modlitwę „Zdrowaś Maryjo”.*

Wprowadzenie do katechezy

Powiedz: *Mówiliśmy o narodzeniu Pana Jezusa, pasterzach. Dzisiaj powiemy o tym, jak i dlaczego świętujemy narodziny Pana Jezusa w naszych rodzinach. Posłuchajcie, jak obchodzi święta Bożego Narodzenia rodzina Zuzi.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Po odczytaniu przez tatę Ewangelii o narodzeniu Pana Jezusa, podzieleniu się opłatkiem i złożeniu życzeń Zuzia podbiegła do Franka.

– Jestem ciekawa, co powiedzą rodzice i dziadkowie na prezent... – powiedziała do brata.

– Zuzka, spokojnie. Najpierw zjemy, dobra? Czujesz, jak pachnie barszcz? – odparł Franek.

– Ty myślisz tylko o jedzeniu!

– Teraz tak – roześmiał się chłopiec.

Po wieczery wszyscy siedli wokół choinki, aby śpiewać kolędy. Mimo że Zuzia z ochotą w tym uczestniczyła, to raz po raz spoglądała na zawiniątko z napisem „Dla rodziców”, „Dla dziadków”.

Kiedy tato w końcu rozpakował prezent, był w szoku.

– Dzieci! To niemożliwe! Sami to zrobiliście?

– Podoba się wam prezent? – krzyknęła z radością Zuzia. – Aniołka zrobił Franek, a ja bombkę.

– Są cudowne! Dziękujemy – odpowiedziała mama.

Dziadkowie też chwalili zdolności wnuków. Dostali zdjęcie całej rodziny w ramce zrobionej przez Franka i Zuzię.

– To była piękna Wigilia – szepnęła Zuzia do Franka, gdy wychodzili domu na pasterkę.

II. Spotykam

Podziel dzieci na dwie grupy. Grupa pierwsza bierze kukielkę z wizerunkiem taty, druga – z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj grupę I:

- *Tato, jakie jest twoje zadanie podczas wigilii?* (czytam Ewangelię o narodzeniu Pana Jezusa)

Zapytaj II grupę:

- *– Zuziu, czego nie mogłaś się doczekać?* (rozpakowania prezentów przez rodziców i dziadków)
- *Dlaczego?* (sami zrobiliśmy prezenty dla dziadków i rodziców)

Zapytaj obie grupy:

- *Czym dzielimy się podczas Wigilii, składając sobie nawzajem życzenia?* (opłatkiem)

Podsumuj: *Wszyscy czekamy na Boże Narodzenie, prawda? Wigilia to czas, kiedy dzieci Boże w szczególności świętują narodziny Pana Jezusa, słuchając Ewangelii, łamiąc się opłatkiem, uczestnicząc w pasterce.*

Zaśpiewaj z dziećmi kolędę *Dzisiaj w Betlejem*.

Podsumuj: *Chcę wam powiedzieć, że kolędy powstały, aby o ważnych wydarzeniach z narodzin Pana Jezusa dowiedzieli się ludzie, którzy żyli dawniej, a którzy nie umieli czytać i pisać.*

III. Poznaję

Przeczytaj tekst Ewangelii.

Pismo Święte (por. Łk 2,14)

Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, w których sobie upodobał.

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Kto z was już słyszał te słowa?* (dzieci podnoszą rękę na znak, że słyszeli)

Powiedz: *Są to słowa aniołów, którzy uwielbiają Pana Boga za Jego miłość do każdego człowieka. Kiedy my wypowiadamy te słowa podczas*

Mszy Świętej, również uwielbiamy, wychwalamy naszego Dobrego Ojca w niebie.

Podsumuj: Aniołowie wychwalają Boga, który posyła na ziemię Swojego Syna, Pana Jezusa, aby wlać w serce każdego człowieka pokój i miłość.

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Wskaż na rysunku osobę, która czyta Pismo Święte. Ozdób choinkę i dokończ kolorowanie ilustracji.*

Podsumuj: Uroczystą wieczerzę wigilijną rozpoczynamy od słuchania słowa Bożego. Słuchając Ewangelii, śpiewając kolędy, wychwalamy Pana Boga i Jego Syna – Jezusa.

Zabawa edukacyjna „Dyrygent”

Zaproś dzieci do zabawy. Rozdaj tak zwane przeszkadzajki – małe instrumenty perkusyjne. Wyznacz dziecko, które będzie dyrygentem. Włącz nagranie kolędy *Pójdźmy wszyscy do stajenki*. Zadaniem dyrygenta jest nie tylko włączyć się w śpiew dzieci, ale także wskazywać, które „instrumenty” grają w danym momencie.

VI. Modłę się

Powiedz: *Wychwalajmy dzisiaj Dobrego Boga Ojca i Pana Jezusa kolędą „Przybieżeli do Betlejem”.*

Chwała na wysokości, chwała na wysokości, (dzieci unoszą ręce)

A pokój na ziemi (opuszczają ręce)

Przybieżeli do Betlejem pasterze, (maszerują)

Grając skocznie Dzieciąteczku na lirze (szarpią druty liry)

Chwała na wysokości, chwała na wysokości, (unoszą ręce)

A pokój na ziemi (opuszczają ręce)

Chwała na wysokości, chwała na wysokości, (unoszą ręce)

A pokój na ziemi. (opuszczają ręce)

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko wychwalało Boga Ojca i Pana Jezusa, śpiewając kolędy. Ono wie, że podczas wigilijnej wieczerzy czytamy Ewangelię o narodzinach Pana Jezusa oraz łamiemy się opłatkiem, składając sobie życzenia.

Na czas świąt Bożego Narodzenia wszelkich Bożych Łask płynących od nowonarodzonego Jezusa Chrystusa. Życzymy Wam radosnego kolędowania.

MĘDRCY PRZYNOSZĄ DARY PANU JEZUSOWI

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- kształtowanie w dzieciach postawy podejmowania trudu na wzór Mędrców.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko opowiada o spotkaniu Mędrców z Panem Jezusem w Betlejem.

Postawy

- dziecko oddaje cześć Panu Jezusowi w modlitwie.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa ruchowo-edukacyjna ze słowem;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, kolęda *Mędrcy Świata, monarchowie*, kolęda *Pójdźmy wszyscy do stajenki*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, kolędy *Dzisiaj w Betlejem*, *Przybieżeli do Betlejem*, zdjęcia;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, 3 pudełka z napisami: 1. mirra; 2. kadzidło; 3. złoto.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, cieszymy się, że rodzisz się w naszych sercach. Oddajemy Ci cześć kolędą „Pójdźmy wszyscy do stajenki”.*

Kolęda Pójdźmy wszyscy do stajenki

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Na poprzedniej katechezie śpiewaliśmy bardzo stare pieśni, które nazywamy kolędami.*

Zapytaj: *O czym mówią kolędy? (o narodzinach Pana Jezusa)*

Powiedz: *Dzisiaj poznamy Mędrców, o których również napisano kolędę.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Zuziu, ubierz się, wychodzimy – powiedziała mama, zaglądając do pokoju.*

– *Dokąd?*

– *Spójrz pod choinkę. Nadal leżą tam prezenty dla Idy i jej rodziców. Zaniesiemy je.*

– *Co? Oni mieszkają daleko, a tatuś nie zostawił nam samochodu.*

– *Mamy zdrowe nogi... Dzień jest piękny... Damy radę.*

– *Nie chce mi się iść... – marudziła Zuzia.*

– *Gwarantuję, że gdy zobaczysz Idę, zmienisz nastawienie – powiedziała mama.*

– *Nastawienie?*

– *Będziesz miała uśmiech od ucha do ucha. A i twoja kuzynka będzie szczęśliwa z waszego spotkania. A jak zobaczy prezent...*

– *Zgoda, mamó! Już zakładam buty.*

II. Spotykam

Podziel dzieci na dwie grupy. Grupa I bierze kukielkę z wizerunkiem mamy, a grupa II z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj grupę I:

Mamo, dokąd chcesz iść z Zuzią? (do jej kuzynki Idy)

Dlaczego właśnie do nich? (nie przyszli na Wigilię, chciałam zanieść im prezenty)

Zapytaj grupę II:

Zuziu, dlaczego nie chciałaś iść do swojej kuzynki? (mieszka daleko, a tatuś nie zostawił mamie samochodu)

Jak mama cię przekonała? (że zobaczę Idę, dam jej prezent, będę mogła się z nią pobawić)

Podsumuj: Zuzia musiała się trochę potrudzić, aby mieć radość z ofiarowania kuzynce prezentu. Z pewnością była szczęśliwa, gdy bawiła się z kuzynką. Tak często bywa i w naszym życiu, że musimy trochę się pomęczyć, popracować, aby nasza radość była większa.

Powiedz: Posłuchajcie Ewangelii. Ona mówi o trudzie wędrowania. Trzech Mędrców pokonało wiele kilometrów, aby pokłonić się Zbawicielowi świata w Betlejem.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mt 2,9–11)

A oto mędrcy idący ze wschodu za gwiazdą zatrzymują się w miejscu, gdzie było Dziecię. Mędrcy wchodzi i widzą Pana Jezusa z Matką Jego, Maryją. Padają na twarz i ofiarowują Panu Jezusowi dary: złoto, kadzidło i mirrę.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: Przyklej twarze Mędrców w odpowiednich miejscach. Opowiedz, jakie dary przynieśli dla Pana Jezusa.

V. Utrwalam

Zabawa ruchowo-edukacyjna ze słowem

Podziel zespół na trzy grupy. Dzieci stają w trzech rzędach, twarzą do ciebie. Za każdym rzędem, ułóż kółko plastikowe (lub w inny sposób zaznacz miejsce, z którego i do którego dzieci wkładać będą woreczek lub pudełko z napisem: I grupa – mirra; II grupa – kadzidło; III grupa – złoto. Celem zabawy jest zapamiętanie nazw darów złożonych

przez Mędrców. Zabawa to typowa sztafeta: pierwsze dziecko biegnie po pudełko (woreczek) i wraca na początek swego rzędu. Podając pudełko/woreczek kolejnej osobie, wypowiada nazwę daru (mirra, kadzidło, złoto). Dziecko, które otrzymało pudełko/woreczek, biegnie do zaznaczonego przez ciebie miejsca, kładzie w nim zawiniątko, wraca na początek rzędu, dotykając ramienia koleżanki/kolegi i wypowiadając nazwę daru, po które ma biec kolejne dziecko.

Po pierwszej rundzie zamień „skarby” w grupach, tak aby każde dziecko miało okazję wymienić wszystkie trzy nazwy.

Powiedz: Mędrcy bardzo się trudzili, by dotrzeć do Betlejem i pokłonić się Zbawicielowi. Ofiarowują Panu Jezusowi złoto, kadzidło i mirrę. Mirra to żywica, która wypływa z drzew balsamowców. Rosną one w ciepłych krajach Azji i Afryki. Kadzidło to też żywica. Spalając się, daje przyjemny zapach. Mędrcy przynieśli Panu Jezusowi to, co mieli najcenniejszego.

Zapytaj: *A gdzie my możemy pokłonić się Panu Jezusowi?* (wysłuchaj odpowiedzi dzieci)

Powiedz: Szóstego stycznia Kościół na całym świecie obchodzi uroczystość Objawienia Pańskiego, inaczej Trzech Króli. W Polsce jest to dzień wolny od pracy. Uczestniczymy we Mszy Świętej, w czasie której kapłan święci kredę i kadzidło.

Praca z podręcznikiem

Powiedz: Poświęconą kredę zapisujemy na drzwiach naszego mieszkania litery: C M B oraz datę roczną. Litery przypominają nam Mędrców, pogan, którzy poznali prawdziwego Boga. Zapis tych liter na drzwiach naszych mieszkań jest świadectwem, że jesteśmy dziećmi Pana Boga.

Zadanie 2: *Opowiedz, co widzisz na rysunkach. Z jaką uroczystością się one wiążą?*

Podsumuj: Wiecie, że kolędy mówią o wydarzeniach z życia Pana Jezusa. Dlatego nauczymy się kolędy, która opowiada o pokłonie trzech Mędrców przed Panem Jezusem.

Nauka kolędy Mędrcy świata, monarchowie

VI. Modłę się

Powiedz: *Tak jak Mędracy pokłonili się małemu Jezusowi w Betlejem, tak my dzisiaj uklękniemy do modlitwy. Dzieci kłękają. Uczynź z nimi znak krzyża. Poproś o powtórzenie zdania: „Kocham Cię, Panie Jezu”.*

Kolęda Mędracy świata, monarchowie

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się, że mędracy ze Wschodu podjęli trud pokłonenia się Nowonarodzonemu Panu Jezusowi w Betlejem. Ufam, że i Wy podejmiecie trud uczestniczenia we Mszy Świętej w uroczystość Objawienia Pańskiego.

MOJE DARY DLA PANA JEZUSA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dzieciom, że czynienie dobra innym to nasze dary składane Panu Jezusowi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wymienia, jakie dary składa Jezusowi ze swoich codziennych czynności.

Postawy

- dziecko prosi Pana Jezusa w modlitwie o pomoc w czynieniu dobra innym.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa edukacyjna „Mędracy”;
- praktyczne – zadania podręcznikowe;
- aktywizujące – zabawa ruchowa „Moje domowe zajęcia”, zabawa ruchowa „Chcę czynić dobro”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, kolęda *Mędracy Świata, monarchowie*, zdjęcia, materiały do wydrukowania;
- podręcznik, kukiełki z wizerunkami bohaterów opowiadania, materiał na szaty i korony, papierowe serduszka (po jednym dla każdego dziecka).

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Uczyńmy znak krzyża. Słowa modlitwy: Panie Jezu, dziękujemy za Twoje narodzenie, za to, że jesteś z nami. Dzieci odpowiadają: Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – zabawa edukacyjna „Mędrcy”

Dzieci siadają w kręgu. Troje chętnych osób wchodzi do koła. Jeżeli masz taką możliwość, rozdaj dzieciom – mędrcom materiał, który będzie ich szatą, i korony. Rozdaj kartki: 1. napis „BETLEJEM” 2. rysunek Jezusa na sianie w żłóbku. 3. złoto, kadzidło, mirra (przygotuj je wcześniej).

Dzieci z kręgu śpiewają wraz z tobą kolędę *Mędrcy świata, monarchowie*. Troje dzieci wolnym krokiem przemieszcza się w kole. Gdy zaśpiewacie: „gdzie spiesznie dążycie”, pierwszy mędrzec – dziecko unosi kartkę z napisem „BETLEJEM” pokazując ją wszystkim, i odkłada ją na dywan.

Gdy zaśpiewacie: „chcecie widzieć”, drugi mędrzec – dziecko unosi kartkę z rysunkiem Jezusa w żłóbku, pokazując ją wszystkim, i odkłada ją na dywan.

Po zaśpiewaniu zwrotki zapytaj: *Jakie dary otrzymuje Pan Jezus od Mędrców?* (złoto, kadzidło, mirrę)

Podsumowujesz: *Darami były cenne wówczas złoto, kadzidło i mirra. Trzeci mędrzec – dziecko unosi kartkę z rysunkami darów, pokazując ją wszystkim, następnie odkłada ją na dywan.*

(Zaśpiewaj z dziećmi 2–3 razy zwrotkę, aby dzieci utrwaliły słowa).

Kolęda *Mędrcy świata, monarchowie*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Babciu, cieszę się, że robisz mi opaskę z wełny. Natalce podobała się ta czerwona. – przymilała się Zuzia, obserwując ruchy drutów.*

- *To może i dla niej taką zrobię?* – zapytała babcia Zosia.
 - *Byłoby super!* – wykrzyknęła z radością dziewczynka.
- W tym momencie na podłogę spadł motek wełny. Babcia poruszyła się na fotelu, chcąc go podnieść.*
- *O nie* – zaprotestowała wchodząca do pokoju mama. – *To może zrobić Zuzia. Córeczko, podnieś wełnę, proszę.*
 - *Ale już kilka razy podnosiłam* – tłumaczyła się Zuzia.
 - *To świetnie, ale wełna znowu leży na podłodze.*
 - *No dobrze...* – odpowiedziała naburmuszona Zuzia i zeszła z kanapy.
 - *Zuzanko, spójrz na babcię. Na jej twarzy jest zadowolenie, chociaż wykonuje pracę.*
 - *Aniu, to radość dla mnie zrobić coś dla wnusi* – powiedziała babcia.
 - *Słyszysz, Zuziu? Chciałabym, abyś i ty z radością pomagała babci w tym, co potrafisz.*
 - *Zuzia spojrzała na mamę i podbiegła do babci.*
 - *Kocham cię, babciu! I przepraszam.*
 - *Wszystko dobrze, Zuzanko. Spójrz, wełna znowu leży na moich kolanach* – roześmiała się babcia.

II. Spotykam

Podziel dzieci na trzy grupy. Grupa pierwsza bierze kukielkę z wizerunkiem Zuzi, grupa druga – babci, grupa trzecia – mamy.

Zapytaj grupę I:

- *Zuziu, co dla ciebie robiła babcia?* (dzieci poruszają kukielką i mówią: „opaskę na włosy z wełny”)
- *Zuziu, komu podobają się opaski babci Zosi?* („mojej koleżance – Natalce”)

Zapytaj grupę II:

- *Babciu, dlaczego chcesz zrobić opaskę także dla Natalki?* (dzieci poruszają kukielką i odpowiadają: „bo się jej podobają, a ja umiem je robić”)

Zapytaj grupę III:

- *Mamusi, co rozgniewało cię w zachowaniu Zuzi?* (dzieci poruszają kukielką i odpowiadają: „nie podniosła motka wełny z podłogi, czekała, aż zrobi to babcia”)

Zapytaj grupę I:

- *Zuziu, dlaczego przepraszałaś babcię?* (dzieci poruszają kukielką i odpowiadają: „zrozumiałam, że powinnam nie tylko być z babcią, ale i jej pomagać”)

Podsumuj: *Zuzia zrozumiała, że podniesienie motka z podłogi to pomoc dla babci. Zuzia już wie, że pomagając, okazujemy innym, że ich kochamy, szanujemy, dostrzegamy ich potrzeby.*

Powiedz: *Posłuchajcie, co mówi nam dzisiaj słowo Boże.*

Dzieci wstają.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Ga 6,9–10)

Zawsze czyńmy dobro wszystkim.

IV. Odpowiadam

Zabawa ruchowa „Moje domowe zajęcia”

Zapytaj: *Do czego zachęca nas słowo Boże?* (żebyśmy byli dobrzy dla innych)

Poproś, aby dzieci wstały. Wyjaśnij, że będziesz zadawać pytania. Jeżeli dziecko uzna, że pomaga w taki sposób innym, musi wykonać twoje polecenie. Powiedz: *Bądźcie uważni, słuchajcie:*

- *Kto z was sprząta w domu, ten podskakuje.*
- *Kto z was pożycza kredki, ołówki koledze czy koleżance, ten kuca.*
- *Kto z was uważnie słucha pani (imię) w przedszkolu, ten staje na jednej nodze.*
- *Kto z was bawi się z młodszymi od siebie, ten kręci się w koło.*
- *Kto z was mówi rodzicom, opiekunom, że ich kocha, ten podnosi prawą rękę.*
- *Kto przeprasza, gdy coś źle zrobił, ten łapie ręką prawą kostkę u nogi.*
- *Kto potrafi pocieszyć, rozśmieszyć koleżankę czy kolegę, robi śmieszny minę.*

Podsumuj: *Pan Jezus pragnie, abyśmy czynili dobro innym. Dobre uczynki to nasze dary dla Pana Jezusa.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Jak można zmienić przedstawione na rysunkach trudne sytuacje? Przyklej odpowiednie naklejki i opowiedz.*

Dzieci otwierają podręcznik. Przyglądają się rysunkom i za pomocą gestów pokazują, jak można poprawić przedstawione na ilustracjach sytuacje:

Rozpocznij narrację: *Wchodzimy do pokoju. Włączcie światło. Rozejrzyjcie się, co musimy posprzątać.*

Dzieci mówią: *Kwiat nie ma wody.*

Powiedz: *Podlejcie go.*

Dzieci mówią: *Rozrzucone kredki na podłodze.*

Odpowiedz: *Pozbierajcie kredki.*

Dzieci mówią: *Śmieci leżą w parku.*

Powiedz: *Pozbierajcie je, wrzućcie do kosza.*

Dzieci mówią: *Dzieci się bawią, ale jeden chłopiec płacze.*

Powiedz: *Zaproście go do zabawy.*

Po przedstawieniu rozwiązań za pomocą gestów dzieci przyklejają odpowiednie naklejki.

Podsumuj: *Zachęcam was, abyście chętnie czynili dobro innym. Na następnej katechezie zapytam, co udało się wam zrobić dobrego dla innych, a tym samym dla Pana Jezusa.*

Zabawa edukacyjna „Chcę czynić dobro”

Dzieci siadają na krzeselkach, naprzeciw siebie, ale w odległości około 2–3 metrów. Każdemu dziecku daj papierowe serduszko. Na twój znak dwoje dzieci z każdego rzędu ma zamienić się miejscami, przebiegając przez 1–2-metrowe „pole” powstałe między rzędami i przekazać koledze/koleżance serduszko. Między rzędami ustaw dwa krzeselka. Na nich siada dwoje dzieci. Te dzieci będą miały za zadanie dotknąć przebiegające przez pole dzieci. Dotknięte dziecko oddaje serduszko.

Podsumuj: *Czasami chcemy zrobić coś dobrego. Ale może z lenistwa, może z braku ochoty, nie robimy tego. Te nasze wady odegrali wasi koledzy odbierający wam serduszka.*

VI. Modłę się

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że pomagasz nam czynić dobro innym.*

Dzieci: *Dziękujemy, Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Prosimy Cię, Panie Jezu, byśmy pomagali innym, a przez to każdego dnia mieli dar dla Ciebie. Ciebie prosimy...*

Dzieci: *Wysłuchaj nas, Panie.*

Powiedz: *Panie Jezu, pomagaj nam, abyśmy nie byli leniwi i pomagali innym. Ciebie prosimy...*

Dzieci: *Wysłuchaj nas, Panie.*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się, że pomagając innym, wypełnia polecenie Pana Jezusa. Ono wie, że w ten sposób ofiarowuje Mu dary swego serca. Mam nadzieję, że teraz chętniej będzie włączać się w wykonywanie codziennych obowiązków.

MARYJA i JÓZEF ODNAJDUJĄ PANA JEZUSA W ŚWIĄTYNI

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- budzenie w dzieciach zaufania do Pana Jezusa, Syna Bożego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko układa chronologicznie wydarzenia przedstawione na rysunkach.

Postawy

- dziecko okazuje miłość i szacunek swojemu ojcu na wzór Jezusa.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa edukacyjna „Rozpoznaj gest”;
- praktyczne – zadania podręcznikowe;
- aktywizujące – zabawa ruchowa „Mój tata nauczyciel”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie;
- podręcznik, kolęda *Mędrcy świata, monarchowie*, kukiełki z wizerunkami bohaterów opowiadania, piosenka *Gdy Pan Jezus był malutki*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Zaproś dzieci do modlitwy. Uczyńcie znak krzyża.

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za każde dobro, które uczyniliśmy innym.*

Dzieci powtarzają za tobą: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Zaśpiewajcie kolędę *Mędrcy świata.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – zabawa edukacyjna „Rozpoznaj gest”

Powiedz: *Obiecałem/-am, że zapytam: „Co udało się wam zrobić dobrego dla innych, a tym samym dla Pana Jezusa?”. Odpowiedzcie mi gestem i ruchem, zgoda?*

Dzieci pokazują na przykład odkurzanie, podlewanie kwiatów, modlitwę i tak dalej. Wypowiadaj głośno nazwy tych czynności.

Podsumuj: *Cieszę się, że pamiętaliście o pomocy waszym rodzicom, rodzeństwu. Pamiętajcie, że wszystko co dla nich zrobiliście, było darem także dla Pana Jezusa.*

Powiedz: *Dzisiaj poznacie wydarzenie z życia dwunastoletniego Pana Jezusa.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia była szczęśliwa, że jedynie ona idzie z tatą na spacer do lasu. Mieli czas tylko dla siebie. – Tato, pokrzywy! Nie idźmy tam! Nie lubię pokrzyw. One kłują.

– Rzeczywiście, ale musisz też wiedzieć, że pokrzywami leczy się różne choroby. Takie rośliny, które leczą, nazywamy ziołami.

– Ile ty, tatusiu, wiesz! Kto ci o tym powiedział? – zapytała Zuzia.

– Mój tata, a twój dziadek.

– Nie wiedziałam nic o ziołach... A opowiedz mi coś jeszcze! – poprosiła dziewczynka.

- *Gdy byłem w twoim wieku... – rozpoczął tato, ale w tym momencie Zuzia zobaczyła skaczącą z drzewa na drzewo wiewiórkę.*
- *Zuziu, zatrzymaj się! Tam jest wielkie zbocze! Spadniesz! Zuzia się nie zatrzymała, więc tata pobiegł za nią.*
- *Wystraszyłaś mnie bardzo. Nigdy więcej tego nie rób, córeczko – powiedział.*
- *Przepraszam, nie wiedziałam o tej skarpie.*

II. Spotykam

Podziel dzieci na dwie grupy. Grupa pierwsza bierze kukielkę z wizerunkiem taty, a grupa II – Zuzi.

Zapytaj grupę I:

- *Tato, jak postanowiłeś spędzić dzisiejszy dzień? (dzieci poruszają kukielką z wizerunkiem taty i odpowiadają: „zaplanowałem, że pójdę na spacer do lasu z Zuzią”)*
- *Jak nazywają się rośliny, które leczą ludzi? („zioła”)*

Zapytaj II grupę:

- *Zuziu, dlaczego nie posłuchałaś taty? (dzieci poruszają kukielką z wizerunkiem Zuzi i mówią „chciałam biec za wiewiórką”)*
- *Co mogłoby się stać, gdybyś dobiegła do drzew? („spadłabym ze skarpy”)*

Zapytaj grupę I:

- *Tato, dlaczego się zdenerwowałeś? („wiedziałem, że może dojść do wypadku; nie chciałem, aby mojej córce stało się coś złego”)*

Podsumuj: Zuzia z pewnością wiele już wiedziała o swoim tacie, ale nie wszystko. Chętnie słuchała jego wspomnień. Jak pięcioletka nie zdawała sobie sprawy, że może się jej w lesie przytrafić coś złego. Po tym wydarzeniu zrozumiała, że musi być posłuszna tatusiowi, bo on chce dla niej jedynie dobra.

Powiedz: Za chwilę poznacie kolejne wydarzenie z życia Pana Jezusa. Tym razem ma On 12 lat i opowiada o swoim Ojcu.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 2,41–51)

Maryja i Józef przybywają z dwunastoletnim Jezusem do świątyni w Jerozolimie na wielkie święto. Po zakończonych uroczystościach Jezus zostaje w mieście, ale nie zauważają tego Jego rodzice. Rodzice bardzo się dziwią, gdy odnajdują Jezusa w otoczeniu nauczycieli, którzy uważnie Go słuchają, zdumieni Jego mądrością.

IV. Odpowiadam

Zapytaj:

- *Kto jest Ojcem Pana Jezusa? (Pan Bóg)*
- *Czy Pan Jezus wie dużo o swoim Ojcu? (tak)*

Powiedz: Usłyszeliście, co wydarzyło się, gdy Pan Jezus miał 12 lat. Jeszcze raz odczytam wam ten tekst z Pisma Świętego. Waszym zadaniem będzie znaleźć w podręczniku rysunek, który przedstawia sytuację, o której czytam.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: Zaznacz kolejność wydarzeń kolorując odpowiednią liczbę kółek – od 1 do 4.

Powiedz: Maryja i Józef przybywają z dwunastoletnim Jezusem do świątyni w Jerozolimie na wielkie święto (dziecko wybiera rysunek, sprawdzasz poprawność wskazań u wszystkich dzieci, ustalasz poprawną odpowiedź, dziecko wypełnia kolorem jedną kropkę pod rysunkiem z napisem Jerozolima).

Powiedz: Po zakończonych uroczystościach Jezus zostaje w mieście, ale tego nie zauważają rodzice. Myślą, że wraca do domu w gronie swoich krewnych i znajomych (dziecko wybiera rysunek, sprawdzasz poprawność wskazań u wszystkich dzieci, ustalasz poprawną odpowiedź, dziecko wypełnia kolorem dwie kropki pod rysunkiem Maryi i Józefa wracających do Nazaretu).

Powiedz: Gdy Go wśród nich nie znajdują, wracają do świątyni w Jerozolimie. Jakie jest ich zaskoczenie, gdy widzą Jezusa w otoczeniu nauczycieli, którzy uważnie Go słuchają, zdumieni Jego mądrością. Przerazona,

ale i szczęśliwa z odnalezienia Syna, Maryja zwraca się do Niego: „Synu, Józef i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie”. Jezus odpowiada: Dlaczego? Czy nie wiecie, że powinienem być w domu mego Ojca? (dziecko wybiera rysunek, sprawdzasz poprawność wskazań u wszystkich dzieci, ustalasz poprawną odpowiedź, dziecko wypełnia kolorem trzy kropki pod rysunkiem przedstawiającym Jezusa nauczającego w świątyni w otoczeniu nauczycieli.

Powiedz: Potem wraca z nimi do Nazaretu i jest im posłuszny (dziecko wybiera rysunek, sprawdzasz poprawność wskazań u wszystkich dzieci, ustalasz poprawną odpowiedź, dziecko wypełnia kolorem cztery kropki pod rysunkiem przedstawiającym Jezusa wracającego do Nazaretu z rodzicami.

Podsumuj: Uczeni w świątyni dziwią się, że dwunastoletni chłopiec wie tyle o Bogu Ojcu. A przecież Pan Jezus jest Synem Boga. Dlatego tak dużo wiedział o swoim Ojcu.

V. Utrwalam

Zabawa ruchowa „Mój tata nauczyciel”

Powiedz: Mimo że macie tylko pięć lat, dużo już wiecie, wiele rzeczy potraficie wykonać. Zapraszam do zabawy. Będę wymieniał/-a, czego mogliście się nauczyć od swojego tatusia, a wy zrobicie duży krok w przód – jeżeli tatuś was tego nauczył, a jeżeli nie – zrobicie mały krok.

Tatuś nauczył mnie:

- rozpoznawać marki samochodów;
- grania w piłkę nożną;
- robić kanapki;
- jazdy na rowerze;
- jazdy na hulajnodze;
- wynoszenia śmieci;
- troski o młodsze rodzeństwo, młodsze dzieci na podwórku.

Podsumuj: Każde z was dużo wie o swoim ojcu, wiele się od niego nauczyło i chętnie o nim opowiada. Podobnie czyni Pan Jezus.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: Narysuj portret swoich najbliższych.

Podsumuj: *Nasi bliscy dbają o nas, abyśmy się nie zgubili i nie zrobili sobie nic złego. Każdy z nas powinien troszczyć się o innych.*

Piosenka Gdy Pan Jezus był malutki

Przypomnij gesty do tej piosenki.

VI. Modłę się

Powiedz: *Dziękuję Ci, Panie Jezu, za mojego tatę (dzieci powtarzają twoje słowa). Proszę, aby był zdrowy (dzieci powtarzają). Pomagaj mi, Panie Jezu, być posłusznym tatusiowi (dzieci powtarzają).*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się dziś o wydarzeniu z życia Pana Jezusa, gdy w świątyni mówi On nauczycielom o swoim Ojcu – Bogu. Ono wie, co zawdzięcza swojemu tacie. Modliło się dzisiaj za Niego.

PAN JEZUS POWOŁUJE SWOICH UCZNIÓW

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- kształtowanie w uczniach świadomości, że Pan Jezus powołuje swoich uczniów.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, że jako dziecko Boże jest powołane do głoszenia słowa Bożego.

Postawy

- dziecko przyznaje się do Pana Jezusa, nazywając siebie dzieckiem Bożym.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym zabawa edukacyjna „Skojarz gesty”;
- praktyczne – ćwiczenia praktyczne;
- aktywizujące – zabawa z elementami muzyki „Będę głosić”, zabawa edukacyjna z elementami inscenizacji „Pójdź za Panem Jezusem”;
- metody aktywności ruchowej – piosenka *Dzieckiem Bożym jestem ja*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Dzieckiem Bożym jestem ja*;
- podręcznik, egzemplarz Pisma Świętego.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za naszych ojców, nasze mamy, naszych opiekunów, którzy się o nas troszczą.*

Dzieci odpowiadają: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Na ostatniej lekcji mówiliśmy o Panu Jezusie, który opowiada w świątyni o swoim Ojcu, Panu Bogu. A i wy mówiliście, jak ważny jest wasz tata, czego was nauczył.*

Zabawa edukacyjna „Skojarz gesty”

Powiedz: *Tym razem poproszę, abyście gestem i ruchami pokazali, jaki zawód ma wasz tata. Spróbujemy odgadnąć. Dziecko pokazuje gesty, reszta zgaduje nazwę zawodu. Przy błędnym odczytaniu dziecko podaje zawód, nie ponawia gestów.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Dziewczynki bawiły się w pokoju Zuzi lalkami. W pewnym momencie Ola zapytała:

- Zuziu, a tobie kto powiedział, że Pan Jezus istnieje?*
- Moja mama.*
- I wierzysz jej?*
- Tak. Mama nigdy mnie nie okłamała. Kiedy dostałam od dziadków Biblię w obrazkach, mamusia mi ją czytała. A dlaczego pytasz?*
- Bo ja dowiedziałam się o Nim dopiero na religii. Moi rodzice nigdy mi o Nim nie opowiadali.*

II. Spotykam

Dzieci biorą kukielkę z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj:

- Zuziu, czy rozmawiałaś z Olą o wakacjach? (dzieci poruszają kukielkę i odpowiadają: „nie”)*
- Zuziu, czy rozmawiałaś z Olą o Panu Jezusie? („tak”)*

- Zuziu, czy po raz pierwszy usłyszałaś o Panu Jezusie na religii? („nie”)
- Czy dowiedziałaś się o Panu Jezusie od mamy? („tak”)
- Zuziu, czy uwierzyłaś mamie? („tak”)
- Zuziu, dlaczego uwierzyłaś mamie? („ona mnie nigdy nie okłamała”)

III. Poznaję

Przeczytaj tekst Ewangelii.

Pismo Święte (por Mt 4,18–22)

Pan Jezus przechodzi obok Jeziora Galilejskiego i widzi dwóch braci, którzy zarzucają sieć w jezioro. Zwraca się do nich słowami: Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi. Oni zostawiają sieci i idą za Nim. Później Jezus powołuje jeszcze dwóch synów Zebedeusza, którzy zostawiają ojca i idą za Nim.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Powiedz: *Przyjrzyjcie się rysunkowi. Usłyszeliście, że Pan Jezus powołuje nad jeziorem ludzi, aby stali się Jego uczniami. Wykonajcie polecenie.*

Zadanie 1: *Dokończ rysowanie sieci i ryb w niej.*

Podsumuj: *Pan Jezus nazywa swoich uczniów rybakami ludzi. To znaczy, że uczniowie będą przekazywać innym Jego słowa.*

V. Utrwalam

Zadanie 2: *Dokończ rysunek – narysuj siebie.*

Powiedz: *Pan Jezus wzywa nas do tego abyśmy „poszli za Nim”, to znaczy czynili dobrze i mówili innym o Jego nauce. Zuzia dowiedziała się o Panu Jezusie od swojej mamy, Ola na lekcji religii. Skąd o Panu Jezusie wiedzą wasi dziadkowie, rodzice, nauczyciele, księża? (wysłuchaj odpowiedzi dzieci)*

Podsumuj: *To, co mówi i czyni Pan Jezus, zostało spisane w Piśmie Świętym. Wasi rodzice znają słowa Pisma Świętego. A wy, dzięki nim, poznajecie to słowo Boże na religii.*

Zabawa z elementami muzyki „Będę głosić”

(Dzieci śpiewają wraz z tobą poniższe słowa. Wykorzystaj linię melodyczną utworu z zabawy *Mało nas do pieczenia chleba*).

Dzieci stają w kręgu. Dwoje dzieci wchodzi do kręgu. Dzieci w kręgu trzymają się za ręce, idą wkoło, śpiewają wraz z tobą: *Mało nas, mało nas do głoszenia słowa. Właśnie to, właśnie to, o tobie jest mowa*. Na te słowa, dzieci z kręgu wybierają kolejną dwójkę. Powtórz zabawę kilka razy.

Podsumuj: *Chciałbym/-abym, abyście zapamiętali słowa piosenki, którą śpiewaliśmy. Pan Jezus powołuje każdego z nas. Każde dziecko Boże ma przekazywać innym Jego dobro, miłość, Jego słowa.*

Zabawa edukacyjna z elementami inscenizacji „Pójdź za Panem Jezusem”

Powiedz: *Pan Jezus mówi do uczniów, których spotyka nad jeziorem: „Pójdź za Mną”. Za chwilę będziecie przekazywać sobie Biblię, Pismo Święte, w którym zawarte są słowa Pana Jezusa.*

Wręcz Pismo Święte pierwszemu dziecku i powiedz: *Pójdź za Panem Jezusem*. Dzieci przekazują sobie Pismo Święte, powtarzając usłyszane od ciebie zdanie: *Pójdź za Panem Jezusem*.

Podsumuj: *Kiedy będziecie mówili innym o Panu Jezusie, czynili dobro, tak jak Jego uczniowie, będziecie rybakami ludzi. Zachęćcie innych do tego, aby poznawali Pana Jezusa.*

Piosenka Dzieckiem Bożym jestem ja (refren)

VI. Modlę się

Powiedz: *Dziękuję Ci, Panie Jezu, za to, że powołałeś swoich uczniów, aby mówili ludziom o Bogu.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Dziękuję Ci, Panie Jezu, za to, że powołałeś kapłanów, biskupów, papieża, którzy sprawują Mszę Świętą, podczas której głoszą nam słowo Boże.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Dziękuję Ci, Panie Jezu, za rodziców, dziadków, babcię i tych ludzi, którzy przekazują nam wiarę.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Panie Jezu, prosimy o wszelkie łaski, których potrzebują nasi rodzice, dziadkowie i my także.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Piosenka Dzieckiem Bożym jestem ja (refren)

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dziękowało dzisiaj Panu Jezusowi za to, że przekazujecie mu wiarę. Prosiło o potrzebne dla Was łaski.

4

Pan Jezus

**oddaje swoje życie
na krzyżu**

PAN JEZUS OPOWIADANIA O SAMARYTANINIE

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie, że ludzie słuchają nauczania Pana Jezusa, bo Mu ufają.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko odpowiada na pytania dotyczące przypowieści o Samarytaninie.

Postawy

- dziecko wyraża pragnienie pomagania potrzebującym.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym;
- praktyczne – ćwiczenia praktyczne;
- aktywizujące – zabawa „Skojarz ruch”, zabawa edukacyjna z elementami inscenizacji „Samarytanin”;
- metody aktywności ruchowej – piosenka *Dzieckiem Bożym jestem ja*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Przepraszam Cię, Boże*;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, dzisiaj przychodzimy, by Cię słuchać, tak jak słuchał Cię Święty Mateusz. Prosimy Cię, daj nam otwarte serca i uszy na Twoje słowo.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – zabawa „Skojarz ruch”

Zapytaj: *Kto z was pamięta słowa Pana Jezusa, gdy przyszedł do celnika Mateusza? (Pójdź za Mną)*

Powiedz: *Pokaż, co zrobił Mateusz (wstał i poszedł). Dzieci wstają, robią kilka kroków.*

Piosenka *Przepraszam Cię, Boże*

Podsumuj: *Pan Jezus mówi do nas „Pójdź za Mną”. Pragnie, abyśmy kochali Pana Boga i drugiego człowieka. O tym będzie dzisiejsza katecheza.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia usiadła do stolika ze swoimi ulubionymi koleżankami. Miały narysować ilustrację do wiersza. Natalka, patrząc na prace Zuzi i Oli, stwierdziła:

- Nie umiem rysować! – I ze złością porwała kartkę.*
- Co ty robisz?! Ładnie narysowałaś – powiedziała Zuzia.*
- Nie, rysunek był okropny! – krzyknęła Natalka, sięgając do bloku rysunkowego.*
- O nie, skończyły mi się kartki. Pożyczysz, Olu?*
- I znowu ją porwiesz? Nie dam ci, mam tylko dwie – odpowiedziała Ola.*
- Natalka spojrzała na nią z niedowierzaniem.*
- Jutro ci oddam, przyniosę nowy blok.*
- Nie. Możesz zapomnieć.*
- Zuzia patrzyła na koleżanki, nie dowierzając.*
- Olu, ona jutro odda...*
- Powiedziałam: nie!*
- Natalko, wyrwij kartkę z mojego bloku. I nie musisz mi oddawać.*
- Dziękuję, Zuziu! – zawołała rozradowana Natalka.*

II. Spotykam

Zabawa edukacyjna z elementami pantomimy

Wybierz trzy chętne dziewczynki, każdej daj kartkę. Nazwij dziewczynki imionami z opowiadania: Zuzia, Ola, Natalka. Pozostali są widownią, oceniają zachowanie dziewczynek.

Zapytaj „aktorki”: *Natalko, rysunek ci się nie podobał. Pokaż nam, co zrobiłaś z rysunkiem.* (dziewczynka drze kartkę)

Zapytaj „aktorki”: *Olu, pożyczyłaś Natalce kartkę? Jeśli tak, oddaj kartkę Natalii. Jeśli nie, ukryj kartkę za plecami.*

Zapytaj dzieci – obserwatorów: *Czy podobało się wam zachowanie Oli? Jeśli tak – klaszczemy. Jeśli nie – nie klaszczemy.* Jeżeli jakieś dziecko zaklaszcze, zapytaj, dlaczego to zrobiło.

Zapytaj „aktorki”: *Zuziu? Czy pożyczyłaś kartkę Natalce? Jeśli tak, oddaj swoją kartkę Natalii. Jeśli nie, trzymaj ją.*

Zapytaj dzieci – obserwatorów: *Czy podobało się wam zachowanie Zuzi? Jeśli tak – klaszczemy. Jeśli nie – nie klaszczemy.*

Powiedz: *Zuzia okazała się miłosierna. Współczuła Natalce, bo zabrakło jej kartek. Nie krytykowała jej za wybuch złości. Za chwilę usłyszycie historię o miłosiernym Samarytaninie.*

III. Poznaję

Przeczytaj treść Ewangelii.

Pismo Święte (por. Łk 10,30–34)

Jezus opowiada zebranych wokół Niego ludziom: „Pewien człowiek wpadł w ręce zbójców. Ci go napadli, pobili, okradli i odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą kapłan, zobaczył go i minął. Po chwili nadszedł lewita, który pomagał w świątyni. On też nie pomógł. Pewien zaś Samarytanin, wzruszył się głęboko na widok rannego. Opatrzył mu rany, przewiózł do gospody i pielęgnował go”. W tym momencie Pan Jezus przerywa opowieść i zadaje pytanie: „Który z tych trzech okazał się jego bliźnim?”. Ci odpowiadają: „Ten, który mu pomógł, okazał miłosierdzie, zatroszczył się o niego”.

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna z elementami inscenizacji „Samarytanin”

Wybierz czterech chłopców. Jeden kładzie się na podłodze i udaje, że jest ranny. Wskaż chłopców, którzy będą: kapłanem, lewitą, Samarytaninem.

Powiedz: *Człowiek został pobity przez zbójców i leży ranny przy drodze. Przechodzi obok niego kapłan, ale nie pomaga mu* (wskazane dziecko odgrywa scenkę – mija leżącego na podłodze kolegę).

Zapytaj: *Podobało się wam zachowanie kapłana? Jeśli tak, klaszczemy.*

Powiedz: *Przechodzi obok niego także lewita, czyli człowiek, który też służy w świątyni, ale nie pomaga mu* (wskazane dziecko odgrywa scenkę – mija leżącego na podłodze kolegę).

Zapytaj: *Podobało się wam zachowanie lewity? Jeśli tak, klaszczemy.*

Powiedz: *Przechodzi obok niego także Samarytanin, i pomaga mu. Pokaż, co zrobił Samarytanin* (wskazane dziecko odgrywa scenkę, pochyla się, opatruje rany, prowadzi do gospody).

Zapytaj: *Podobało się wam zachowanie Samarytanina? Jeśli tak, klaszczemy.*

Podsumuj: *Podobało się wam zachowanie Zuzi, która dała kartkę Natalce. Podobało się wam zachowanie Samarytanina, który zaopiekował się rannym człowiekiem. Przez tę przypowieść Pan Jezus pokazuje nam, jak mamy zachowywać się wobec drugiego człowieka. Zuzia wiedziała, że pomaga się osobom, które są wokół nas. Cieszę się, że i wy o tym wiecie. Wierzę, że nie będziecie obojętni na potrzeby innych.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Omów z dziećmi rysunek przedstawiający scenę biblijną.

Zadanie 1: *Przyklej czerwone serce przy człowieku, który pomógł napadnętemu. Czarne serca przyklej przy osobach, które nie pomogły.*

Zadanie 2: *Co możesz zrobić, aby bardziej kochać Pana Jezusa i drugiego człowieka? Pokoloruj ramki rysunków pokazujących zachowania, w których chcesz się poprawić.*

VI. Modłę się

Powiedz: *Pan Bóg daje nam Anioła Stróża, aby pomagał nam w trudnych wyborach. Módlmy się do niego słowami: Aniele Boży...*

Piosenka Przepraszam Cię, Boże

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko poznało przypowieść o dobrym Samarytaninie. Wzmacniajcie jego zachowania świadczące o empatii, chęci pomocy drugiemu. Podkreślajcie, że w ten sposób ukazuje innym, jak ma zachowywać się dziecko Boże.

PAN JEZUS CZYNI CUDA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

→ kształtowanie w uczniach świadomości, że Pan Jezus czyni cuda.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

→ dziecko dokonuje wyboru między zdaniami zawierającymi prawdę lub fałsz a opisującymi cud uciszenia burzy na jeziorze.

Postawy

→ dziecko wyraża zaufanie do Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

→ zespołowa, grupowa, indywidualna

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa edukacyjna „Prawda – fałsz”;
- praktyczne – ćwiczenia praktyczne;
- aktywizujące – zabawa edukacyjna z elementami inscenizacji „Potrafię pomagać”;
- metody aktywności ruchowej – zabawa ruchowa z fabułą „Rybki”, nauka piosenki i gestów *Gdy na morzu wielka burza*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Przepraszam Cię, Boże*, piosenka *Gdy na morzu wielka burza*;
- nagranie szumu morza i odgłosów burzy (na przemian), pod ręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy Ci za Anioła Stróża, który pomaga nam w czynieniu dobra innym.*

Wspólna modlitwa: *Aniele Boży...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – zabawa z elementami inscenizacji „Potrafię pomagać”

Podziel dzieci na dwie grupy. Dzieci dobierają się w grupie parami. Jedna grupa jest obserwatorami. Drugiej grupie dajesz cichą instrukcję: podpowiadasz dzieciom, jakie mają czynić ruchy, jaką sytuację mają pokazać wszystkie dzieci z tej grupy – np. jedno z dzieci w parze kładzie się, płacze, a drugie podnosi je, ociera mu łzy, głaszcze, pociesza.

Obserwatorzy opowiadają, co zobaczyli, wyjaśniają, jak dziecko pomagało płaczącej osobie. Następuje zamiana grup: obserwatorzy stają się aktorami. Daj im cichą instrukcję: jedno dziecko z pary się przewraca, a drugie je podnosi.

Zapytaj: *O jakim wydarzeniu mówiliśmy na poprzedniej katechezie? (o historii miłosiernego Samarytanina)*

Powiedz: *Dzisiaj poznamy pewne wydarzenie z życia Pana Jezusa i Jego uczniów.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia z mamą zdążyły wejść do mieszkania i za oknem rozszalała się burza.

- Jak to dobrze, że jesteśmy już w domu! – stwierdziła Zuzia.*
 - To prawda – odpowiedziała mama. – Burza bywa niebezpieczna i dlatego powinniśmy wiedzieć, jak się podczas niej zachowywać.*
 - Tatusz już zdjął z balkonu wszystko, co może spaść, wyłączył telewizor i komputer. – powiedział na powitanie Franek.*
- W tym momencie wszyscy usłyszeli głośny huk.*
- Naprawdę dobrze, że jesteśmy już w domu! – powiedziała Zuzia.*

- *Tak, jesteśmy bezpieczni – dodała mama. – Ale ważne, abyśmy wiedzieli, jak się zachować, jeśli nie zdążymy wrócić do domu przed nadejściem burzy.*
- *Czyli co? Co mamy robić? – dopytywała Zuzia.*
- *Poczekaj, tylko rozwieszę nasze mokre ubrania...*
- *Ja mogę to Zuzi wytłumaczyć – odezwał się Franek.*
- *O, widzisz, córeczko? Porozmawiaj z Frankiem. Zaraz przyjdę do was.*

II. Spotykam

Dzieci biorą kukiełkę z wizerunkiem Franka. Powiedz: *Wszyscy odegracie rolę Franka. Na moje pytania odpowiecie, kiwając patyczkiem z jego rysunkiem.*

Zapytaj:

Franku, czy podczas burzy możemy oglądać telewizję? („nie”)

Czy podczas burzy zdejmujemy z balkonu wszystko, co może z niego spaść? („tak”)

Franku, czy podczas burzy możemy korzystać z komputera? („nie”)

Podsumuj: *Pan Jezus troszczy się o każdego człowieka: dorosłego i dzieci. Wam daje rodziców, dziadków, nauczycieli, abyście słuchali ich. Oni pragną, byście byli bezpieczni.*

III. Poznaję

Przeczytaj tekst Ewangelii.

Pismo Święte (por. Mt 8,23–27)

Uczniowie i Pan Jezus płyną łodzią. Nagle zrywa się wielka burza. Uczniowie są przerażeni, budzą śpiącego Pana Jezusa i krzyczą: „Panie, ratuj, ginimy”. Jezus widzi ich przerażenie i pyta: „Dlaczego tak się boicie? Przecież jestem z wami”. W tym momencie Pan Jezus ucisza burzę.

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna „Prawda – fałsz”

Powiedz: *Sprawdzę, czy uważnie słuchaliście Ewangelii. Zaproś do zabawy.*

Dzieci stają w rzędach po twojej prawej stronie. Wyjaśnij: *Wypowiem zdania dotyczące Ewangelii. Jeżeli są one zgodne z Ewangelią, przebiegacie na drugą stronę.*

Powiedz:

- *Kiedy Pan Jezus płynie z apostołami łodzią, pojawia się burza. (przebiegają)*
- *Uczniowie w ogóle nie boją się burzy. (stoją)*
- *Pan Jezus śpi. (przebiegają)*
- *Uczniowie nie budzą Pana Jezusa. (stoją)*
- *Przerażeni uczniowie budzą Pana Jezusa, wołając: Ratuj, bo giniemy. (przebiegają)*
- *Pan Jezus jest przerażony. (stoją)*
- *Pan Jezus ucisza burzę na jeziorze. (przebiegają)*
- *Apostołowie dziwią się, że Pan Jezus ma moc uciszenia burzy. (przebiegają)*

Podsumuj: *Uczniowie boją się burzy. Są na jeziorze. Ale nie są sami – jest z nimi Pan Jezus. On mówi, że mają Jemu ufać, że z Nim są bezpieczni. My także mamy pamiętać, że Pan Jezus jest z nami zawsze, w każdej trudnej sytuacji. On będzie nam pomagał.*

V. Utrwalam

Powiedz: *Popatrzcie na rysunki, zastanówcie się, czym się różnią.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pan Jezus ucisza burzę i apostołowie przestają się bać. Popraw po śladzie księżyc.*

Zabawa ruchowa z fabułą „Rybki”

Włącz nagranie z szumem morza, odgłosami burzy na przemian.

Zaproś do zabawy.

Zabawa – rybki bawią się, trzymają się za ręce, biegają po dywanie. Nagranie – odgłos burzy dzieci kucają, zakrywają głowy rękami. Powtórz zabawę kilka razy.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Połącz w pary identyczne rybki.*

Nauka piosenki **Gdy na morzu wielka burza**

Gdy na morzu (pokazujemy ręką ruch fal)
wielka burza (naśladujemy uderzenia w bęben)
Jezus (prawa ręką ku górze)
ze mną (wskazujemy na siebie)
w łodzi jest (rękami naśladujemy ruch wiosł)
On za rękę trzyma mnie (chwytny prawą ręką lewy nadgarstek)
łódka nie kołysze się (ręce ku dołowi, dłonie na wysokości bioder pokazujemy ruch stabilizacji, przechylamy lekko ciało w prawo i lewo)

VI. Modłę się

Powiedz: *Pan Jezus jest zawsze z nami. On pragnie, abyśmy Mu zaufali. W modlitwie prosimy Pana Jezusa o ufność w naszych sercach.*

Wspólna modlitwa: *Ojcze nasz...*

Piosenka **Gdy na morzu wielka burza**

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się, że Pan Jezus czyni cuda. Ono wie, że wolą Pana Jezusa jest, aby dzieci były posłuszne swoim rodzicom i opiekunom, którzy troszczą się o bezpieczeństwo swych pociech.

PAN JEZUS UZDRAWIA CHORYCH

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dzieciom, że poprzez cuda Pan Jezus objawia ludziom Bożą miłość.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, że Bartymeusz wierzył, że Pan Jezus może przywrócić mu wzrok.

Postawy

- dziecko w modlitwie prosi o wiarę i ufność w Bożą miłość

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, piosenka *Gdy na morzu wielka burza*;
- aktywizujące – zabawa edukacyjna z elementami pantomimy, zabawa edukacyjna: „Słyszę dźwięk”;
- metody aktywności ruchowej – nauka piosenki *Jezus o poranku*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Jezus o poranku*, piosenka *Gdy na morzu wielka burza*;
- nagranie z szumem morza, odgłosami burzy na przemian, podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za to, że jesteś obecny w każdej chwili naszego życia.*

Piosenka *Gdy na morzu wielka burza*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Włącz nagranie szumu morza i burzy. Powiedz: *Piosenka, którą przed chwilą zaśpiewaliśmy, nawiązuje do tematu ostatniej lekcji. Przypomnijmy, co takiego wydarzyło się w życiu uczniów i Pana Jezusa.*

Zabawa edukacyjna z elementami pantomimy

Ponownie uruchom nagranie szumu morza i burzy.

Dzieci siadają na dywanie, tworząc kształt łodzi – na przykład trójkami. Rękami mają naśladować ruch wioseł.

Powiedz: *Pan Jezus płynie z uczniami przez jezioro. Nagle zrywa się burza (powiedz: przechylamy się na prawo – na lewo).*

Wskaż ucznia z pierwszego rzędu, aby podszedł do dziecka siedzącego w ostatnim rzędzie. Wydadź mu jasne polecenie. Opowiadaj: *Jeden z uczniów idzie do śpiącego Pana Jezusa, woła: Ratusz nas, giniemy. Pan Jezus wstaje (uczeń z ostatniego rzędu wstaje, unosi rękę) i ucisza burzę. Dzieci, do tego momentu przechylające się to na prawo to na lewo, prostują się.*

Powiedz: *Uczniowie pytają jeden drugiego: Kim On jest, że nawet wichry i jezioro są Mu posłuszne?*

Podsumuj: *Tak jak podczas burzy Pan Jezus czuwa nad swoimi uczniami, tak również jest obecny w naszym życiu. Nigdy nie jesteśmy sami. On nam pomaga poprzez ludzi, którzy mają dobre serca, widzą nasze potrzeby.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *A gdzie jest Franek?* – zapytała mama, zaglądając do pokoju syna.
– *Poszedł do pani Ewy. Czyta jej* – odpowiedziała Zuzia, która stanęła mamie za plecami.

- *No ale za chwilę musi biec na trening – odrzekła mama.*
- *Wiem, mówił, że chociaż trochę pobędzie z naszą sąsiadką.*
- *Aniu, mam pomysł – wtrącił się do rozmowy tata. – Kupmy pani Ewie audiobooki, skoro nie widzi. Kiedy Franek będzie mógł, będzie czytał, a w takie dni, jak dzisiaj, pani Ewa posłucha swoich ulubionych książek z nagrań.*
- *Świetny pomysł. Jedźmy dzisiaj do sklepu, proszę – przymilała się Zuzia. – Wiem, o jakiej książce marzy pani Ewa.*
- Rodzice spojrzeli na córkę.*
- *Cieszę się, że tak troszczysz się o panią Ewę – powiedziała mama.*
- *Nie umiem czytać, ale lubię z nią rozmawiać – odpowiedziała z poważną miną Zuzia.*

II. Spotykam

Podziel dzieci na cztery grupy. Każda grupa bierze kukielkę z następującym wizerunkiem:

Grupa I – Zuzia

Grupa II – Franek

Grupa III – mama

Grupa IV – tata

Powiedz: *Zamiast odpowiadać ustnie, podniesiecie rękę z rysunkiem osoby, o którą zapytam. Zapytaj:*

- *Kto czytał książki Pani Ewie? (grupa II podnosi wizerunek Franka)*
- *Kto chętnie rozmawiał z panią Ewą? (grupa II podnosi wizerunek Zuzi)*
- *Kto postanowił kupić pani Ewie książki do słuchania – audiobooki? (grupy III i IV podnoszą wizerunek mamy oraz taty)*

Powiedz: *Dlaczego pani Ewa nie mogła czytać sama? Co miała chorego? Pokażcie. (dzieci dotykają swoich oczu)*

Powiedz: *Dzisiaj poznamy jeszcze jednego niewidomego człowieka.*

III. Poznaję

Przeczytaj tekst Ewangelii.

Pismo Święte (por. Mk 10,46–52)

Pan Jezus idzie przez miasto i słyszy, że woła Go jakiś człowiek. Bartymeusz nawołuje głośno i wytrwale. Wielu krzyczy na Bartymeusza, aby przestał wołać. Podchodzi więc do niego Jezus i pyta: „Co chcesz, abym ci uczynił?”. Niewidomy odpowiada: „Abym widział”. Pan Jezus mówi: „Idź, twoja wiara cię uzdrowiła”. Niewidomy natychmiast zaczyna widzieć i rusza drogą za Panem Jezusem.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: Narysuj radosnego Bartymeusza, który dzięki Panu Jezusowi odzyskał wzrok.

Zapytaj: Dlaczego Bartymeusz tak uporczywie i długo wzywał Pana Jezusa? (wierzył, że Pan Jezus mu pomoże, że go uzdrowi)

Podsumuj: Każdy z nas może w modlitwie wołać do Pana Jezusa o pomoc w trudnych sprawach. Ale musimy ufać Panu Jezusowi. On nas wysłucha, znajdzie sposób, aby nam pomóc.

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Słyszę dźwięk”

Dzieci siedzą w kole. Powiedz: Za chwilę zamkniecie oczy i zakryjecie je rękami. Usłyszycie dźwięk dzwoneczka. Nie otwierając oczu, wskażecie kierunek, skąd dźwięk dochodził. Na moje słowo: „sprawdź” otworzycie oczy i sprawdzicie, czy wskazaliście dobry kierunek.

Zaproś dzieci do zabawy.

Zapytaj: Czy łatwo było ci wskazać kierunek, nic nie widząc? (wysłuchaj odpowiedzi dzieci)

Podsumuj: Ludzie niewidomi mają często bardzo dobry słuch. On im pomaga rozpoznać miejsca, sytuacje, gdy np. przechodzą przez ulicę. Na sygnalizatorach przy przejściu dla pieszych są też sygnały dźwiękowe. To na nie reagują ludzie niewidomi.

Praca z podręcznikiem

Powiedz: Ale i my możemy pomagać osobom niewidomym. Jak pomagają dorośli takim ludziom? Spotykając się z nimi, rozmawiając, czytając im

książki, robiąc zakupy. Pan Jezus każdego powołuje, by pomagać takim ludziom, jak również innym niepełnosprawnym. I wielu ludzi otwiera na nich swoje serce, staje się ich przyjaciółmi, zwłaszcza w trudnych chwilach.

Zadanie 2: *Jak możesz pomóc komuś potrzebującemu? Zilustruj swój pomysł w sercu i pokoloruj ramkę.*

Nauka piosenki *Jezus o poranku*

Jezus, Jezus,
Jezus o poranku,
Jezus i w południe,
Jezus, Jezus,
Jezus, gdy zapada zmrok.
Ufaj Mu, ufaj Mu,
ufaj o poranku...,
ufaj i w południe.
Ufaj Mu, ufaj Mu,
ufaj, gdy zapada zmrok.

VI. Modlę się

Powiedz: *Panie Jezus, dziękujemy Ci za to, że pomagasz ludziom chorym, że ich uzdrawiasz, dajesz lekarzy.*

Dzieci powtarzają po tobie: *Dziękujemy Ci, Panie Jezus.*

Powiedz: *Panie Jezus, prosimy, aby jak najwięcej ludzi niosło pomoc innym, otwierało serca na ich potrzeby.*

Dzieci powtarzają po tobie: *Dziękujemy Ci, Panie Jezus.*

Piosenka *Jezus o poranku*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

dzisiaj Wasze dziecko poznało historię uzdrowienia przez Pana Jezusa niewidomego Bartymeusza. Odkryło, że poprzez drugiego człowieka Pan Jezus i dzisiaj pomaga ludziom potrzebującym.

PAN JEZUS SPOTYKA SIĘ Z DZIEĆMI

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dzieciom, że Pan Jezus nas kocha i troszczy się o każde dziecko Boże.

Treści nauczania - wymagania szczegółowe

- dziecko odkrywa, że może powierzyć swoje radości i smutki Panu Jezusowi.

Postawy

- dziecko wyraża pragnienie rozmowy z Panem Jezusem.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, burza mózgów „Rozmowa z Panem Jezusem”;
- praktyczne – ćwiczenia praktyczne, piosenka *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*;
- aktywizujące – zabawa edukacyjna „Znam cię”.

Środki i pomoce dydaktyczne

- opowiadanie;
- piosenka *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*, podręcznik, kukielki z rysunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, prosimy Cię, abyśmy umieli wołać do Ciebie w modlitwie, tak jak Bartymeusz.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj:

- Dlaczego Bartymeusz wołał Pana Jezusa? (był niewidomy)
- O co prosi Pana Jezusa? (aby mógł widzieć)
- Dlaczego Pan Jezus uzdrawia Bartymeusza? (Bartymeusz wierzy)

Podsumuj: *Bartymeusz wierzy, że Pan Jezus ma moc uzdrawiania. I dlatego Pan Jezus go uzdrawia, mówiąc: Twoja wiara cię uzdrowiła.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Tato, muszę ci coś powiedzieć!! – krzyczała od progu Zuzia.*
- *Uspokój się – odkrzyknął Franek. – Teraz ja rozmawiam z tatą. Nie przeszkadzaj.*
- *Jak to? A ja?*
- *Po mnie! – odburknął chłopak.*
- Zuzia weszła do pokoju.*
- *Tato! Zobacz, co on robi!*
- *Franku, to już przesada. – Pan Paweł zganiał syna wzrokiem. – Nie zgadzam się na taką złośliwość. Zuzanko, za chwilę przyjdę do ciebie. Zjedz kanapki w kuchni. Pamiętaj o umyciu rąk.*
- *Dobrze, tatusiu. Czekam! – Jak mama daje sobie z tym wszystkim radę? Niech już wraca do domu. – Tato się uśmiechnął, patrząc na Franka.*
- *Tato, dajesz sobie radę sam. A za złośliwość przepraszam.*

II. Spotykam

Podziel dzieci na 3 grupy. Zuzia – I grupa, Franek – II grupa, tata – jedno dziecko.

Grupy siadają wokół dziecka-taty.

Zapytaj:

- *Zuziu, z kim chcesz rozmawiać? (z tatą, tatusiem)*
- *Franku, z kim rozmawiasz? (z tatą)*
- *Zuziu, dlaczego jesteś zła? (bo tata rozmawia z Frankiem)*
- *Franku, a ty o co się złościš? (Zuzia chce rozmawiać z tatą, gdy ja z nim rozmawiam)*

Zapytaj dziecko-tatę:

- *Tato, jak rozwiązałeś problem? (dokończyłem rozmowę z Frankiem; później rozmawiałem z Zuzią)*

Podsumuj: *I Zuzia, i Franek chcieli rozmawiać z tatusiem. Zuzia była niecierpliwa. Pewnie znacie takie sytuacje. W końcu każde z was chce rozmawiać z tatusiem.*

Powiedz: *Za chwilę usłyszycie, o co Pan Jezus prosi dorosłych.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mk 10,14)

Pan Jezus mówi: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie”. Nie przeszkadzajcie im.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Powiedz: *Pan Jezus mówi, aby dorośli: rodzice, dziadkowie, nie przeszkadzali dzieciom przychodzić do Pana Jezusa.*

Zadanie 1: *Wklej postaci dzieci, które spotkały się z Panem Jezusem.*

Zabawa edukacyjna „Rozmowa z Panem Jezusem”

Powiedz: *Przyjrzyjcie się jeszcze raz rysunkowi w podręczniku. Gdybyś stał/-a razem z tymi dziećmi przy Panu Jezusie, co byś Jemu powiedział/-a. O co zapytała? Wysłuchaj odpowiedzi dzieci.*

Podsumuj: *Cieszę się, że wypowiedzieliście do Pana Jezusa swoje myśli. Taka rozmowa z Panem Jezusem to modlitwa. Wszystkie swoje radości i smutki możesz ofiarować Panu Jezusowi, opowiedzieć Mu o nich każdego dnia.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zapytaj: *Jak myślicie, o jakich dzieciach mówi Pan Jezus dorosłym? Kto ma do niego przychodzić?*

Zadanie 2: *Kogo zaprasza Pan Jezus do siebie? Połącz z Nim wszystkie osoby.*

Zadaniem dziecka, jest połączyć wszystkie dzieci z Panem Jezusem.

Podsumuj: *Tata Franka nie mógł jednocześnie wysłuchać syna i córki. Musiał ustalić kolejność rozmowy. Pan Jezus pragnie, aby każde dziecko pragnęło z Nim rozmawiać, spotykać się z Nim w modlitwie. Pan Jezus jest Bogiem i słyszy modlitwy każdego z nas. Dlatego mówcie Mu o wszystkim: radościach i trudnościach.*

Zabawa edukacyjna „Znam cię”

Jedno z dzieci staje tyłem do całej grupy, dzieci siedzą w rzędach. Stojące dziecko informujesz, że ma rozpoznać po głosie dziecko, które za chwilę przywita się słowami: Dzień dobry, ... (tu jego imię). Wskazujesz dziecko, które wita stojącego. Dziecko stojące ma rozpoznać swojego rozmówcę po głosie, podać jego/jej imię. Zmieniasz dziecko stojące albo, gdy rozpozna swego rozmówcę lub po jednym powitaniu.

Podsumuj: *Nie zawsze udało się wam rozpoznać waszego rozmówcę, bo na przykład zmieniał głos. Pan Jezus zna każde Boże dziecko. Z miłości do każdego człowieka pragnie mu służyć, wspierać i pomagać. Jednak od nas zależy, czy będziemy do Niego przychodzili.*

VI. Modłę się

Powiedz: *Pochwalmy Pana Boga piosenką.*

Piosenka W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego,
tak można najprościej modlić się do Niego.

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko poznało dziś słowa Pan Jezusa, który prosi apostołów. „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie”. Ono wie, że zawsze może porozmawiać z Panem Jezusem, mówiąc Mu o swoich radościach i smutkach.

PAN JEZUS WZYWA DO NAWRÓCENIA. ŚRODA POPIELCOWA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dzieciom, że Środa Popielcowa rozpoczyna okres Wielkiego Postu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko mówi, że podczas Mszy Świętej w Środę Popielcową ksiądz posypuje głowy wiernych popiołem.

Postawy

- dziecko okazuje wdzięczność Panu Jezusowi za obecność w Jego życiu.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym;
- praktyczne – ćwiczenia praktyczne, piosenka *Miłość Twa*;
- metody aktywności ruchowej – nauka piosenki i gestu *Bóg nie umarł, Jezus żyje*;
- metody aktywizujące – zabawa edukacyjna „Jest dobrze, jest źle”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Miłość Twa, Bóg nie umarł, Jezus żyje*;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, dajesz nam czas nawrócenia, czas Wielkiego Postu, byśmy coraz bardziej kochali Ciebie i drugiego człowieka. Podziękujemy Panu Jezusowi za Jego miłość do nas piosenką.*

Piosenka Miłość twa

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Mówiliśmy o wielkiej miłości Pana Boga do nas. Dzisiaj dowiemy się o tym, że daje nam On szczególnie czas, abyśmy mogli się przemieniać. Ten czas to Wielki Post.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Zuziu, pospiesz się. Spóźnimy się na Mszę Świętą.*
- *W środę idziemy do kościoła? Dlaczego? – dopytywała Zuzia, wiążąc sznurowadło.*
- *To szczególna środa: Środa Popielcowa. Ksiądz posypie nam głowy popiołem.*
- *Co? Popiołem? Z pieca?*
- *Nie – roześmiała się mama. – Z zeszłorocznych, spalonych palm wielkanocnych. Popiół to znak kruchości naszego życia.*
- *Co to znaczy? – zapytała Zuzia.*
- *Że nasze życie na ziemi jest krótkie. Ale Pan Jezus obiecuje nam życie wieczne w niebie. Ono nie przeminie.*
- *To fajnie! Będę żyła wiecznie! Możemy już iść – stwierdziła Zuzia, zakładając czapkę. – Jestem gotowa.*

II. Spotykam

Dzieci biorą kukielki z wizerunkiem Zuzi i mamy. Zadajesz pytania dotyczące tego, kto co powiedział w opowiadaniu. Dzieci, zamiast odpowiadać ustnie, unoszą patyczek albo z rysunkiem mamy, albo Zuzi, albo oba wizerunki.

Powiedz:

- Wybierały się na Mszę Świętą w Środę Popielcową. (dzieci unoszą obie kukielki)
- Myślała, że popiół, którym ksiądz posypuje głowy ludzi, to popiół z pieca. (Zuzia)
- Powiedziała, że popiół pochodzi ze spalenia zeszłorocznych palm wielkanocnych. (mama)
- Powiedziała, że popiół symbolizuje kruchość naszego życia. (mama)
- Ucieszyła się, że będzie żyć wiecznie. (Zuzia)

Podsumuj: *Środa Popielcowa rozpoczyna Wielki Post. Będzie on trwał 40 dni. Za chwilę usłyszycie, do czego wzywa nas Pan Jezus w czasie Wielkiego Postu.*

III. Poznaję

Przeczytaj tekst Ewangelii.

Pismo Święte (Mk 1,15b)

Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Omów z dziećmi ilustrację zamieszczoną na s. 68. Powiedz: *W czasie Mszy Świętej, w Środę Popielcową, kapłan posypuje głowy popiołem, czyniąc znak krzyża. Powtarza słowa Pana Jezusa: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!”.*

Zadanie 1: *Wklej w odpowiednim miejscu naklejkę – tackę z popiołem.*

Powiedz: *Wielki Post to czas, w którym mamy przemieniać własne serca, nawracać się. Musimy się zastanowić, co powinniśmy zmienić w naszym życiu, które z naszych zachowań nie są dobre.*

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Jest dobrze, jest źle”

Dzieci stają w dwóch kręgach, wewnętrznym i zewnętrznym, na wprost kolegi/koleżanki. Podajesz przykłady dobrych i złych zachowań. Na pozytywne dzieci pokazują sobie kciuki do góry. Na negatywne reagują,

odwracając kciuk do dołu. Po każdym przykładzie krąg wewnętrzny przesuwa się o jedno dziecko w prawo. Podaj przykłady: dziecko modli się w domu; dziecko złości się, że nie może grać na komputerze; dziecko idzie do kościoła z rodziną, dziecko bawi się z rówieśnikiem, dziecko opiekuje się młodszym rodzeństwem; dziecko grymasi przy obiedzie; dziecko przytula się do babci, dziecko z mamą zmywa naczynia; dziecko podaje rękę koledze na znak zgody, dziecko obmawia; przezywa koleżankę.

Podsumuj: *Często trudno nam wykonać nasze domowe obowiązki, nie chce się nam, wpadamy w złość. Trudno jest także przebaczyć koledze, gdy czujemy się skrzywdzeni. Trudno jest także przeprosić za swoje złe zachowanie.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Pokoloruj serca przy rysunkach, które ukazują, co dobrego mogą czynić dzieci z pomocą Pana Jezusa.*

Zadanie 3: *Naklej na krzyż serce – będzie to znak podziękowania Panu Jezusowi za to, że pomaga ci czynić dobro.*

Nauka piosenki *Bóg nie umarł, Jezus żyje*

Bóg nie umarł, Jezus żyje /3x (dzieci klaszczą w rytm)

daj Mu ręce swe, (dzieci wyciągają ręce do przodu)

daj Mu nogi swe, (dzieci tupią nogami w rytm)

daj Mu serce swe (dzieci piąstkami wystukują rytm, dotykając „serca”)

daj Mu duszę swą, (dzieci wyskakują jak najwyżej, wyciągając ręce)

On Twoim Panem jest. (dzieci rytmicznie klaszczą w dłonie)

VI. Modlę się

Powiedz: *Prosimy Cię, Panie Jezu, żebyśmy pomagali innym, troszczyli się o nich.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Powiedz: *Wołamy do Ciebie, Panie Jezu, by nasze ręce, nasze serca, nasze nogi służyły drugiemu człowiekowi.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Piosenka *Bóg nie umarł, Jezus żyje*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

na dzisiejszej katechezie mówiliśmy o Środzie Popielcowej, rozpoczynającej czas Wielkiego Postu. Wasze dziecko poznało słowa Pana Jezusa „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!”, które kapłan wypowiada przy posypywaniu głów popiołem. Zachęcamy Was do uczestniczenia w Eucharystii Środy Popielcowej, by Wasza Pociecha doświadczyła tego, co omawiamy na katechezie, ale przede wszystkim, by Pan Jezus dawał Waszemu dziecku siłę do kochania coraz bardziej Pana Boga i drugiego człowieka.

UWIELBIAMY PANA JEZUSA - NIEDZIELA PALMOWA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- kształtowanie świadomości, że kiedy Pan Jezus wjeżdża do Jerozolimy, ludzie uznają Go za króla i Syna Bożego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko odpowiada na pytania dotyczące wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy.

Postawy

- dziecko robi krótki rachunek sumienia.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym zabawa ze słowem, zabawa z elementami analizy słuchowej;
- praktyczne – ćwiczenia praktyczne;
- metody aktywności ruchowej – zabawa ruchowa „Bieg po palmę”, nauka piosenki i gestu „Bóg nie umarł, Jezus żyje”;
- metody aktywizujące – zabawa edukacyjna „Jest dobrze, jest źle”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, nagranie odgłosu konia, osła, rysunek konia, rysunek osła, piosenka *Bóg nie umarł, Jezus żyje*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, Ty nas tutaj gromadzisz, byśmy coraz bardziej Ciebie poznawali, a przez to i coraz bardziej Ciebie kochali. Prosimy Cię o to w modlitwie. Ojcze nasz...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – zabawa ze słowem i obrazem

Podziel dzieci na zespoły czteroosobowe. Każdy zespół otrzymuje wszystkie cztery kartki (zob. niżej) – dla każdego dziecka jedna.

Powiedz: *Z tyłu każdej kartki macie kropki.*

Powiedz: *Kto ma kartkę z jedną kropką, podnosi ją wysoko.* Kolejno, pytasz dzieci z 2, 3, 4 kropkami. Za każdym razem dziecko podnosi kartkę do góry. W razie trudności z policzeniem kropek, pomagasz dzieciom. Każde ma zapamiętać, ile ma kropek na swojej kartce.

Na kartkach znajdują się literki i rysunki:

1. P – rysunek kapłana posypującego głowy wiernych popiołem;
2. O – rysunek modlących się dzieci;
3. S – rysunek dzieci, które się godzą;
4. T – zmartwychwstały Pan Jezus.

Po drugiej stronie kartki z literą P – jedna kropka, z literą O – dwie kropki, z literą S – trzy kropki, z literą T – cztery kropki.

Powiedz: *Dziecko z jedną kropką staje pierwsze, obok niego osoba z dwiema kropkami, następnie z trzema i ostatnie dziecko, które ma na kartce 4 kropki.*

Grupy stoją w szeregu. Dzieci układają w tej kolejności kartki przed sobą. Siadają. Sprawdź, czy w każdej grupie dzieci ułożyły wyraz POST.

Powiedz: *Ułożyliście wyraz POST. Wiecie, że właśnie rozpoczyna się w Kościele czas Wielkiego Postu.*

Zapytaj:

- *Co widzicie na rysunkach? Od jakiego dnia zaczyna się Wielki Post? (rys. 1 Środa Popielcowa)*

O czym musimy pamiętać w czasie Wielkiego Postu? (rys. 2 modlitwa, rys. 3 przepraszenie)

Powiedz: *Mamy stawać się dobrymi ludźmi, przemieniać nasze serca.*

Zapytaj: *Przypomnijmy – po co jest nam potrzebny Wielki Post?*

Odpowiedz: *Przygotowujemy się do świąt zmartwychwstania, wspominamy ważne wydarzenia z życia Pana Jezusa, który (rys. 4) umiera na krzyżu, aby dać nam zbawienie.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

Zuzia była zachwycona, bo przyjechała na wieś do cioci Pauliny.

– Mamo, mamo! Patrz! Mały konik!

– To osioł, Zuzanko.

– Tak? Nie wiedziałam. Jest śliczny.

– Na takim osiołku Pan Jezus wjeżdżał do Jerozolimy.

– Nic o tym nie wiem. Opowiesz mi, mamusiu?

– Teraz?

– Nie. Teraz zapytamy ciocię, czy mogę wsiąść na osiołka, zgoda? Proszę, proszę – błagała Zuzia.

– No to biegnij i pytaj. Potrzebujemy pomocy cioci. Osiołek nas nie zna.

– Już lecę, mamo!

II. Spotykam

Pokaż dzieciom zdjęcia osła i konia. Jedno ułóż na prawo od siebie, drugie na lewo.

Dzieci biorą kukielkę z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj:

- Zuziu, pokaż, jakie zwierzę zobaczyłaś u cioci Pauliny. (dzieci podnoszą rysunek Zuzi i wskazują osła na zdjęciu)
- Zuziu, pokaż, z jakim zwierzęciem pomyliłaś osła? (dzieci podnoszą kukielkę z rysunkiem Zuzi, wskazują rysunek konia)
- Zuziu, jakie odgłosy wydaje osioł? (dzieci podnoszą kukielkę z rysunkiem Zuzi, naśladują osła)

Włącz dzieciom nagranie z odgłosem konia i osła.

- Teraz pytam was: *Czy oba odgłosy wydaje osioł? Dzieci odpowiadają: Nie.*
- Włącz osobno odgłos rżenia konia. Zapytaj: *Czyj to jest odgłos? Dzieci odpowiadają: konia/osła.*
- Włącz odgłosy w odosobnieniu i powiedz: *To jest odgłos konia, a to odgłos osła.*

Powiedz: *Posłuchajcie Ewangelii. W niej pojawi się osiołek.*

III. Poznaję

Przeczytaj tekst Ewangelii.

Pismo Święte (por. Mk 11,1-8.11)

Uczniowie ze swoim nauczycielem są już blisko miasta Jerozolima, gdy Pan Jezus posyła dwóch do wsi, aby przyprowadzili osła, którego znajdują przywiązane. Przyprowadzają więc osła do Jezusa, zrzucają mu swe płaszcze, a On wsiada na nie. Wielu ludzi, widząc wjeżdżającego do miasta Jezusa na osła, kładzie przed Nim na drodze płaszcze, gałązki ścięte na polach.

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Jakie zadanie otrzymują dwaj uczniowie? (mają przyprowadzić Panu Jezusowi osiołka)*

Zaprezentuj uczniom ilustrację **Pan Jezus wjeżdża do Jerozolimy na osiołku**. Porozmawiajcie o tym, co widzicie na rysunku. Zwróć uwagę na gałązki palmowe.

V. Utrwalam

Powiedz: *W Jerozolimie przebywa wielu ludzi. Przybywają z daleka.*

Zapytaj: *Jak nazywa się miasto, do którego wjeżdża Pan Jezus na osiołku. (Jerozolima)*

Zapytaj: *Jak witają Pana Jezusa ludzie? (kładą na drodze płaszcze, gałązki palmowe)*

Podsumuj: *Ludzie znają Jezusa z Jego nauczania. Wiedzą, że potrafi uzdrawiać. Witają Go jako króla, który przybywa, aby ich zbawić. Wierzą, że to oczekiwany Syn Boży przybywa do Jerozolimy.*

Zabawa ruchowa „Bieg po palmę”

Zaproś uczniów do zabawy. Dzieci ustawiają się w dwóch, trzech rzędach, w zależności od liczebności grupy i wielkości sali. Wyznaczasz miejsce startu, przy którym stoją dzieci, oraz metę. Na krzeselkach przy mecie kładziesz **kartkę z rysunkiem palmy**. Zadaniem dzieci jest naprzemiennie: zabrać kartkę i przekazać koledze z rzędu, a następnie ponownie położyć kartkę z rysunkiem palmy na krzesło.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Wklej krzyż w ręce ministranta.*

Omów rysunek przedstawiający procesję. Nazwij najistotniejsze elementy, zapytaj dzieci, czy brały kiedyś udział w takiej procesji.

Zadanie 2: *Popraw po śladzie kształt gałązki palmowej. Dokończ kolorowanie.*

VI. Modlę się

Powiedz: *Pomyślcie – co udało się wam zrobić dobrego?* (dajesz czas na przemyślenie)

A w czym jeszcze potrzebujemy pomocy Pana Jezusa?

Powiedz: *Panie Jezu, Ty znasz nasze myśli, pomóż nam w tym, co jeszcze musimy naprawić.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Nauka piosenki **Bóg nie umarł, Jezus żyje**

Bóg nie umarł, Jezus żyje /3x (dzieci klaszczą w rytm)

daj Mu ręce swe (dzieci wyciągają ręce do przodu)

daj Mu nogi swe (dzieci tupią nogami w rytm)

daj Mu serce swe (dzieci piąstkami wystukują rytm, dotykając „serca”)

daj Mu duszę swą (dzieci wyskakują jak najwyżej, wyciągając ręce)

On Twoim Panem jest (dzieci rytmicznie klaszczą w dłonie)

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko poznało dziś dzisiaj Ewangelię o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy. Ono już wie, że ludzie witają Jezusa jak króla, nazywają Synem Bożym.

PAN JEZUS ZAPRASZA UCZNIÓW DO WIECZERNIKA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- kształtowanie w uczniach świadomości, że Pan Jezus zaprasza nas do świętowania ważnych wydarzeń w życiu Kościoła.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko odpowiada na pytania związane z treścią Ewangelii Łk 22,14–18.

Postawy

- dziecko wyraża pragnienie poznawania wydarzeń z życia Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym;
- praktyczne – praca z podręcznikiem;
- metody aktywności ruchowej – modlitwa z elementami aktywności ruchowej „Śpiewaj Hosanna”;
- metody aktywizujące – zabawa edukacyjna „Cyferki”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Śpiewaj Hosanna*;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, pudełko, 12 kredek.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Zapraszam do modlitwy śpiewem. Wychwalajmy Pana Jezusa piosenką. Rozdaj małe instrumenty perkusyjne, tzw. przeskadzajki. Dzieci będą wybijać nimi rytm piosenki.*

Śpiewaj Hosanna

Śpiewaj Hosanna, śpiewaj hosanna,
śpiewaj Panu, który królem jest.
Śpiewaj Hosanna, śpiewaj hosanna,
śpiewaj Panu cały dzień.

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Niedziela Palmowa, o której mówiliśmy, rozpoczyna Wielki Tydzień w Kościele na całym świecie. Dzisiaj poznacie kolejne wydarzenie z życia Pana Jezusa i apostołów. W Kościele przeżywamy to wydarzenie w Wielki Czwartek.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Zuzanko, cieszę się, że tak pomagasz rodzicom w przedświątecznych porządkach – powiedziała babcia.*
Zuzia podniosła wzrok.
- *Jeszcze niewiele umiem, babciu.*
- *Ale pomagasz, na tyle, na ile potrafisz.*
- *Dziękuję, babciu. Dzisiaj chcę zrobić pisanki.*
- *O, chętnie wezmę w tym udział. Myślę, że zdążymy przed pójściem do kościoła. Dzisiaj Wielki Czwartek.*
- *Na pewno, babciu. Chodź do mojego pokoju. Coś ci pokażę.*
- *Zaciekawiałaś mnie, wnusiu. Już idę.*

II. Spotykam

Dzieci biorą kukielkę z wizerunkiem babci.

Zapytaj:

- *Babciu, czy byłaś w domu Zuzi w Wielki Czwartek? (dzieci podnoszą wizerunek i odpowiadają: „tak”)*

- Czy widziałaś, jak Zuzia pomaga mamie w przedświątecznych porządkach? (tak)
- Czy chcesz z Zuzią zrobić pisanki? (tak)
- Babciu, spóźniłyście się do kościoła na Mszę Świętą? (nie)

Podsumuj: *Uważnie słuchaliście opowiadania. Na następnej lekcji dowiecie się, co Zuzia chciała pokazać babci.*

Powiedz: *Teraz posłuchajmy słowa Bożego. Ono powie o ostatniej kolacji Pana Jezusa z apostołami w Wieczerniku.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 22,14–17)

Przed świętem Paschy Jezus posyła Piotra i Jana, aby przygotowali miejsce, w którym spożyją wspólnie wieczerzę. A gdy nadchodzi pora, Jezus zajmuje miejsce u stołu z uczniami i mówi do nich: „Bardzo pragnę spożyć z wami Paschę, zanim będę cierpieć”. Jezus bierze kielich i odmówiwszy dziękczynienie, zwraca się do apostołów: „Weźcie go i podzielcie między siebie”.

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Kogo wysłał Pan Jezus, aby przygotowali uroczystą kolację z okazji święta Paschy? (Piotra i Jana)*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Pan Jezus wysłał dwóch apostołów, aby przygotowali uroczystą kolację. Opowiedz, co widzisz na ilustracji.*

Podsumuj: *Każdego roku Żydzi obchodzą święto Paschy na pamiątkę ich wyzwolenia z niewoli egipskiej. Dlatego Pan Jezus, który jest Żydem tak jak apostołowie, wysłał Piotra i Jana, aby przygotowali uroczystą kolację.*

Pan Jezus mówi apostołom, że to ostatnia Jego Pascha z apostołami. On wie, że za chwilę będzie aresztowany. Pan Jezus bierze kielich i modli się do Boga Ojca, dziękuje Mu za Jego miłość.

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Cyferki”

Zaproś dzieci do zabawy. Siadają w kole. W jego wnętrzu układasz koło z dwunastu kółek, na których widnieją cyfry od 1 do 12 (przygotuj je wcześniej). W pudełku masz 12 kredek. Prosisz jedno z dzieci o wylosowanie jednej. Dzieci, których kolor ubrania odpowiada kolorowi wylosowanej kredki, siadają we wnętrzu koła. Jeżeli kolory nie będą współgrały, powiedz: *zapraszam dziecko, którego imię zaczyna się na np. literę..., które w tym miesiącu miało urodziny...* itp. Dopełnisz w ten sposób liczbę dzieci do 12. Na zakończenie, gdy będzie już 12 osób, odliczacie od 1 do 12.

Podsumuj: *Pan Jezus zasiadł do ostatniej wieczerzy – kolacji ze swoimi uczniami. Od teraz będziecie pamiętać, że apostołów było dwunastu.*

Praca z podręcznikiem

Powiedz: *Tak jak apostołowie przygotowywali się do Święta Paschy, tak nasze rodziny przygotowują się do świąt zmartwychwstania Pana Jezusa.*

Zadanie 2: *Zaszła pomyłka! Wykreśl rysunki, które nie ukazują przygotowań do świąt Wielkiej Nocy.*

VI. Modłę się

Powiedz: *Tak jak Pan Jezus dziękował Bogu Ojcu za Jego wielką miłość, tak i my podziękujemy Panu Bogu modlitwą „Ojcze nasz”.*

Wspólna modlitwa: *Ojcze nasz...*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się dziś, że przed swoim aresztowaniem Pan Jezus spożywa ostatnią wieczerzę ze swoimi uczniami. Ono wie, że jako dzieci Boże i Wy przygotowujecie się do świąt Zmartwychwstania Pańskiego, uczestnicząc w liturgii Wielkiego Tygodnia, przygotowując się do świętowania w gronie rodziny.

PAN JEZUS USTANAWIA EUCHARYSTIĘ. WIELKI CZWARTEK

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- kształtowanie w dzieciach świadomości, że podczas ostatniej wieczerzy Pan Jezus ustanawia Eucharystię.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko mówi, że Pan Jezus ustanawia Eucharystię, że powołuje apostołów, a dzisiaj kapłanów, by ją sprawowali.

Postawy

- dziecko wyraża wdzięczność Panu Jezusowi za możliwość spotkania się z Nim w kościele.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa edukacyjna „Dokończ zdanie”;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, piosenka *Bóg nie umarł, Jezus żyje*, piosenka *Śpiewaj hosanna*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Śpiewaj hosanna*;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, piosenka *Bóg nie umarł, Jezus żyje*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, Ty wraz z apostołami przygotowywałeś się do wielkiego święta. Pomagaj nam, abyśmy przygotowali nie tylko nasze domy, ale i nasze serca na spotkanie z Tobą.*

Dzieci: *Prosimy, pomagaj nam, Panie Jezu.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Zaśpiewajmy piosenkę. Będziemy nią wychwalać Pana Jezusa, którego Pan Bóg przysłał na ziemię, aby nas zbawić.*

Piosenka Śpiewaj hosanna

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Co chcesz mi pokazać, Zuzanko? – zapytała babcia.*
- *Popatrz. Laurka!*
- *Dla kogo ją zrobiłaś?*
- *Dla naszego księdza. Mogę ją mu dać?*
- *Jeszcze pytasz?! Jest piękna. A przecież dzisiaj Wielki Czwartek. Księża mają swoje święto... – Naprawdę podoba ci się ta laurka, babciu? Zobacz, nawet napisałam swoje imię.*
- *Zuziu, inni księża będą żalowali, że nie dostali takiej laurki! – roześmiała się babcia, tuląc wnuczkę.*

II. Spotykam

Dzieci biorą kukielkę z wizerunkiem Zuzi.

Zapytaj:

- *Zuziu, co chciałaś pokazać babci? (dzieci podnoszą kukielkę z wizerunkiem Zuzi i mówią: „laurkę”)*
- *Dla kogo ją zrobiłaś? (dla księdza)*
- *Z jakiej okazji ją zrobiłaś? (na Wielki Czwartek, na święto księży)*

Podsumuj: *Wielki Czwartek to dzień, w którym możemy składać życzenia księżom, i modlić się za nich w sposób szczególny. Za chwilę usłyszycie dlaczego.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Mt 26,26–28 i Łk 22,19)

Podczas ostatniej wieczerzy Pan Jezus bierze chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, łamie i podaje go uczniom, mówiąc: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje. To czyńcie na moją pamiątkę”.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Powiedz: Co widzicie na pierwszym rysunku? A co na drugim? (wysłuchaj odpowiedzi)

Zapytaj: Dlaczego te rysunki są obok siebie? (wysłuchaj odpowiedzi)

Podsumuj: Podczas ostatniej wieczerzy Pan Jezus wypowiada bardzo ważne słowa: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje. To czyńcie na moją pamiątkę”. Tymi słowami Pan Jezus ustanawia Eucharystię, Mszę Świętą. Pan Jezus powołuje apostołów, a oni powołują swoich następców. Tylko oni mocą Jezusa Chrystusa przemieniają chleb w Ciało Pana Jezusa. Następnie podają tę Komunię Świętą mogącym ją przyjąć. W ten sposób osoby przyjmujące wypełniają słowa Pana Jezusa: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje”.

V. Utrwalam

Powiedz: Pan Jezus pragnie, aby na spotkanie z Nim do kościoła przychodziły także dzieci. Kiedy kapłan udziela Komunii Świętej, błogosławi dzieci, czyniąc znak krzyża na ich czole.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: Na rysunku widzisz dzieci, które nie mogą jeszcze przyjąć Komunii Świętej, więc czekają na błogosławieństwo. obrysuj ich postaci kolorową kredką.

Powiedz: Z opowiadania wiecie, że Zuzia przygotowała w Wielki Czwartek laurkę.

Zadanie 2: W Wielki Czwartek obchodzimy pamiątkę ustanowienia przez Pana Jezusa Eucharystii. Kto tego dnia ma swoje święto? Przyjrzyj się ilustracjom i narysuj kwiatek dla tej osoby.

Zabawa edukacyjna „Dokończ zdanie”

Dzieci siadają w kręgu. Pośrodku połóż kartkę z narysowaną uśmiechniętą buźką. Poproś, aby chętne dziecko weszło do kręgu, podniosło kartkę i dokończyło zdanie: *Cieszę się, gdy...*

(np. mama mnie pochwali, koledzy się ze mną bawią, tata ma dla mnie czas, odwiedza nas babcia/dziadek, nauczę się czegoś nowego...) Kolejne dziecko wchodzi do kręgu.

Następnie wejdź do środka, weź kartkę i powiedz:

Jestem pewny/-a, że gdyby Pan Jezus mógł wejść do kręgu i dokończyć zdanie, mówiłby: „Cieszę się, gdy.... przychodzicie na spotkanie ze Mną do kościoła, modlicie się”.

Podsumuj: *Pan Jezus ustanawia Eucharystię po to, abyśmy spotykali się z Nim w kościele. On mówi do nas poprzez księdza. Przychodzi do nas prawdziwie obecny w tym małym białym chlebie, który jest Ciałem Pana Jezusa. Wierzę, że w waszych sercach zrodzi się pragnienie spotkania się z Panem Jezusem w kościele.*

VI. Modłę się

Powiedz: *Już wiecie, że Pan Jezus żyje, że jest obecny na każdej Mszy Świętej. Dlatego z mocą śpiewajmy piosenkę „Bóg nie umarł, Jezus żyje”.*

Piosenka *Bóg nie umarł, Jezus żyje*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

na dzisiejszej katechezie wasze dziecko dowiedziało się, że Pan Jezus podczas ostatniej wieczerzy ustanowił Mszę Świętą, a także powołał tych, którzy ją sprawują. Wasze dziecko nie przyjmuje jeszcze Komunii Świętej, ale prowadźcie je do ołtarza w czasie jej udzielania, z paluszkami na ustach, by kapłan przekazał mu Chrystusowe błogosławieństwo.

PAN JEZUS IDZIE DROGĄ KRZYŻOWĄ

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- zapoznanie uczniów z wydarzeniami drogi krzyżowej.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko opowiada o poznanych stacjach drogi krzyżowej.

Postawy

- wyraża wdzięczność za miłość Pana Jezusa do każdego człowieka.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa edukacyjna „Tak – nie”, praca z obrazem „Stacje Drogi krzyżowej”;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, nauka pieśni *Któryś za nas cierpiał rany*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Ta krew*, ilustracje – stacje drogi krzyżowej;
- pieśń *Któryś za nas cierpiał rany*, podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, prosimy Cię za ludzi chorych i cierpiących, by pamiętali, że zawsze mogą wołać do Boga.*

Wspólna modlitwa: *Ojcze nasz...*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – zabawa edukacyjna „Tak – nie”

Wypowiadasz zdania przypominające treść Ewangelii z poprzedniej katechezy. Do narracji wprowadzasz niezgodne z treścią stwierdzenia. Zadaniem dziecka jest odpowiedzieć swoją postawą: TAK – dzieci wstają, unoszą ręce; NIE – dzieci kucają, pochylają głowy ku kolanom.

Powiedz: *Dzisiaj dowiecie się, co dzieje się z Panem Jezusem, po tym jak został pojmany, czyli aresztowany.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Dziadku! – krzyknęła Zuzia.*
- *Witaj, Zuzanko. Dawno nie odbierałem cię z przedszkola. A do tego zaopiekuję się Tobą i Frankiem do wieczora.*
- *Fajnie! Co będziemy robić?*
- *Zastanowimy się. Na pewno zjemy obiad i podwieczorek, pójdziemy na drogę krzyżową...*
- *Jeszcze nigdy nie byłam na drodze... – wtrąciła Zuzia.*
- *Wiem, wiem, dlatego mam dla ciebie małą niespodziankę.*
- *Tak?*
- *Czeka na ciebie w domu.*
- Wieczorem, gdy rodzice wchodzili do mieszkania, Zuzia witała ich z radością.*
- *Byłam na drodze krzyżowej z dziadkiem i Frankiem. I zobaczcie, co dostałam.*
- *Książeczka? – zapytał tata.*
- *W niej są wszystkie stacje – odpowiedziała Zuzia. – Miałam ją w kościele. Pomogła mi.*
- *Dziadek zawsze ma dobre pomysły – powiedział tatuś, witając się z teściem.*

II. Spotykam

Podziel dzieci na dwie grupy. Grupa I bierze kukielkę z wizerunkiem dziadka, a grupa II – Zuzi.

Zapytaj grupę I:

- *Dziadku, kogo odebrałeś z przedszkola? (Zuzię, wnuczkę)*
- *Dziadku, dokąd poszedłeś z Zuzią i Frankiem? (do kościoła, na drogę krzyżową)*

Zapytaj grupę II:

- *Zuziu, co podarował ci dziadek? (książeczkę o drodze krzyżowej)*
- *Zuziu, czy książeczka ci się przydała? (tak)*

Podsumuj: *W okresie Wielkiego Postu, w każdy piątek odbywa się w kościołach nabożeństwo drogi krzyżowej. Opowiada ona o losach Pana Jezusa, od momentu skazania przez Piłata. A teraz posłuchajcie Ewangelii.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 19,16–17)

Wtedy Piłat wydaje Jezusa, aby Go ukrzyżowano. Zabierają Go, dają Mu krzyż. A On sam dźwigając go, wyrusza na miejsce zwane Golgotą.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Dzieci otwierają podręcznik, omawiasz rysunek obrazujący treść Ewangelii – dźwiganie krzyża.

Podsumuj: *Pamiętajcie, że Pan Jezus w Ogrójcu lęka się śmierci. Ale wypełnia do końca wolę Boga Ojca. Bierze krzyż na swe ramiona. Pan Jezus robi to z miłości do każdego człowieka. Pragnie każdego z nas zbawić.*

Praca z obrazami drogi krzyżowej

Powiedz: *Za chwilę poznacie wydarzenia, których doświadcza Pan Jezus w drodze na górę Golgotę, zwanej drogą krzyżową.*

Dzieci siadają w kole. Podziel je na pięć grup. Ich zadaniem jest ułożyć rysunek z puzzli. (wcześniej rozcinasz każdy rysunek na cztery części). Rozdajesz rysunki jako puzzle. Dzieci układają rysunek przed sobą, siedzą nadal w kole.

Każda grupa mówi, co widzi na swoim rysunku.

Powiedz: *Pamiętajcie, Piłat skazał Pana Jezusa na ukrzyżowanie.*

Poproś, aby grupa I opowiedziała, co widzi na rysunku – rys. 1: Skazanie przez Piłata.

Wysłuchujesz odpowiedzi dzieci, pokazując wszystkim rys. grupy I (musisz wydrukować dla siebie wszystkie omawiane stacje. Pod twoimi rysunkami tekst odnoszący się do stacji. tu: Pan Jezus bierze krzyż na swoje ramiona)

Podsumuj: *Pan Jezus wypełnia wolę Boga Ojca. Bierze krzyż na swe ramiona, rusza na Golgotę, gdzie Go ukrzyżują. Pan Jezus robi to z miłości do każdego człowieka. Pragnie, by każdy z nas spotkał się z Bogiem Ojcem w niebie.*

Powiedz: *Druga grupa powie, co dalej dzieje się z Panem Jezusem na drodze krzyżowej. Wysłuchujesz odpowiedzi dzieci, pokazując wszystkim rys. grupy II – Pan Jezus spotyka swą Matkę, Maryję.*

Podsumuj: *Pan Jezus cieszy się, że widzi swoją mamę. My też pragniemy, aby w trudnych dla nas sytuacjach była przy nas nasza mama. Ale Pan Jezus widzi, jak Ona cierpi. Maryja wie, że Pan Jezus niesłusznie został skazany.*

Powiedz: *III grupa powie, co dalej dzieje się z Panem Jezusem na drodze krzyżowej. Wysłuchujesz odpowiedzi dzieci, pokazując wszystkim rys. grupy III – Cyrenejczyk pomaga nieść krzyż.*

Podsumuj: *Człowiek, który pomaga Panu Jezusowi nieść krzyż, to Szymon, który mieszkał w Cyrenie. Żołnierze każą mu pomóc Panu Jezusowi, bo widzą, że Pan Jezus jest słaby. Boją się, że nie doniesie krzyża na Golgotę.*

Powiedz: *IV grupa powie, co dalej dzieje się z Panem Jezusem na drodze krzyżowej. Wysłuchujesz odpowiedzi dzieci, pokazując wszystkim rys. grupy IV – Pan Jezus upada pod krzyżem.*

Podsumuj: *Pan Jezus trzy razy upada pod krzyżem. Jest słaby, wygłodzony. Całą noc był przesłuchiwany, bity. A droga na Golgotę była bardzo stroma.*

Powiedz: *V grupa powie, co dalej dzieje się z Panem Jezusem na drodze krzyżowej. Wysłuchujesz odpowiedzi dzieci, pokazując wszystkim rys. grupy V – Ukrzyżowanie Pana Jezusa.*

Podsumuj: *Kiedy Pan Jezus dociera na wzgórze Golgota, żołnierze krzyżują Go. Wówczas Pan Jezus prosi Pana Boga, aby wybaczył ludziom.*

Dlaczego? Bo kocha nas miłością przeogromną. On cierpi i umiera za każdego z nas. Dlatego modli się: „Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią”.

Piosenka Ta krew

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Połącz z krzyżem tylko te rysunki, które są stacjami drogi krzyżowej.*

Nauka pieśni Któryś za nas cierpiął rany

VI. Modłę się

Powiedz: *Podziękujmy Pan Jezusowi za Jego wielką miłość do nas pieśnią.*

**Któryś za nas cierpiął rany,
Jezu Chryste zmiłuj się nad nami**

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

dzisiaj Wasze dziecko przekonało się, jak wielka jest miłość Pana Jezusa do każdego człowieka. To On wziął krzyż na swoje ramiona, wypełniając wolę Boga Ojca i pragnąc zbawienia dla każdego z nas.

PAN JEZUS ODDAJE SWOJE ŻYCIE BOGU OJCU

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie dzieciom, że śmierć Pana Jezusa na krzyżu jest darem dla wszystkich ludzi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wymienia dzień tygodnia, w którym Pan Jezus umarł na krzyżu.

Postawy

- dziecko ufa Panu Bogu.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

- podające – opowiadanie, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, zabawa z elementami analizy słuchowej „Dobra Nowina”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem;
- metody aktywności ruchowej – nauka gestów i piosenki *Mam przyjaciela, który bardzo mnie kocha*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, pieśń *Któryś za nas cierpiał rany*, piosenka *Mam przyjaciela, który bardzo mnie kocha*, dwa parasole.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za to, że zawsze możemy do Ciebie przyjść.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu za to, że zawsze nam przebaczasz, gdy żałujemy za swoje złe zachowania.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Pieśń Któryś za nas cierpiał rany

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zaprezentuj dzieciom ilustracje przedstawiające stacje drogi krzyżowej (z poprzedniej lekcji). Poproś, aby nadały tytuł każdej z ilustracji.

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Pawle, spójrz na naszą kuchnię... – Mama rozglądała się zaskoczona czystością pomieszczenia.*

– *Kto to zrobił? – zapytała.*

– *No, ja na pewno nie. Byłem z tobą w kinie – odparł poważnie tata. W tym momencie wbiegła do kuchni Zuzia.*

– *To my! To my! Franek miał taki pomysł!*

– *Jesteście wspaniali, prawda, mężu?*

– *Zawsze tak mówię o naszych dzieciakach, żono. Ale to.... Tego się nie spodziewałem.*

– *Zrobilibyśmy dla was wszystko – odparł z uśmiechem Franek, wręczając mamie kwiaty.*

– *W końcu to wasza rocznica ślubu.*

II. Spotykam

Podziel dzieci na cztery grupy. I grupa – Zuzia; II grupa – Franek; III grupa – mama; IV grupa – tata.

Zadawaj pytania poszczególnym grupom:

- *Mamo, tato, co zauważyliście po powrocie do domu?* (że kuchnia jest posprzątana)
- *Kto posprzątał kuchnię?* (my! – odpowiadają grupy I i II)
- *Zuziu, czyj to był pomysł?* (Franka)
- *Franku, dlaczego posprzątaście kuchnię?* (dla rodziców; mają rocznicę ślubu)
- *Zuziu, Franku czy naprawdę zrobilibyście dla rodziców wszystko?* (tak!)

Zapytaj wszystkich:

- *Czy i wy zrobilibyście wszystko dla waszych rodziców? Odpowiadając, trzykrotnie klaśnijcie w dłonie.* (demonstrujesz sposób odpowiedzi, klaszczesz trzy razy w dłonie, mówiąc z dziećmi: tak, tak, tak).
- *Dlaczego jesteś w stanie zrobić wszystko dla swoich rodziców?* (bo ich kocham) Podpowiadasz dzieciom technikę odpowiedzi: sylabizując wyrażenie „ko – cham – ich”, wyklaskujesz rytm, udzielając z dziećmi odpowiedzi.

Podsumuj: *Jesteśmy w stanie zrobić wiele dobrych rzeczy dla rodziców, bo z nimi czujemy się bezpieczni, bo wiemy, jak bardzo nas kochają.*

Powiedz: *Dzisiaj poznacie ostatnie słowa Pana Jezusa na krzyżu. Do-wiecie się, do kogo je On kieruje.*

III. Poznaje

Pismo Święte (por. Łk 23,46)

Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego!

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Do kogo mówi Pan Jezus w dzisiejszej Ewangelii?* (do swego Ojca, do Pana Boga)

Powiedz: *Pan Jezus z ufnością oddaje się Bogu Ojcu, bo wie, że jest Jego ukochanym Synem.*

Powiedz: *Pan Jezus umiera w piątek. W Kościele nazywamy ten dzień Wielkim Piątkiem.*

Zabawa „Dobra nowina”

Podziel dzieci na trzy grupy. Powiedz: *Zabawimy się w głuchy telefon. Szeptem przekazecie sobie wiadomość. Ostatnia osoba wypowie ją głośno.* Poproś do siebie pierwsze dziecko siedzące w każdej grupie. Powiedz grupie I i II: *Pan Jezus umiera w piątek.* Powiedz grupie II: *Pan Jezus kocha Pana Boga i nas.*

Poproś grupę I o udzielenie odpowiedzi. Następnie powiedz: *Znacie odpowiedź na pytanie: Dlaczego Pan Jezus umiera na krzyżu? W tym momencie poproś o przekazanie wiadomości grupę II.*

Podsumuj: *Śmierć Pana Jezusa na krzyżu jest darem dla wszystkich ludzi.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Narysuj, jak pomagasz innym.*

V. Utrwalam

Piosenka z gestami – Mam przyjaciela, który bardzo mnie kocha

Mam Przyjaciela (dzieci wskazują palcem na siebie i unoszą rękę, wskazując niebo)

Który bardzo kocha, mnie kocha (krzyżują ręce na sercu)

Mnie kocha (krzyżują ręce na sercu)

Mam Przyjaciela (dzieci wskazują palcem na siebie i unoszą rękę, wskazując niebo)

Który bardzo kocha (krzyżują ręce na sercu)

A imię Jego Jezus (unoszą obie ręce do góry)

Zawsze razem z Nim pracuję (pokazują gestem zamiatanie miotłą podłogi)

Z Nim raduję się (kręcą się w kółko)

I dla Niego pragnę żyć (dziecko kuca, wyskakuje w górę)

Masz Przyjaciela (dzieci wskazują palcem kolegę/koleżankę)

Który bardzo kocha, cię kocha, cię kocha (krzyżują ręce na sercu, wskazują palcem kolegę/koleżankę)

Masz Przyjaciela, który bardzo kocha (dzieci wskazują palcem kolegę/ koleżankę, następnie krzyżują ręce na sercu),

A imię Jego Jezus (j.w.)

Zawsze razem... (j.w.)

Mamy Przyjaciela, który bardzo kocha, nas kocha, nas, kocha –
Mamy Przyjaciela, który bardzo kocha
A imię Jego Jezus. (j.w.)
Zawsze razem... (j.w.)

IV. Modłę się

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy Ci za Twoją wielką miłość do nas i Twoją śmierć na krzyżu.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy, że pokazujesz nam, jak bardzo mamy kochać swoich rodziców, jak mamy im ufać.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Piosenka Mam przyjaciela, który bardzo mnie kocha

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się dziś, że śmierć Pana Jezusa to wielki dar dla nas, obietnica życia wiecznego. Ono wie także, że Pan Jezus pragnie, aby każde dziecko okazywało miłość swoim rodzicom, będąc posłusznym.

ZŁOŻENIE CIAŁA PANA JEZUSA DO GROBU

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- zapoznanie dzieci ze zwyczajem nawiedzania grobu Pańskiego i święcenia pokarmów w Wielką Sobotę.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia religijne znaczenie zwyczajów wielkanocnych.

Postawy

- dziecko nawiedza w kościele grób Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

- podające – opowiadanie, rozmowa kierowana;
- problemowe – zabawa edukacyjna „Prawa ręka mówi tak”;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym, pieśń *Któryś za nas cierpiał rany*;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, praca plastyczna „Pi-sanki”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, materiały do wydrukowania;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, mapa z zaznaczoną trasą Polska – Izrael, pieśń *Któryś za nas cierpiał rany*.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, Ty umierasz, abyśmy my mieli życie wieczne. Dziękujemy Ci za to. Dzieci: Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Pieśń Któryś za nas cierpiał rany

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj:

- *W który dzień umiera Pan Jezus?* (w piątek)
- *Dlaczego Pan Jezus umiera?* (bo bardzo kocha Pana Boga i nas)

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Proszę pani!* – Zuzia przerwała opowiadanie pani katechetce.
- *Ja byłam w grobie Pana Jezusa.*
- *Byłaś w Ziemi Świętej, w Jerozolimie?* – *zapytała pani.*
- *Nie.... W Brzesku, blisko Pyrzyc. Tam mieszka kuzynka babci.*
- *Zuzanko, ksiądz z Brzeska zrobił w kościele grób tej samej wielkości, co ten prawdziwy w Jerozolimie. Może kiedyś pojedziecie do Ziemi Świętej. Ja już byłam. I mogę powiedzieć, że modliłam się w grobie Pana Jezusa.*
- *Co?* – *zawołał Staś.*
- *W grobie?*
- *Pokażę wam zdjęcie.* – *Pani włączyła internet.* – *Tak wygląda grób Pana Jezusa* – *powiedziała.*
- *A u nas są inne groby* – *stwierdził Staś.*
- *To prawda.*
- *Ale czy teraz rozumiesz, że mogłam się modlić w grobie?*
- *No tak, teraz wierzę* – *odpowiedział chłopiec.*
- *Na następnej lekcji powiem wam jeszcze jedną, zadziwiającą rzecz o grobie Pańskim. Teraz wracamy do lekcji* – *powiedziała pani katechetka.*

II. Spotykam

Zapytaj: *W którym mieście znajduje się grób Pana Jezusa?* (w Jerozolimie)

Pokaż mapę z zaznaczoną trasą Polska – Izrael. Powiedz: *Z Polski leci się samolotem do Ziemi Świętej około pięciu godzin. A tak wygląda grób Pana Jezusa.*

Powiedz: *Dzisiaj dowiecie się, kto złożył do grobu ciało Pana Jezusa.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 23,50–53)

Józef z Arymatei, człowiek dobry i sprawiedliwy, udaje się do Piłata i prosi, aby mu wydać ciało Jezusa. Zdejmuje je z krzyża, owija w płótno i składa w grobie, wykutym w skale.

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna „Prawa ręka mówi tak”

Dzieci stają przed tobą w szeregu.

Powiedz: *Kiedy wypowiem zdanie zgodne z Ewangelią, wyciągniecie swoją prawą rączkę. Pokażcie, która to jest wasza prawa rączka. Kiedy wypowiem zdanie, którego nie usłyszeliście w Ewangelii, wyciągacie lewą rączkę w lewo. Pokażcie, która wasza rączka jest lewą. Zaczynamy.*

Mówisz:

- Józef udaje się do apostołów. (wyciągają swoją lewą rączkę)
- Józef udaje się do Piłata. (wyciągają swoją prawą rączkę)
- Józef prosi, aby Piłat wydał mu ciało Jezusa. (wyciągają swoją prawą rączkę)
- Józef składa ciało w grobie wykopanym w ziemi. (wyciągają swoją lewą rączkę)
- Józef składa ciało w grobie wykutym w skale. (wyciągają swoją prawą rączkę)

Podsumuj: *Na pamiątkę tego wydarzenia w kościołach ustawia się grób Pana Jezusa. Pamiętajcie, że Pan Jezus wcześniej mówi apostołom, że umrze, ale że trzeciego dnia zmartwychwstanie. Dlatego przy grobie ksiądz wystawia monstrancję. To piękne naczynie, w którym przechowuje się Hostię, Ciało Pana Jezusa pod postacią białego chleba.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *W Wielką Sobotę modlimy się w kościołach przy grobie Pana Jezusa. Przyklej naklejkę z monstrancją. Narysuj kwiaty w wazonie.*

Powiedz: *Zachęcam was do odwiedzenia grobu Pana Jezusa w Wielką Sobotę w waszym kościele. Kiedy będziecie przy nim, przykłonijcie, bo tam, w monstrancji, jest Pan Jezus w białej Hostii.*

V. Utrwalam

Powiedz: *W Wielką Sobotę w kościele święcimy pokarmy, którymi będziemy się dzielić, składając sobie życzenia podczas wielkanocnego śniadania.*

Zapytaj: *Czy wiecie, dlaczego jajko jest symbolem Wielkanocy? (wysłuchaj odpowiedzi)*

Powiedz: *Wiecie, że grób Pana Jezusa jest wykuty w skale. Są to skały wapienne. Z tego samego wapienia zbudowana jest skorupka jajka. Tak jak Pan Jezus wychodzi z grobu, gdy zmartwychwstaje, tak z jaja wykuwa się kurczak. Z czegoś martwego powstaje życie. Stąd jajo jest symbolem budzącego się życia.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *W Wielką Sobotę święcimy w kościołach pokarmy. Wklej koszyki w ręce dzieci.*

Praca plastyczna – pisanki

Rozdaj dzieciom wycięte wzory pisanek, dzieci kolorują, piszą po śladzie. Możesz wykorzystać ich prace do stworzenia dekoracji świątecznej w sali. Na przykład: narysuj na szarym papierze duży kosz, a dzieci nakleją na nim swoje pisanki.

VI. MODLITWA

Powiedz: *Zapraszam do modlitwy.*

Ojcze nasz...

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko już wie, że Pan Jezus został złożony do grobu. Usłyszało, że w Wielką Sobotę nawiedzamy grób Pana Jezusa w kościele oraz święcimy pokarmy, którymi dzielimy się podczas wielkanocnego śniadania i składamy sobie życzenia.

5

Pan Jezus

zmartwychwstaje

GRÓB JEST PUSTY!

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie dzieciom, że uczestnictwo we Mszy Świętej jest wyrazem zaufania do zmartwychwstałego Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wyjaśnia, że kobiety udają się z Dobrą Nowiną o zmartwychwstaniu Pana Jezusa do apostołów.

Postawy

- dziecko wyraża radość ze zmartwychwstania Pana Jezusa w modlitwie i śpiewie

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym zabawa z obrazami;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, nauka piosenki *Zmartwychwstał Jezus, nasz Pan*;
- metody aktywizujące – zabawa edukacyjna „Cztery pory roku”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Zmartwychwstał Jezus, nasz Pan*, piosenka *Bóg nie umarł*,
- podręcznik, rysunki, nagranie utworu *Cztery pory roku* Vivaldiego.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Pomódlmy się, wychwalając Pana Boga piosenką „Bóg nie umarł”.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Na ostatniej katechezie mówiliśmy, że Józef wykupuje ciało Pana Jezusa i składa je w grobie wykutym w skale. Przypomnijcie, dlaczego symbolem świąt wielkanocnych, budzącego się do życia świata przyrody, jest jajo. (jest ono zbudowane z wapienia, jest symbolem życia, bo z niej wykluwa się kurczak)*

Pokaż wykonane przez uczniów na poprzedniej katechezie prace plastyczną.

Powiedz: *Dzisiaj usłyszycie Dobrą Nowinę, najważniejszą wiadomość dla każdego człowieka na Ziemi.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Proszę pani, miała pani nam powiedzieć coś dziwnego o grobie Pana Jezusa – powiedział Staś, wyciągając podręcznik.*
- *Rzeczywiście, Stasiu. Posłuchajcie: grób Pana Jezusa jest pusty.*
- *Co?! – zapytał z niedowierzaniem Staś.*
- *Pusty – powtórzyła pani katechetka.*
- Zuzia spojrzała na kolegę.*
- *Musi być pusty – powiedziała.*
- *Dlaczego? – jeszcze bardziej zdziwił się Staś.*
- *Bo Pan Jezus zmartwychwstaje. I to trzeciego dnia od swej śmierci – powiedziała z uśmiechem pani katechetka.*
- *Ale heca! – krzyknął Staś.*
- *Heca, i to prawdziwa – roześmiała się pani.*

II. Spotykam

Zapytaj:

Jaka wiadomość zaskoczyła Kazika? (o tym, że grób Pana Jezusa jest pusty)

Powiedz: *Dzisiaj poznacie osoby, które pierwsze dowiedziały się i uwierzyły, że Pan Jezus zmartwychwstał.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 24,1–9)

Bardzo wczesnym rankiem do grobu Pana Jezusa przychodzą kobiety. Widzą, że kamień jest odsunięty, więc wchodzi do środka. Grób jest pusty! W tym momencie stają przed nimi dwaj aniołowie i mówią: „Jezusa tutaj nie ma! On zmartwychwstał, tak jak zapowiedział”. Z tą dobrą wiadomością kobiety wracają do apostołów.

IV. Odpowiadam

Zabawa z obrazami

Podaj trójce dzieci rysunki trzech niewiast, kolejnej dwójce rysunki aniołów, dwójce dzieci: rysunek grobu, na drugim kamień, który zamykał wejście do grobu (przygotuj je wcześniej). Zwróć się do niewiast: *Powiecie: Chrystus zmartwychwstał.* Dzieci trzymające rysunki niewiast powtarzają za tobą: *Chrystus zmartwychwstał.* Zwróć się do pozostałych dzieci: *Za chwilę kobiety wam powiedzą tę Radosną Nowinę. Przećwiczmy, co im odpowiecie. Mówisz: Prawdziwie zmartwychwstał.* Dzieci kilka razy powtarzają te słowa.

Powiedz dzieciom trzymającym rysunki: *Waszym zadaniem będzie unieść rysunek, gdy wspomnę o wydarzeniu, które na nim przedstawiono.*

Twoja narracja: Kobiety (trójka dzieci podnosi rysunki niewiast) dochodzą do grobu (dziecko z rysunkiem grobu podnosi go do góry) i widzą, że kamień jest odsunięty (dziecko z rysunkiem kamienia podnosi go do góry), a grób Pana Jezusa jest pusty. (dziecko z rysunkiem grobu podnosi go do góry). Nagle zauważają dwóch aniołów (dwójka dzieci podnosi rysunki aniołów), którzy mówią: Jezusa nie ma tutaj. On zmartwychwstał. Wcześniej zapowiedział: Muszę być ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstanę.

Podsumuj: Kobiety, odkrywając, że grób jest pusty, dowiadują się od aniołów, że Pan Jezus zmartwychwstał. Są zaskoczone, bo jeszcze nigdy się nie wydarzyło, żeby ktoś zmartwychwstał. One są tego świadkami. Biegną do apostołów, aby im wszystko opowiedzieć.

Dzisiaj my, tak jak te kobiety, możemy głosić radosną nowinę. Oto ona: Chrystus zmartwychwstał. Prawdziwie zmartwychwstał.

Poproś, aby dzieci trzymające rysunki niewiast powiedziały: *Chrystus zmartwychwstał*. Poproś, aby pozostałe dzieci odpowiedziały: *Prawdziwie zmartwychwstał*.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Dorysuj miny postaciom.*

V. Utrwalam

Powiedz: *W niedzielę wielkanocną ludzie wstają wcześnie rano, aby pójść do kościoła i przeżyć, tak jak kobiety, o których słyszeliście, radość ze zmartwychwstania Pana Jezusa. W kościołach biją dzwony. Ludzie idą w procesji. Niesione są: figura Chrystusa zmartwychwstałego i krzyż z przewieszoną stulą. W ten sposób ogłaszana jest radosna nowina: Chrystus zmartwychwstał!*

Piosenka Bóg nie umarł

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Wklej figurę Pana Jezusa zmartwychwstałego i krzyż ze stulą.*

Zabawa edukacyjna „Cztery pory roku”

Podkład muzyczny: fragmenty utworu *Cztery pory roku* Vivaldiego.

Powiedz: *Muzyka opisuje cztery pory roku. Zapytaj: Jakie są pory roku? (wiosna, lato, jesień zima) Zaczynamy od lata. Włącz muzykę.*

Powiedz: *Lato – cieszymy się ze słońca kąpiemy się, wędrujemy, zrywamy truskawki, maliny, bawimy się.* (dzieci wyrażają gestami i ruchem ciała to, o czym opowiadasz)

Ale nadchodzi jesień: zrywamy jabłka, śliwki, z drzew opadają liście, odlatują ptaki, spadają kasztany, możemy je zbierać, coraz częściej wieje zimny wiatr. (dzieci wyrażają gestami i ruchem ciała to, o czym opowiadasz)

Nadchodzi zima – wszystko śpi: niedźwiedzie i inne zwierzęta zapadają w sen zimowy. (dzieci siadają na ziemi, zamykają oczy, mogą się położyć na podłodze)

...ale przychodzi wiosna – wszystko budzi się do życia (dzieci wstają) przylatują ptaki, z ziarenek wyrastają rośliny, kwiaty, pojawiają się motyle. Wszystko ożywa.

Podsumuj: Tak jak po zimie przychodzi wiosna, tak po smutku przychodzi radość. Ludzie rozpaczają po śmierci Pana Jezusa. I nagle okazuje się, że to, co zapowiadał wcześniej Pan Jezus, wypełnia się: On zmartwychwstaje. W ten sposób zbawia każdego człowieka, i daje nadzieję życia wiecznego.

VI. Modlę się

Zapros do modlitwy słowami Dobrej Nowiny.

Powiedz: *Chrystus zmartwychwstał.*

Dzieci odpowiadają: *Prawdziwie zmartwychwstał.*

Nauka piosenki Zmartwychwstał Jezus, nasz Pan¹

Zmartwychwstał Jezus, nasz Pan /x2

On żyje, On żyje

On żyje, On żyje

Zmartwychwstał Jezus nasz Pan

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się na dzisiejszej katechezie, że Pan Jezus zmartwychwstaje, dając nam obietnicę życia wiecznego. Ono wie, że jako dziecko Boże, modląc się, uczestnicząc we Mszy Świętej, wyznaje wiarę w Jezusa zmartwychwstałego.

¹ Zob. <https://www.youtube.com/watch?v=271w6DJSVmo> (dostęp: 17.03.2023).

APOSTOŁOWIE BIEGNĄ DO GROBU PANA JEZUSA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie znaczenia zaufania w odkrywaniu prawdy o zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko opisuje zachowanie uczniów na wiadomość o pustym grobie.

Postawy

- dziecko okazuje radość ze zmartwychwstania Pana Jezusa poprzez słowa i piosenkę.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym praca z obrazem, zabawa z elementami dramy „Pusty grób”;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, piosenka *Zmartwychwstał Jezus, nasz Pan*;
- metody aktywizujące – zabawa edukacyjna „Mam Dobrą Nowinę”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Zmartwychwstał Jezus, nasz Pan*, ilustracje;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Tak jak kobiety, które odkryły pusty grób Pana Jezusa, powiedzmy głośno radosną nowinę: „Chrystus zmartwychwstał”.*

Dzieci odpowiadają: *Prawdziwie zmartwychwstał.*

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu za to, że możemy pomagać innym.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Pomagaj nam, Panie Jezu – aby nasze ręce i nogi służyły innym, którzy nas potrzebują.*

Piosenka Zmartwychwstał Jezus, nasz Pan

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – praca z obrazem

Zapytaj: *Kto przychodzi do grobu Pana Jezusa wczesnym rankiem?* (kobiety) Pokaż rysunki kobiet. Powiedz: *Przypomnijmy sobie treść Ewangelii. Pokażę rysunki, wy opowiecie, co się wydarzyło. Pokaż rysunek pustego grobu, odsuniętego kamienia* (dzieci: grób jest pusty, kamień odsunięty) Pokaż rysunek aniołów. (dzieci: Aniołowie mówią, że Pan Jezus zmartwychwstał. Że On już o tym mówił, że zmartwychwstanie) Pokaż rysunek apostołów zebranych w pomieszczeniu, siedzących w kręgu, jakby rozmawiających ze sobą)

Zapytaj: *Do kogo idą kobiety, aby przekazać nowinę, że grób Pana Jezusa jest pusty?* (do apostołów)

Zapytaj: *Co dzisiaj dzieje się w kościele. Jak Kościół świętuje niedzielę Wielkiej Nocy?* (dzieci otwierają podręcznik na poprzedniej katechezie, opowiadają na podstawie rysunku: wcześniej rano jest Msza święta)

Zapytaj: *Co niesiemy podczas procesji?* (figurę Pan Jezusa, krzyż ze stulą)

Powiedz: *Dzisiaj dowiedzie się, jak na wiadomość o zmartwychwstaniu Pana Jezusa reagują apostołowie.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Mamo! Chodź! Robal chodzi po mojej franie! Weź go zabij!*

- Zuziu, to gąsienica. Z niej powstanie piękny motyl.
- Nie wierzę! Jest wstrętna.
- Mama otworzyła okno i położyła gąsienicę na parapecie.
- Ponieważ mówiłaś, że mi nie wierzysz, pokażę ci filmik.
- Co? O czym?
- O gąsienicach i motylach.

*

- I co? – zapytała mama po obejrzeniu filmu.
- A jednak miałam rację, prawda?
- Tak. To dziwne. Z takiego brzydactwa powstaje taki piękny motyl – zachwycała się Zuzia.
- A mnie dziwi jeszcze coś – powiedziała mama.
- Co? – Dziewczynka spojrzała na mamę uważnie.
- Że moja córka, której jeszcze nigdy nie okłamałam, nie wierzy mi.
- Wierzę ci, mamo! Naprawdę, tylko... no... pomyślałam, że to niemożliwe, że...
- Już dobrze, córeczko. Wierzę ci – powiedziała z uśmiechem mama.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Czego przestraszyła się Zuzia? (gąsienicy)
- O czym dowiedziała się Zuzia od mamy i z filmu? (że z gąsienicy powstaje motyl)
- Czy wy o tym wiedzieliście? (tak/nie)
- A co zdziwiło mamę? (że Zuzia jej nie wierzyła)

Powiedz: Mam nadzieję, że wy ufacie swojej mamie, swojemu tacie.

Powiedz: Bywają sytuacje, że i dorośli zachowują się podobnie jak Zuzia i nie od razu wierzą w to co słyszą. Muszą sprawdzić, czy jest to prawda.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 20,3–9)

Piotr i Jan biegną do grobu, lecz ów drugi uczeń wyprzedza Piotra i przybywa pierwszy. Kiedy się nachyla, widzi leżące płótna, jednakże nie wchodzi do środka. Nadchodzi Szymon Piotr, wchodzi do wnętrza grobu i widzi płótna oraz chustę. Wtedy wchodzi do wnętrza także i ów drugi uczeń. I zaczyna wierzyć, że Pan Jezus zmartwychwstał.

IV. Odpowiadam

Zabawa z elementami dramy „Pusty grób”

Wybierz dwóch chętnych chłopców. Powiedz: *Ty jesteś apostołem Piotrem, a ty apostołem Janem. Opowiedzcie nam, co przeżyliście. Zacznij narrację: Dowiadujecie się, że Pan Jezus zmartwychwstał, że grób jest pusty. Co robicie?* (chłopcy: biegniemy do grobu sprawdzić, czy to prawda) Który z was dobiega pierwszy? (ja, Jan) Powiedz: *Jan jest o wiele młodszy od Piotra, dlatego szybciej biegnie.* Zapytaj: *Co widzisz na miejscu, Janie?* (odsunięty kamień, nie wszedłem do grobu) Zapytaj: *Piotrze, co zrobiłeś, gdy dobiegłeś do grobu?* (wszedłem do środka, grób był pusty, uwierzyłem, że Pan Jezus zmartwychwstał) Zapytaj: *Janie, a ty co zrobiłeś?* (wszedłem do grobu, uwierzyłem, że Pan Jezus zmartwychwstał)

Podsumuj: *Pan Jezus już wcześniej mówi do apostołów, że zmartwychwstanie, ale oni tego nie rozumieli. Teraz jednak wierzą.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Obrysuj postaci Piotra i Jana przy pustym grobie Jezusa.*

Zadanie 1: *Połącz wydarzenia z życia Pana Jezusa z określonym symbolem dnia Wielkiego Tygodnia.*

Powiedz: *Przypomnijmy sobie wydarzenia z okresu nazywanym w Kościele Wielkim Tygodniem.*

Dzieci, patrząc na rysunki, przypominają sobie, o czym dowiedziały się na poszczególnych katechezach. Zadajesz pytania, uzupełniasz wypowiedzi dzieci.

Zabawa edukacyjna „Mam Dobrą Nowinę”

Dzieci siadają w kręgu. Wyznaczasz jednego ucznia. Powiedz: (wymieniasz imię dziecka) *będziesz apostołem, który przekonuje się, że grób Pana Jezusa jest pusty. Wychodzisz z grobu. Obiegasz krąg, dotykasz kolegę / koleżankę, mówisz: Grób jest pusty. / Jezus żyje. Następnie zajmujesz swoje miejsce.*

Uwaga: Aby wszystkie dzieci wzięły udział, mówisz: *Apostoł powiadamia innego apostoła, a ten kolejnych.*

Podsumuj: *Piotr i Jan, i inni apostołowie to kolejni świadkowie zmartwychwstania Pana Jezusa. Dopiero kiedy widzą pusty grób, rozumieją, że wypełnia się słowo powiedziane przez Pana Jezusa o tym, że czeka Go cierpienie i zmartwychwstanie.*

VI. Modlę się

Powiedz: *Uczyńmy znak krzyża. Wołajmy z radością, że Pan Jezus zmartwychwstał.*

Piosenka Zmartwychwstał Jezus nasz Pan

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko poznało dziś kolejnych świadków zmartwychwstania Pana Jezusa: apostołów Piotra i Jana. Ono wie, że jako dziecko Boże może głosić innym Dobrą Nowinę o zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

PAN JEZUS WSTĘPUJE DO NIEBA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- zapoznanie dzieci z wydarzeniem wniebowstąpienia Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wskazuje na apostołów jako świadków wniebowstąpienia Pana Jezusa.

Postawy

- dziecko wyraża wiarę w to, że Pan Jezus wstępuje do nieba.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

- podające – słuchowisko, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z obrazem, praca z tekstem słuchanym, zabawa z tekstem „Zamiana ról”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, pieśń *Niech będzie chwała i cześć, i uwielbienie*;
- metody aktywizujące – zabawa edukacyjna „Emocje”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje i zdjęcia do wydrukowania;
- pieśń *Niech będzie chwała i cześć, i uwielbienie*, podręcznik, kukiełki z wizerunkami bohaterów opowiadania, rysunki.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Prosimy Cię, Panie Jezu, o to, abyśmy zawsze wierzyli w to, co do nas mówisz.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Przygotuj rysunki nawiązujące do wydarzeń omawianych na poprzednich zajęciach.

Powiedz: *Przyjrzyjcie się rysunkom.*

Zapytaj:

- *Kto słyszy od aniołów, że Pan Jezus zmartwychwstaje?* (dzieci pokazują rysunek ukazujący niewiasty)
- *Kto, widząc pusty grób, przypomina sobie, że Pan Jezus zapowiedział swoje zmartwychwstanie?* (dzieci pokazują rysunek ukazujący apostołów)

Powiedz: *Dzisiaj poznacie kolejne wydarzenie z życia Pana Jezusa i apostołów, tu na ziemi.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Mamo, boję się lotu samolotem – powiedziała Zuzia.*
- *Przyznam się, że ja też – odpowiedziała mama.*
- *Ale ty już leciałaś, a ja nie.*
- *To prawda, córeczko.*
- *Zuza, pomyśl! Uniesiesz się do nieba! – powiedział Franek.*
- *Co? Będę w niebie?! – pytała zadziwiona Zuzia, patrząc to na rodziców, to na Franka, którzy śmiali się serdecznie.*
- *A co rysujesz, bazgrząc te swoje chmurki i słońce? – dopytywał rozbawiony Franek.*
- *No niebo – odpowiedziała z niepewnością w głosie Zuzia. – Dobra, śmiejecie się ze mnie. Ale ja już wiem, że jest inne niebo, nie tylko to z chmurkami.*
- *Brawo, córciu! I tego się trzymaj – powiedział tata i przygarnął Zuzię ramieniem.*

II. Spotykam

Powiedz: *Odpowiedzcie na moje pytania gestem lub ruchem.*

Zapytaj: *Czego bała się Zuzia i jej mama? (pokazują lot samolotem)*

Powiedz: *Pokażcie, jak wznoszą się samoloty ku niebu. (pokazują wznoszenie się samolotu)*

Zapytaj: *Czy niebo, o którym mówi Franek, to to samo niebo, o którym mówi Pan Jezus? (dzieci zaprzeczają)*

Podsumuj: *W naszym języku jest wiele wyrazów, które tak samo brzmią, ale co innego oznaczają.* Pokaż rysunek zamku rycerskiego, pod rysunkiem napis: zamek, pokaż rysunek zamka w drzwiach, z napisem zamek. Pokaż rysunek myszy, z napisem mysz, pokaż rysunek myszki komputerowej, z napisem mysz. (Rysunki przygotuj wcześniej).

Powiedz: *Teraz usłyszemy Ewangelię o prawdziwym niebie – o tym, o którym mówi Pan Jezus.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Łk 24,50–53)

Jezus wyprowadza apostołów w kierunku Betanii i podnosi ręce, by ich pobłogosławić. Następnie rozstaje się z nimi. Zostaje uniesiony do nieba. Oni zaś oddają Mu pokłon i z wielką radością wracają do Jerozolimy, gdzie stale przebywają w świątyni, błogosławiąc Boga.

IV. Odpowiadam

Zabawa „Zamiana ról”

Zabawa z podręcznikiem sprawdzająca zrozumienie Ewangelii. Następuje zamiana ról: dzieci zadają tobie pytania do Ewangelii.

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Apostołowie są szczęśliwi, gdy widzą wniebowstąpienie Pana Jezusa. Narysuj na ich twarzach uśmiechy.*

Zadaniem dziecka jest postawić pytanie katechecie do Ewangelii na podstawie rysunku w podręczniku. Następnie dorysować na twarzach apostołów uśmiech.

Przewidywane pytania dzieci:

- Gdzie są Pan Jezus i apostołowie? (na górze)
- Co robi Pan Jezus? (unosi się do nieba)
- Jak żegnają apostołowie Pana Jezusa? (oddają mu pokłon)
- Dokąd wracają apostołowie? (do Jerozolimy)
- Czy apostołowie byli radośni czy smutni? (radośni)

Podsumuj: *Apostołowie cieszyli się, że Pan Jezus wstępuje do nieba, do domu Boga Ojca. Oni wiedzą, że i dla nich Pan Jezus przygotowuje miejsce w niebie.*

Zabawa edukacyjna „Emocje”

Powiedz: *Apostołowie przeżywają smutne chwile, na przykład gdy Pan Jezus cierpi, umiera na krzyżu. Ale po nich następują chwile radosne – Pan Jezus zmartwychwstaje, ukazuje się apostołom, wstępuje do nieba.*

Zaproś do zabawy. Podziel grupę na cztery zespoły. Siadają one w kręgach. W każdej grupie wybierz jedno dziecko, które, zajmując miejsce w kręgu, robi smutną minę. Zadaniem pozostałych będzie rozśmieszyć kolegę/koleżankę. Nie mogą podchodzić do smutnej osoby. Potem wybierasz kolejne dziecko.

Podsumuj: *W życiu każdego z nas są smutne chwile. Wówczas Pan Jezus posyła nam rodziców, dziadków, rodzeństwo, przyjaciół, koleżanki, kolegów, którzy sprawiają, że stajemy się radośni.*

Praca z podręcznikiem

Powiedz: *Przyjrzyjcie się rysunkom w zadaniu 2.*

Omówcie rysunki, zapytaj dzieci, co o nich myślą.

Powiedz: *Wybierzcie rysunek, który ukazuje, co sprawia wam największą radość. Jeżeli macie inny pomysł na wydarzenie, narysujcie je na kartkach.*

Zadanie 2: *Co sprawia ci najwięcej radości? Pokoloruj wybrany rysunek. A może masz inną propozycję? Opowiedz.*

V. Utrwalam

Powiedz: *Nauczmy się pieśni, którą będziemy chwalić Pana Jezusa.*

Nauka pieśni *Niech będzie chwała i cześć, i uwielbienie*¹

**Niech będzie chwała i cześć i uwielbienie,
chwała i cześć Jezusowi,
chwała, niech będzie chwała, tak,
Jemu chwała i cześć.**

VI. Modłę się

Powiedz: Wychwalajmy piosenką Pana Jezusa, który wstępuje do nieba, aby nam przygotować miejsce – abyśmy mogli cieszyć się obecnością Pana Boga.

Pieśń *Niech będzie chwała i cześć i uwielbienie*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się, że Pan Jezus wstępuje do nieba, aby przygotować nam miejsce w domu Boga Ojca. Ono zna świadków tego wydarzenia. Wasze dziecko wie także, że może wychwalać Syna Bożego, Pana Jezusa, piosenką i modlitwą.

¹ Zob. <https://www.youtube.com/watch?v=D0UxhG95aTY> (dostęp: 15.02.2023).

PAN JEZUS DAJE APOSTOŁOM DUCHA ŚWIĘTEGO

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- kształtowanie w uczniach świadomości, że Kościół świętuje zesłanie Ducha Świętego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wymienia znaki towarzyszące zesłaniu Ducha Świętego na apostołów.

Postawy

- prosi Ducha Świętego o potrzebne dary.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – opowiadanie, rozmowa kierowana;
- problemowe – zabawa edukacyjna „Znaki Ducha Świętego”;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, pieśń *Niech będzie chwała i cześć, i uwielbienie*;
- aktywizujące – nauka słów i gestów do piosenki *Duchu Święty, przyjdź*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, pieśń *Niech będzie chwała i cześć, i uwielbienie*, piosenka *Duchu Święty, przyjdź*;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, bądź uwielbiony za wszystko, co dla nas czynisz, za Twoją obecność w naszym życiu. Uwielbiamy Pan Jezusa zmarłychwstałego, Syna Bożego.*

Zaproś do piosenki – Niech będzie chwwała i cześć, i uwielbienie

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Kiedy Pan Jezus wstępuje do nieba, apostołowie są przekonani, że odchodzi do Boga Ojca, by przygotować ludziom miejsce w niebie. Jakie miny mieli apostołowie, widząc wstępującego do nieba Pana Jezusa? Pokażcie je. (dzieci się uśmiechają)*

Powiedz: *Pan Jezus, odchodząc, daje obietnicę, że pošle na apostołów Ducha Świętego. Dlaczego to robi, dowiemy się dzisiaj.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Mamo, możemy porozmawiać?* – zapytała Zuzia.
- *Oczywiście, coś złego się dzieje?*
- *Nie, ale dzisiaj dzieci mówiły, że Pan Jezus nie istnieje, że to bajka.*
- *A ty, jak myślisz?*
- *Że kłamią.*
- *To w czym problem, Zuzanko?*
- *No, ja udawałam, że nie słyszę, co oni mówią. Nie przyznałam się, że wierzę w Boga.*
- *A, oto chodzi.* – *Mama posadziła córkę na kolanach.* – *To trudne nawet i dla dorosłego* – *powiedziała.* – *Ale wiesz, mam pomysł. Pomodlimy się do Ducha Świętego*
- *Po co?*
- *On daje różne dary. My poprosimy o odwagę.*
- *Dla mnie?* – zapytała Zuzia.
- *I dla mnie też* – *odpowiedziała mama.* – *To co, modlimy się?*
- *Tak!*

II. Spotykam

Dzieci biorą do rąk kukielki z wizerunkiem Zuzi oraz mamy.

Zapytaj:

- *Zuziu, czy miałaś odwagę przyznać się, że wierzysz w Pana Jezusa? Kiwnij głową na tak lub zaprzecz.* (dzieci poruszają ręką w prawo i lewo rysunkiem Zuzi – nie)
- *Mamo, czy zdołałaś pomóc Zuzi? Kiwnij głową na tak lub zaprzecz.* (dzieci poruszają ręką z rysunkiem Zuzi – tak)
- *Zuziu, co poradziła ci mama? Pokaż.* (dzieci składają dłonie na znak modlitwy)
- *Mamo, co po rozmowie zrobiłaś z Zuzią? Pokaż nam.* (dzieci składają dłonie na znak modlitwy)

Podsumuj: *Mama Zuzi wiedziała, skąd możemy czerpać siłę, aby przyznawać się do Pana Jezusa. Dzisiaj usłyszycie, jak wielkimi darami obdarza nas Duch Święty.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Dz 2,1–4)

W miejscu, w którym przebywali apostołowie, dał się nagle słyszeć z nieba szum. Ukazały się im też jakby języki ognia i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami.

IV. Odpowiadam

Powiedz: *O kim jest mowa w słowie Bożym?* (apostołach, Duchu Świętym)

Powiedz: *Uczyńmy znak krzyża. Słuchajcie uważnie, jakie słowa wypowiadamy.* Dzieci dotykają czoła.

Powiedz: *W imię Ojca.* Dzieci powtarzają.

Powiedz: *W tym momencie wychwalamy naszego Boga Ojca w niebie.* Dzieci dotykają dłonią serca.

Powiedz: *I Syna. W tym momencie wychwalamy Pan Jezusa, który za nas umarł, zmartwychwstał i wstąpił do nieba.* Dzieci dotykają dłonią lewego ramienia.

Powiedz: *I Ducha. Dzieci dotykają dłonią prawego ramienia. Powiedz: Świętego. W tym momencie wychwalamy Ducha Świętego, który jest trzecią Osobą w Bożej rodzinie. Tak jak w rodzinie jest mama, tata i dziecko, tak w Trójcy Świętej jest Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty. Uczyńmy jeszcze raz znak krzyża.*

Podsumuj: *To tego Ducha Świętego, którego wspominamy w modlitwie, zsyła Pan Jezus na apostołów, aby mieli oni odwagę głosić Jego Słowo.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Znajdź znaki Ducha Świętego na rysunku. Pokoloruj je.*

Zapytaj: *Jakie znaki towarzyszyły zesłaniu Ducha Świętego? (jakby języki z ognia, szum wiatru)*

Zapytaj: *Dlaczego Duch Święty obdarowuje apostołów umiejętnością mówienia obcymi językami? (prawdopodobnie brak odpowiedzi) Powiedz: W Jerozolimie przebywa wielu ludzi z różnych krajów. Dzięki temu darowi Ducha Świętego słyszą i rozumieją Dobrą Nowinę o śmierci, zmartwychwstaniu Pana Jezusa. Apostołowie, znając języki obce, mogą głosić ludziom, że Pan Jezus zapowiada zbawienie, by mogli być w niebie.*

V. Utrwalam

Powiedz: *Tak jak Duch Święty pomaga apostołom i przebywającym w Jerozolimie tłumom, tak dzisiaj pomaga On nam. Popatrzcie na rysunki w zadaniu drugim. Opowiedzcie, co na nich widzicie.*

Zadanie 2: *Obrysuj zieloną kredką symbol Ducha Świętego w wyznaczonym miejscu. Przyjrzyj się ilustracjom, na których pokazano sytuacje, w których Duch Święty nas umacnia.*

Podsumuj: *Duch Święty pomaga nam modlić się, nie zapominać o rozmowie z Panem Jezusem. Pomaga nam przepraszać, gdy kogoś skrzywdzimy, ale i wybaczać, gdy ktoś nas skrzywdzi. Duch Święty sprawia, że chcemy pomagać innym, ale i wspiera nas, gdy mamy do wykonania jakieś zadania. Duch Święty pragnie, abyśmy umieli odróżnić dobro od zła i abyśmy zawsze wybierali dobro.*

Zabawa edukacyjna „Znaki Ducha Świętego”

Dzieci siadają w kręgu. Zapytaj: *Kto zapamiętał znaki zesłania Ducha Świętego?* Zgłaszające się dziecko zapraszasz do kręgu. Poproś, aby gestami pokazały każdy znak. Np. szum wichru – machają nad głową rękami, kołyszą ciałem z lewa na prawo. Języki ognia – zginając lekko palce, składają dłonie nad głową, tworząc jakby ognik. Napełnienie Duchem Świętym – machają rękami, naśladując ruch skrzydeł. Mówienie obcymi językami – dzieci poruszają ustami. Siedzące w kręgu dzieci naśladują gesty kolegów/koleżanek.

Podsumuj: *Kiedy Duch Święty zstępuje na apostołów, Matkę Bożą, wypełnia ich serca Bożą miłością. Od tego momentu mają odwagę mówić innym o Panu Jezusie, który cierpi, umiera i zmartwychwstaje, aby nam otworzyć drogę do nieba.*

Nauka piosenki Duchu Święty, przyjdź¹

Duchu Święty, przyjdź /x2

Niech wiara zagości,

nadzieja zagości,

Niech miłość zagości w nas. /2x

VI. Modłę się

Uczyń z dziećmi znak krzyża.

Powiedz: *Przyjdź, Duchu Święty, z potrzebnymi łaskami do nas i naszych rodzin.*

Piosenka Duchu Święty, przyjdź

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się, że na apostołów zstępuje Duch Święty, aby napełnić ich wszelkimi darami, potrzebnymi do głoszenia Dobrej Nowiny wielu narodom. Dziecko modliło się dziś o potrzebne dary Ducha Świętego dla siebie, jak również dla całej rodziny.

¹ Zob. http://spiewnikreligijny.pl/teksty/685,duchu_swiety_przyjdz/ (dostęp: 15.02.2023).

6

Pan Jezus

pozostaje z ludźmi

PAN JEZUS JEST OBECNY W BIBLI

Cele kształcenia – wymagania ogólne

→ ukazanie dzieciom Biblii jako źródła wiary.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

→ dziecko opowiada o jednym wydarzeniu z życia Pana Jezusa zawartym w Biblii.

Postawy

→ dziecko wyraża gotowość do słuchania Biblii.

Formy organizacji zajęć

→ zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – opowiadanie z odsłuchu, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym praca z obrazem, burza mózgów – „Mój skarb”;
- praktyczne – praca z podręcznikiem;
- aktywizujące – nauka piosenki i gestów *Czytaj, Biblię módl się co dzień.*

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, ilustracje;
- Pismo Święte, podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy Ci za to, że nadal głoszona jest nam Dobra Nowina.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Piosenka Duchu Święty, przyjdź – nawiązanie do poprzedniej katechezy

Zapytaj: *Jakie polecenie dał Pan Jezus swoim uczniom – apostołom? Dzieci dokonują wyboru rysunków.*

Podsumuj: *Apostołowie wyruszają w trudną podróż przez morze, pustynie, przeżywają wiele trudności, aby głosić słowa Pana Jezusa innym narodom.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Zuziu, zrób porządek w szufladach. Ledwo można je otworzyć – powiedziała mama.*

– *Ale jak porządek? Tam są moje skarby...*

– *To tym bardziej. O skarby trzeba dbać, dobrze je przechowywać. No, już, do roboty, córeczko.*

– *No dobra, już idę.*

Po chwili mama zajrzała do pokoju Zuzi.

– *Przerwiesz na chwilę porządkowanie? – zapytała. – Pokażę ci mój skarb.*

– *A co to jest? – zapytała dziewczynka, siadając przy mamie na kanapie.*

– *Skarb. Moja pierwsza książka do religii.*

– *Pokaż! Ale fajne rysunki. Sama je kolorowałaś?*

– *Tak. Każda lekcja to jeden rysunek.*

– *I szlaczki! Ale tutaj nabazgroliłaś, mamo! – oceniła Zuzia.*

II. Spotykam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Przypatrz się rysunkom. Na pierwszym jest bałagan, na drugim widzimy, jak Zuzia posprzątała swoje skarby. Wskaż je i powiedz, gdzie je położyła. Co schowała w szufladzie?*

Powiedz: *Apostołowie żyli ponad dwa tysiące lat temu. Jak to się dzieje, że dzisiaj znamy słowa Pana Jezusa? Skąd znamy fakty z Jego życia?*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Rz 10,17)

Wiara rodzi się ze słuchania słów Chrystusa.

IV. Odpowiadam

Zabawa edukacyjna „Mój skarb”

Poproś, aby dzieci pokazały skarby, które przyniosły. Każde mówi, dlaczego nazywa tę rzecz skarbem.

Powiedz: *Ja też przyniosłem/-am skarb. Pokaż zawinięty „prezent”, w którym jest Biblia. Rozwiń prezent.*

Powiedz: *To jest mój skarb: Biblia, Pismo Święte. W niej spisano słowa Pana Jezusa. On pociesza nas, uczy jak mamy żyć. Dla mamy Zuzi skarbem był podręcznik do religii. Dlaczego? (to pamiątka z dzieciństwa)*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przyjrzyj się rysunkom, a przypomnisz sobie, o czym opowiada nam Biblia. Dla każdej z ilustracji wykonaj ozdobną ramkę.*

Powiedz: *Przyjrzyjcie się rysunkom. Co Pan Jezus już zdążył nam powiedzieć? (wysłuchujesz odpowiedzi dzieci – omawiają wybrane rysunki, wertując poprzednie katechezy)*

Podsumuj: *Wszystko o czym mówiłem/-am wam na religii, jest zapisane w Biblii. Pamiętajcie wiele wydarzeń, w których Pan Jezus do nas mówi. Pan Jezus... (odwołaj się w podsumowaniu do treści rysunków, które wskazały dzieci lub wykorzystaj rysunki z zadania 1 w Biblii), pragnie, abyśmy poznawali Jego życie. Tak jak Zacheusz mamy zmieniać swoje złe zachowania. Pan Jezus pragnie, abyśmy uczyli się słuchać tego, co do nas*

mówi, wybierali dobro, a nie zło. Teraz już wiem, że rozumiecie, dlaczego nazwałem/-am Pismo Święte skarbem.

V. Utrwalam

Podsumuj: *Biblia mówi nam o życiu Pana Jezusa, Jego śmierci i zmartwychwstaniu. Pan Jezus głosi, że ze słuchania Jego słów rodzi się wiara. Dlatego teraz nauczymy się piosenki, która powie nam, jak wielkim skarbem jest Biblia.*

Nauka piosenki i gestów *Czytaj Biblię, módl się co dzień*

Czytaj Biblię, módl się co dzień /x3 (dzieci układają dłonie na kształt otwartej Biblii, a następnie składają ręce jak do modlitwy)

Czytaj Biblię módl się co dzień

Jeśli wzrastać chcesz (stają na palcach, wyciągają ręce „trzymające” Biblię ku górze)

Jeśli wzrastać chcesz (rozłożone ręce podnoszą wyżej)

Czytaj Biblię módl się co dzień (jak wyżej)

Jeśli wzrastać chcesz (jak wyżej)

VI. Modlę się

Dzieci stają w kole. Powiedz: *Panie Jezu, prosimy Cię, byśmy coraz mocniej Cię kochali.*

Weź Biblię do ręki. Powiedz: *Każdy, kto chce słuchać Słowa Bożego, niech położy swoją rękę na Biblii.* Podchodzisz do każdego dziecka.

Na koniec mówisz: *Słowo Pana Jezusa jest dla mnie największym skarbem, dlatego pocałuję Biblię.*

Piosenka i gesty *Czytaj Biblię, módl się co dzień*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

na dzisiejszej katechezie Wasze dziecko dowiedziało się, że Dobra Nowina, którą głoszę, jest zapisana w Piśmie Świętym. Ono już wie, że uważne słuchanie słów Jezusa sprawia, że coraz bardziej Go poznajemy. Zachęcam do sprawienia Waszemu dziecku niespodzianki, z okazji świąt czy urodzin, i zakupienia Biblii dla dzieci. Będziecie mile zaskoczeni tym, ile Wasze dziecko wie już o Panu Jezusie.

IDZIEMY Z PANEM JEZUSEM W PROCESJI BOŻEGO CIAŁA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- ukazanie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa jako zapowiedzi spotkania z Panem Jezusem w niebie.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko opowiada, w jaki sposób podczas procesji Bożego Ciała przyjaciele Pana Jezusa wyrażają nadzieję na spotkanie z Nim w niebie.

Postawy

- dziecko wyraża pragnienie uczestniczenia w procesji Bożego Ciała.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – opowiadanie, rozmowa kierowana;
- problemowe – analiza tekstu Ewangelii;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym zabawa edukacyjna „Idę w procesji”;
- praktyczne – ćwiczenia praktyczne, piosenka *Jezus jest tu*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Miłość Twa*, piosenka *Jezus jest tu*, ilustracje, zdjęcie tabernakulum,
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Pan Jezus uczy nas modlitwy „Ojcze nasz”. Jest ona zapisana w Biblii. Dziękujemy Panu Jezusowi za Jego obecność wśród nas, za to, że uczy nas, jak mamy rozmawiać z naszym Bogiem Ojcem.*

Ojcze nasz...

Piosenka Jezus jest tu

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Pokaż zdjęcie tabernakulum.

Zapytaj: *Jak nazywa się miejsce w kościele, gdzie zawsze obecny jest Pan Jezus?* (dzieci odpowiadają lub przypominasz nazwę, dzieci ją powtarzają)

Pokaż zdjęcie wiecznej lampki. Zapytaj: *Jak nazywamy tę lampkę w kościele?* (dzieci odpowiadają: wieczna lampka)

Zapytaj: *O czym przypomina nam wieczna lampka?* (dzieci odpowiadają: że Pan Jezus jest obecny w tabernakulum pod postacią chleba)

Powiedz: *Pan Jezus zawsze czeka na nas w tabernakulum. Możemy przyjść do kościoła i klękając przed Panem Jezusem, dziękować, rozmawiać z Nim w modlitwie.*

Powiedz: *Dzisiaj dowiedcie się, kiedy Pan Jezus, obecny pod postacią chleba, wędruje ulicami miast i wsi.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Pani na religii dziś pytała, która z nas chce sypać kwiaty na Boże Ciało – powiedziała Zuzia.*

– *I co? – zapytała mama.*

– *Zgłosiłam się.*

– *Ale czy wiesz, Zuzanko, że będziesz musiała chodzić na próby?*

– *Wiem. Ale to nic. Tosia też będzie sypała kwiatki, chyba...*

– *Dlaczego „chyba”?*

– *Bo ona też dopiero dzisiaj powie mamie, że się zgłosiła.*

– Rozumiem. Już same wszystko uzgodniłyście... Prawdziwe koleżanki – roześmiała się mama.

– Czyli będę mogła sypać kwiatki? Dzięki, mamó, dzięki! – Zuzia zarzuciła mamie ręce na szyję.

II. Spotykam

Podziel dzieci na dwie grupy. Grupa I bierze kukielkę z wizerunkiem Zuzi, grupa II będzie odpowiadać na pytanie. Tym razem dzieci same zadają pytania do opowiadania i udzielają odpowiedzi.

Grupa I zadaje pytania Zuzi:

- Zuziu, co chcesz robić? (chcę sypać kwiatki)
- Zuziu, kto wam zaproponował sypanie kwiatków? (pani katechetka)
- Kto jeszcze chce sypać kwiaty? (Tosia)

Zapytaj: *Kto z was pamięta z okazji jakiej uroczystości Zuzia i Tosia będą sypały kwiaty?* (Boże Ciało)

Podsumuj: *W uroczystość Bożego Ciała bierzemy udział w procesji, która wędruje ulicami naszego miasta, ulicami wszystkich miast i wsi.*

Powiedz: *Dzisiaj dowiedcie się o niesamowitym spotkaniu dwóch uczniów Pana Jezusa, którzy z powodu smutku nie rozpoznali Go, gdy z nimi wędrował.*

Pismo Święte (por. Łk 24,13–35)

Po zmartwychwstaniu Pana Jezusa dwaj uczniowie wracają do swojej miejscowości. Podchodzi do nich Pan Jezus, pytając, dlaczego są smutni. Idą z Nim, ale Go nie rozpoznają. Opowiadają o ukrzyżowaniu, zmartwychwstaniu Pana Jezusa. On wyjaśnia im, że to wszystko wydarza się, aby ludzie byli zbawieni. A kiedy zapada zmrok, zapraszają Go, aby razem z nimi zjadł kolację. I wówczas Pan Jezus bierze chleb, odmawia błogosławieństwo, łamie go i podaje im. Wtedy rozpoznają Go, lecz On znika im z oczu. Od razu wracają do Jerozolimy, aby powiedzieć apostołom, że widzieli Pana Jezusa żywego, że On zmartwychwstał i że Go poznali przy łamaniu chleba.

III. Odpowiadam

Praca z ilustracjami

Zaprezentuj ilustracje przedstawiające wydarzenia opisane w Ewangelii. Wraz z dziećmi ułóżcie je we właściwej kolejności:

1. Dwaj uczniowie w drodze do Emaus, w oddali, za nimi, Jerozolima lub kierunkowskaz z napisem Jerozolima.
2. Uczniowie idą z Panem Jezusem.
3. Kolacja. Pan Jezus łamie chleb, podaje go uczniom.
4. Uczniowie wracają do Jerozolimy.

IV. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przyjrzyj się ilustracji, która przedstawia procesję Bożego Ciała. Dorysuj więcej kwiatków i innych elementów, na przykład drzew.*

Powiedz: Tak jak uczniowie wędrowali z Panem Jezusem drogą wiodącą do ich miejscowości, tak my idziemy za Jezusem ulicami naszych miast, uczestnicząc w procesji Bożego Ciała. Po Mszy Świętej wyruszamy z kościoła. Kapłan niesie Pana Jezusa w monstrancji.

Podsumuj: Zachęcam was do uczestniczenia w procesji Bożego Ciała.

Zabawa edukacyjna „Idę w procesji”

Zaproś dzieci do kręgu. Siadasz z nimi. Zaprezentuj im zdjęcia z procesji Bożego Ciała (przygotuj je wcześniej).

Powiedz: Pokażę wam zdjęcia, które ukazują, co dzieci mogą robić podczas procesji Bożego Ciała. Jeżeli rysunek jest zgodny z prawdą, klaszczecie trzy razy wołając: Tak, tak, tak. Jeżeli ukazuje sytuację nie pasującą do procesji Bożego Ciała, odwracacie się, pozostajecie przez moment tyłem do środka kręgu.

Pokaż zdjęcie kapłana niosącego monstrancję.

Położ je przed sobą. Twoja narracja:

Powiedz: Wiecie już, że w Kościele obchodzimy uroczystość Bożego Ciała. Wiecie, że uczestniczymy tego dnia w procesji. Wiecie także, że to Pan Jezus wędruje ulicami naszych miast/wsi.

Prezentujesz zdjęcia. Dzieci zachowują się zgodnie z poleceniem. Chętne dziecko kładzie omawiane zdjęcia wokół zdjęcia kapłana z monstrancją.

Podsumuj: *Może i wy będziecie mieć okazję sypania kwiatków, wędrowania z Panem Jezusem i słuchania Jego słów.*

V. Modlę się

Powiedz: *Panie Jezu, pragniemy iść z Tobą ulicami naszego miasta (naszej wsi) wraz z Tobą, tak jak apostołowie.*

Dzieci: *Pragniemy z Tobą wędrować.*

Powiedz: Zaśpiewajmy Jezusowi piosenkę, który kocha i błogosławi wszystkich ludzi, nasze place zabaw, miejsca, gdzie pracują nasi rodzice.

Piosenka Miłość Twa

VI. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się o uroczystości Bożego Ciała. Ono wie, że Pan Jezus idzie ulicami miast i wsi, by błogosławić wszystkim ludziom, których kocha i za których oddał swoje życie. Błogosławi także nasze miejsca pracy i miejsca zabaw dzieci. Zachęcam do uczestnictwa z Waszym dzieckiem w procesji Bożego Ciała. Może z tej okazji przygotujecie córce sukienkę, aby sypała kwiatki, a synowi kupicie dzwoneczek, by w ten sposób uwielbiał Jezusa Chrystusa?

UFAMY PANU JEZUSOWI

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- stwarzanie uczniom możliwości okazywania zaufania Panu Jezusowi obecnemu pośród ludzi.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko podaje kilka faktów z życia Świętej Faustyny Kowalskiej.

Postawy

- dziecko modlitwą i śpiewem wyraża zaufanie do Pana Jezusa.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – opowiadanie, rozmowa kierowana;
- problemowe – zabawa edukacyjna „Gdy patrzę w lusterko”;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym;
- praktyczne – zadana w podręczniku, nauka pieśni *Jezu, ufam Tobie*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Miłość Twa*;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania, sznurek, lusterka.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Panie Jezu, dziękujemy za Twą miłość do nas, za to, że nam błogosławisz. Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Dzieci powtarzają: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Będziemy dziękowali Panu Jezusowi za Jego wielką miłość **piosenką** **Miłość Twa.**

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Dzieci otwierają podręczniki na poprzedniej katechezie.

Zapytaj:

- *Kiedy idziemy w procesji?* (w uroczystość Bożego Ciała)
- *Co robi kapłan?* (czyta Biblię i niesie monstrancję)
- *Co robi Pan Jezus?* (mówi do nas i błogosławi nam)
- *Jak wy możecie uczestniczyć w procesji Bożego Ciała?* (sypać kwiaty, dzwonić dzwoneczkami)

Powiedz: *Na dzisiejszej katechezie usłyszycie, komu mamy zaufać.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Mamo, Natałka znowu mnie zawiodła – powiedziała smutno Zuzia.*
- *Co się stało?*
- *Zmówiła się z Basią i Tosią przeciwko mnie.*
- *Naprawdę?*
- *Tak. Byłam taka samotna. A ja tylko chciałam, żeby bawiły się ze mną, bo wymyśliłam świetną zabawę.*
- *Rozumiem. Miały robić to, co ty chciałaś, tak?*
- *No, tak...*
- *Czy ty mi ufasz, córeczko?*
- *Tak.*
- *To posłuchaj: następnym razem wymyślaj zabawę wspólnie z nimi.*
- *To pomoże?*
- *Tak. Dzisiaj uznały cię za samolubą.*
- *Ale ja je lubię.*
- *To jutro im o tym powiedz.*
- *I to wszystko?*
- *Tak.*
- *Dobrze, mamusiu. Zrobię, jak mówisz.*

II. Spotykam

Podziel dzieci na dwuosobowe zespoły. W każdym zespole dzieci biorą kukielki z wizerunkiem Zuzi i mamy.

Zapytaj:

- Mamusiu, co ci powiedziała Zuzia? (dzieci unoszą kukielkę z wizerunkiem mamy i odpowiadają: „że Zuzia pogniewała się w przedszkolu na swoje koleżanki”)
- Mamusiu, co poradziłaś Zuzi? (żeby dziewczynki wspólnie wymyślały zabawy)
- Zuziu, czy ty ufasz mamie? (dzieci unoszą kukielkę z wizerunkiem Zuzi i odpowiadają: „tak”)
- Zuziu, czy zrobisz tak, jak radziła mama? (tak)

Zabawa edukacyjna „Gdy patrzę w lusterko”

Zaproś wszystkich do zabawy. Dzieci stają wokół trzech tras, które wytyczyłeś/-aś sznurkiem na podłodze. Trójce dzieci daj lusterka. Ich zadaniem jest pokonać trasę, idąc po sznurku, gdy cały czas są wpatrzone w lusterko, w swoje odbicie (dziecko może zerkać na trasę).

Podsumuj: W lusterku widzieliście swoje odbicie i przez to zbaczaliście z drogi. Niełatwo było wam iść po sznurku. Zerkaliście na niego. Podobnie jest w życiu. Kiedy wydaje się wam, że jesteście najlepsi, najmądrzejsi, że nie musicie nikogo słuchać, zostajecie sami. Tracicie przyjaciół, popełniacie błędy. I z tego powodu jesteście nieszczęśliwi.

Powiedz: Za chwilę usłyszycie, jaka ma być nasza postawa wobec Pana Boga.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. Prz 3,5)

Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na sobie.

IV. Odpowiadam

Powiedz: Opowiem wam o Świętej Faustynie. To jej Pan Jezus powiedział, jak bardzo nas kocha, jak bardzo pragnie, abyśmy Mu zaufali. Dowiedcie się także, jakie zadanie dał Pan Jezus Faustynie.

Praca z podręcznikiem

Dzieci oglądają rysunki w podręczniku, ty omawiasz je.

Narracja do rys. 1:

Faustyna urodziła się w bardzo biednej, wielodzietnej rodzinie. Kiedy miała 20 lat, wstąpiła do zakonu sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. Była tak biedna, że drogę do klasztoru pokonywała boso, aby nie zniszczyć butów.

Narracja do rys. 2:

Faustyna ciężko pracowała w zakonie: i na polu, i w piekarni. Jej zadaniem było także mycie podłóg w klasztorze. Była słaba i chorowita, a jednak z radością wykonywała wszystkie obowiązki. Do innych sióstr odnosiła się z szacunkiem i miłością. Była pogodna i radosna.

Narracja do rys. 3:

Faustyna bardzo często modliła się, nawet podczas prac, które wykonywała. Ukazywał się jej Pan Jezus.

Narracja do rys. 4:

Faustyna otrzymała polecenie od Pana Jezusa, by mówiła innym o Bożym Miłosierdziu oraz by namalowano obraz Pana Jezusa Miłosiernego.

Zadanie 1: *Faustyna widziała Pana Jezusa i z Nim rozmawiała. Wklej jej postać w odpowiednim miejscu.*

V. Utrwalam

Powiedz: *Pan Jezus pragnie, abyśmy Jemu zaufali, zwłaszcza, gdy jest nie tak jakbyśmy chcieli, gdy jest nam trudno.*

Zadanie 2: *Pan Jezus chce, abyśmy Mu zaufali. Wklej słowo „ufam” w odpowiednim miejscu.*

VI. Modłę się

Powiedz: *Panie Jezu, ufamy Tobie. Ty kochasz każdego z nas. Ty wiesz, co jest dla nas dobre. Zaśpiewajmy piosenkę, w której z całego serca będziemy mówili Pan Jezusowi, że Mu ufamy: „Jezu, ufam Tobie”.*

Zaintonuj pieśń Jezu, ufam Tobie.

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

na dzisiejszej katechezie mówiliśmy o zaufaniu Panu Jezusowi. Wasze dziecko już wie, że może zaufać Jezusowi i zwracać się do Niego w każdej, zwłaszcza trudnej dla niego sytuacji. Przypominajcie mu o tym.

PAN JEZUS POWOŁUJE MISJONARZY, ABY GŁOSILI DOBRA NOWINĘ NA CAŁYM ŚWIECIE

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- kształtowanie w uczniach świadomości, że Pan Jezus powołuje misjonarzy, aby głosili Dobrą Nowinę na całym świecie.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko odpowiada na pytania dotyczące życia Pana Jezusa.

Postawy

- dziecko wyraża pragnienie mówienia innym o Panu Jezusie.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – opowiadanie z odsłuchu, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym zabawa edukacyjna „Mały misjonarz”;
- praktyczne – ćwiczenia praktyczne, nauka piosenki i gestów *Bóg łączy nas*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Bóg łączy nas*, zdjęcia;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: Zrobimy znak krzyża, a później pomodlicie się do Pana Jezusa w ciszy swych serc. Możecie Go prosić o potrzebne dary, dziękować, że tak bardzo nas kocha.

Po chwili powiedz: *Jezu, ufam Tobie*. Dzieci powtarzają te słowa.

Piosenka Jezu, ufam Tobie

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – zabawa edukacyjna „Gdy patrzę w lusterko”

Zaproś do zabawy z poprzedniej katechezy. Dzieci, które nie przeszły trasy, teraz biorą udział w zabawie. Pozostałe dzieci stają wokół trzech tras, które wytyczyłaś/ eś sznurkiem na podłodze. Trójce dzieci dajesz lusterka. Ich zadaniem jest pokonać trasę, idąc po sznurku gdy cały czas są wpatrzone w lusterko, w swoje odbicie. (dziecko może zerkać na trasę).

Zapytaj: *Czego uczy nas ta zabawa?* (że mamy słuchać Pana Jezusa, rodziców, nie mamy wpatrywać się w siebie)

Powiedz: *Pan Jezus, który ukazywał się Świętej Faustynie, pragnie, abyśmy Mu zaufali. On mówi do nas poprzez rodziców, nauczycieli, dlatego słuchajmy ich. W każdej trudnej sytuacji wołajcie: „Jezu, ufam Tobie, bo wiem, że mnie kochasz”.*

Powiedz: *Dzisiaj dowiecie się kim, są misjonarze.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Zuziu, nie przeszkadzaj mi, proszę. Rozmawiam z wujkiem Pawłem.*
- *To wujek, którego w ogóle nie znam.*
- *Znasz ze zdjęć i filmów.*
- *No tak, ale nie na żywo.*
- *Pawle, musimy kończyć. Zadzwoń później.*
- *A czy ja mogę powiedzieć coś wujkowi? Wujku, to ja!*
- *Witaj, Zuzanko. Od mamy wiem, że jesteś misjonarką.*
- *Co?! Dlaczego?*
- *Dzięki tobie twoja koleżanka chodzi na religię...*
- *A... Tosia. Tak.*
- *No to jesteś misjonarką. Mówisz innym o Panu Jezusie, a oni chcą Go poznawać. Ja robię to samo...*

- *Mała misjonarka – powtórzyła Zuzia. – Fajnie. Powiem, żeby Tosia i Natalka też mówiły innym o Panu Jezusie. Będzie nas więcej.*
- *Brawo, Zuziu! Świetny pomysł!* – *odpowiedział wujek Paweł.*

II. Spotykam

Dzieci biorą kukielkę z rysunkiem Zuzi.

Zapytaj: *Zuziu, jak nazwał cię wujek Paweł?* (dzieci unoszą rękę z rysunkiem Zuzi, odpowiadają: mała misjonarka)

Zapytaj: *Zuziu, kim jest twój wujek?* (dzieci unoszą rękę z rysunkiem Zuzi, odpowiadają: misjonarzem)

Powiedz: *Dzisiaj dowiedcie się jakie zadanie daje Pan Jezus misjonarzom i kim oni są.*

III. Poznaję

Pismo Święte (J 20,21b)

Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam.

IV. Odpowiadam

Pokaż zdjęcia misjonarzy w pracy misyjnej na różnych kontynentach:

- ZDJĘCIE 1
- ZDJĘCIE 2
- ZDJĘCIE 3

Omów je: *Tak jak Pan Jezus posyła apostołów, tak dzisiaj powołuje księży, aby głosili Dobrą Nowinę o miłości Boga do każdego człowieka. Wielu z nich pracuje daleko od swojego kraju, na różnych kontynentach. Mówią o Panu Jezusie, udzielają chrztu świętego, odprowadzają Mszę Świętą, ale i pomagają ludziom, wśród których przebywają. Budują szkoły, przedszkola, szpitale, studnie, kościoły. Kupują jedzenie, ubrania dla najbardziej potrzebujących.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Jak mały misjonarz może pomóc drugiemu człowiekowi? Opowiedz. Przyjrzyj się mapie świata i przyklej pasujące naklejki.*

Zabawa edukacyjna „Mały misjonarz”

Powiedz: *Za chwilę sprawdzimy, co wiecie o Panu Jezusie, czy możecie mówić o Nim innym, jak mali misjonarze.*

Dzieci stają, jedno za drugim. Stań twarzą na wprost dzieci.

Powiedz: *Jedna moja ręka wskaże zdanie zawierające prawdę, druga wskaże złą odpowiedź. Waszym zadaniem jest przeskoczyć w tę stronę, którą wskazywała ręka „wypowiadająca prawdę”.* Wypowiadasz zdania:

- Pan Jezus urodził się w Szczecinie (wskazujesz kierunek lewą ręką).
- Pan Jezus urodził się w Betlejem (wskazujesz kierunek prawą ręką).
- Mama Pana Jezusa to Maryja (wskazujesz kierunek prawą ręką).
- Mama Pana Jezusa to Krystyna (wskazujesz kierunek lewą ręką).
- Na Wielkanoc dekorujemy choinkę (wskazujesz kierunek lewą ręką).
- Na Wielkanoc niesiemy do kościoła koszyczek ze święconką (wskazujesz kierunek prawą ręką).
- Pan Jezus wjechał do Jerozolimy na wielbłądzie (wskazujesz kierunek lewą ręką).
- Pan Jezus wjechał do Jerozolimy na osiołku. (wskazujesz kierunek prawą ręką).

Podsumuj: *Dużo wiecie już o Panu Jezusie. Możecie być małymi misjonarzami, którzy opowiedzą o Nim innym.*

V. Utrwalam

Powiedz: *Za chwilę przekonacie się, jak niewiele potrzebuje mały misjonarz, aby innym okazać miłość, troskę drugiemu człowiekowi.*

Nauka piosenki **Bóg łączy nas i gestów**¹

Bóg łączy nas i nieważne pochodzenie (dzieci podają sobie dłonie w kręgu)

¹ Zob. https://www.tekstowo.pl/piosenka,aniolki,bog_laczy_nas.html (dostęp: 15.02.2023).

Płynie z nieba moc na całą naszą ziemię /x2 (unoszą obie ręce, poruszając palcami, opuszczają ręce)

Choć jestem daleko i różni nas wiele (dzieci robią daszek ręką nad oczami, wypatrując) **Miłość i pokój to nasze wspólne cele** (układają palce, tworząc kształt serca)

Nosimy w sercu boską iskierkę (wskazują ręką na serce, pstrykają palcami)

Gdy będzie Ci smutno, to złap mnie za rękę (podają sobie dłonie w kręgu)

VI. Modłę się

Powiedz: *Panie Jezu, prosimy Cię, byś powoływał ludzi, którzy z Dobrą Nowiną pójdą na cały świat.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Powiedz: *Panie Jezu, pomagaj mi, bym nie był samolubny, ale żebym był małym misjonarzem i pomagał innym.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Piosenka Bóg łączy nas

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Pan Jezus powiedział: „Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam” (J 20,21b). Wasze dziecko wie, że Pan Jezus posyła misjonarzy na cały świat, ale wie także, że i ono jest posłane by kochać, pomagać innym, na miarę swoich możliwości.

PAN JEZUS OBIĘCUJE LUDZIOM NIEBO

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- uświadomienie uczniom, że Pan Bóg przygotował dla nas miejsce w niebie.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko opowiada, co to znaczy budować królestwo Boże na ziemi.

Postawy

- dziecko wyraża nadzieję na spotkanie z Panem Jezusem w niebie.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

- podające – opowiadanie, rozmowa kierowana;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym;
- praktyczne – praca z podręcznikiem;
- aktywizujące – zabawa edukacyjna „Mam swój domek”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenki „Bóg łączy nas”, „Niebo jest w sercu mym”, zdjęcia z działalności misjonarzy, sznurek pocięty na dłuższe kawałki lub paski bibuły;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Prosimy Cię, Panie Jezu, powołuj misjonarzy, którzy będą głosić Dobrą Nowinę o Bożej miłości do każdego człowieka.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Powiedz: *Przemieniaj nasze sera, abyśmy byli małymi misjonarzami, którzy mówią innym o Panu Jezusie, pomagają innym.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Piosenka: Bóg łączy nas

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Pokaz zdjęcia z poprzedniej katechezy, zapytaj: *Co robią misjonarze na całym świecie?* (głoszą Dobrą Nowinę o miłości Boga do każdego człowieka. Wielu z nich pracuje daleko od swojego kraju, na różnych kontynentach. Mówią o Panu Jezusie, udzielają chrztu świętego, odprawiają Mszę Świętą, ale i pomagają ludziom, wśród których przebywają. Budują szkoły, przedszkola, szpitale, studnie, kościoły. Kupują jedzenie, ubrania dla najbiedniejszych)

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *I co, dziadku, smakowało?* – zapytał Franek.
– *Oczywiście! Czuję się jak w niebie. Nic nie muszę robić, śniadanie przynosisz mi do łóżka. Już prawie zapomniałem, że jestem chory.*
– *Za chwilę przyjdzie pani pielęgniarka. Da ci zastrzyk, tato – powiedziała mama Zuzi, zaglądając do pokoju.*
– *Zastrzyk?* – zdziwił się dziadek.
– *Zastanówmy się: czy w niebie też robią zastrzyki?* – zapytał Franek i spojrzął na dziadka z łobuzerską miną.
Dziadek roześmiał się głośno.

II. Spotykam

Podziel dzieci na zespoły. W I zespole dzieci biorą kukielkę z rysunkiem Franka. W II zespole dziadka.

Zapytaj: *Franku, o kogo się troszczysz?* (dzieci podnoszą kukielkę z rysunkiem Franka, odpowiadają: „o dziadka, bo jest chory”)

Zapytaj: *Dziadku, jak się czujesz?* (dzieci podnoszą rękę z rysunkiem dziadka, odpowiadają: Jak w niebie)

Podsumuj: *Gdyby nie zastrzyk, dziadek byłby szczęśliwy. Myślę, że niejedno z was nie lubi zastrzyków.*

Powiedz: *Dzisiaj sam Pan Jezus powie, co przygotował dla nas Bóg Ojciec w niebie.*

III. Poznaję

Pismo Święte (por. J 14,2)

W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział.

IV. Odpowiadam

Zapytaj: *Co Pan Bóg przygotował nam w niebie?* (mieszkania)

Powiedz: *Nikt nie wie, jak wygląda niebo. Dlatego Pan Jezus tłumaczy nam, że będziemy tam bezpieczni i szczęśliwi, że będziemy czuli się jak w domu kochanego Ojca. Bóg Ojciec czeka na każdego z nas.*

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Na znak, że chcesz zamieszkać w domu Boga Ojca, narysuj dom.*

V. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 2: *Czuć się jak w niebie oznacza być szczęśliwym. Ilustracje przedstawiają radosne chwile w życiu dzieci. Dokończ kolorowanie ostatniego rysunku.*

Podsumuj: *Jesteśmy szczęśliwi nie tylko wtedy, gdy ktoś troszczy się o nas. Dużo radości daje nam pomoc młodszemu, słabszemu od nas. Wówczas możemy powiedzieć, że w naszym sercu jest niebo, że budujemy królestwo Boże na ziemi.*

Piosenka *Niebo jest w sercu mym*

Zabawa ruchowa „Mam swój domek”

Dzieci układają z paska bibuły kółko dla siebie. Jedno dziecko, bądź dwoje lub troje dzieci (w zależności od liczebności grupy), nie buduje kółka. Powiedz: *Gdy usłyszycie muzykę, poruszacie się pośród kótek – domków. Kiedy muzyka umilknie, wskakujecie do koła. Każde dziecko do jednego kółka. Włącz piosenkę Niebo jest w sercu mym. Przerwij. Dzieci bez kółka stają obok ciebie. Powiedz: Pan Jezus powiedział, że w domu Boga Ojca jest mieszkań wiele. Zapytaj: Kto zaprosi do mieszkania w swoim domku kolegę/koleżankę? Dzieci wchodzą „na zaproszenie”. Zapytaj dziecko, które ktoś zaprosił do swego domku: Czy ucieszyłeś się, gdy kolega zaprosił cię do swego domku? (tak) Zapytaj tego, kto zaprosił: Czy poczułeś radość, widząc wchodzącego do twego domku kolegę/ koleżankę? (tak) Podsumuj: Kiedy sprawiamy radość innym, sami jesteśmy szczęśliwi. Zabawa trwa dalej.*

Podsumuj: *W zabawie nie każdy miał domek, a jednak był szczęśliwy, bo przyjmowaliście go do siebie. O ile większa będzie nasza radość w niebie, jeżeli sam Bóg Ojciec zaprosi nas do swego domu!*

VI. Modlę się

Powiedz: *Panie Jezu, Ty pragniesz, abyśmy czynili drugiego człowieka szczęśliwym, abyśmy w ten sposób budowali Królestwo Boże na ziemi. Przyjmij naszą modlitwę: Ojcze nasz...*

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

Wasze dziecko dowiedziało się dziś, że Pan Bóg przygotował dla nas miejsce w niebie. Ono zrozumiało, że słowa „Przyjdź królestwo Twoje” z modlitwy *Ojcze nasz* oznaczają wszystkie te sytuacje, gdy czynimy innych szczęśliwymi, gdy o nich się troszczymy. Wasze dziecko wie, że budowanie królestwa Bożego na ziemi to nasza droga do nieba.

PAN BÓG MNIE KOCHA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- stwarzanie uczniom możliwości odkrywania Biblii jako zaproszenia do przyjaźni z Panem Jezusem.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko wymienia przykłady miłości Pana Jezusa do każdego człowieka – dziecka Bożego.

Postawy

- dziecko wyraża wdzięczność Panu Jezusowi za Jego miłość.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody i techniki dydaktyczne

- podające – opowiadanie z odsłuchu, rozmowa kierowana;
- problemowe – zabawa z dokańczaniem zdań;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym;
- praktyczne – praca z podręcznikiem, piosenka *Jezus jest w sercu mym*, piosenka *Bóg kocha mnie*.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Bóg kocha mnie*, piosenka *Jezus jest w sercu mym*; ilustracje;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Boże Ojczy, za to, że przygotowałeś nam miejsce w niebie. Pomagaj nam budować królestwo Boże tu, na ziemi.*

Wspólna modlitwa: *Ojczy nasz...*

Powiedz: *Dzisiejsza katecheza, jako że jest to przedostatnia lekcja przed wakacjami, przypomni wam, co mówiliśmy o miłości Pana Boga i Pana Jezusa do każdego człowieka.*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy

Powiedz: *Zaśpiewajmy piosenkę „Niebo jest w sercu mym”. Wyrazimy nią radość z faktu, że w domu Boga Ojczy jest mieszkań wiele, ale i radość, że budujemy królestwo Boże na ziemi. W czasie słuchania i śpiewania piosenki możecie tańczyć i radować się, jak wam serce dyktuje.*

Piosenka Niebo jest w sercu mym

Powiedz: *Dzisiejsza katecheza, jako że jest przedostatnią lekcją przed wakacjami, przypomni wam, co mówiliśmy o miłości Pana Boga i Pana Jezusa do każdego człowieka.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

– *Ale była zabawa! Mówiliśmy każdemu, co w nim lubimy. Nawet Jurek był uśmiechnięty i nie płakał, że chce wracać do mamy. Do końca miał dobry humor – opowiadała Zuzia dziadkowi w drodze z przedszkola.*

– *To, co powiedziałaś, jest bardzo ważne. Jurek uwierzył, że go lubicie. Dlatego był radosny. Wszyscy chcemy być kochani, wnusiu. Inaczej czujemy się niepotrzebni, samotni.*

– *To jutro powiem Jurkowi, że lubię się z nim bawić – zdecydowała Zuzia.*

Dziadek spojrział na wnuczkę.

– *To prawda, dziadku. Lubię Jurka – dodała dziewczynka.*

II. Spotykam

Podziel dzieci na dwa zespoły. W zespole I dzieci biorą kukielkę z wizerunkiem Zuzi, w zespole II – dziadka.

Zapytaj:

- *Zuziu, kto był dzisiaj bardzo szczęśliwy w przedszkolu?* (dzieci podnoszą kukielkę z wizerunkiem Zuzi i odpowiadają: „Jurek”)
- *Dziadku, dlaczego Jurek był szczęśliwy?* (dzieci podnoszą rękę z rysunkiem dziadka i odpowiadają: „zrozumiał, że dzieci go lubią”)

Zapytaj obie grupy: *A wy, czy pamiętacie sytuacje, gdy dzięki kolegom, bardzo dobrze poczuliście się w grupie?* (tak)

Podsumuj: *Zuzia zrozumiała, że każdy z nas pragnie, aby ktoś inny go lubił, szanował, kochał.*

Powiedz: *Dzisiaj dowiedcie się, kto kocha was miłością przeogromną.*

Pismo Święte (por. Jr 31,3)

Pan Bóg mówi: „Kocham cię zawsze!”.

III. Odpowiadam

Powiedz: *Pan Jezus kocha nas zawsze. Nauczmy się piosenki o miłości Pana Boga do nas takimi, jakimi jesteśmy.*

Nauka piosenki *Bóg kocha mnie* – z gestami

Bóg (dziecko wskazuje ręką górę, niebo)

kocha mnie (wskazuje ręką siebie)

takiego, jakim jestem, raduje się każdym moim gestem (wykonuje dowolny ruch, gest). **Alleluja, Boża radość mnie rozpiera** (trzymają ręce tak, by dłonie były na klatce piersiowej i przesuwają łokcie jak najmocniej do tyłu)

Powiedz: *Pan Jezus kocha nas zawsze: gdy zachowujemy się jak aniołki, ale nawet wtedy, gdy jesteśmy niegrzeczni. On ufa nam, że za każdym razem w naszym sercu powstanie pragnienie poprawy.*

Zabawa edukacyjna „Wiem, jak zakończyć”

Podziel dzieci na 4 grupy. Siadają w czterech kręgach. Rozdajesz im zdjęcia – przygotuj je wcześniej – po trzy (np. 1. Rodzice i dzieci 2. Babcia i dziadek z wnukami 3. Dziecko wśród przyjaciół 4. jezioro, wokół las, brodzący bocian 5. Chrzczenie dziecka 6. Dzieci przed ołtarzem,

za nim ksiądz 7. Biblia 8. Świętowanie w rodzinie – urodziny lub Boże Narodzenie 9. Modlitwa dziecka w domu 10. Rodzina spożywa obiad 11. Zakonnica uczy dzieci religii 12. Jezus zmartwychwstały).

Powiedz: *Obejrzyjcie rysunki. Za chwilę będziecie kończyć zdania: „Pan Jezus mnie kocha, bo...” na przykład: dał mi mamę.* Dajesz im kilka minut na zastanowienie, pomagasz. Dzieci siadają na dywanie w kręgu. W środku połóż serce z Panem Jezusem. Powiedz: *Podejdźcie z rysunkiem do środka i powiedzcie skąd wiecie, że Pan Jezus was kocha.* Kolejno dzieci układają rysunki, wypowiadając zdanie: *Bóg kocha mnie, bo... za mnie zmartwychwstał.* Gdy grupa omówi swoje rysunki (dokończy zdania), śpiewacie: *Bóg kocha mnie...* Kolejna grupa wypowiada zdanie w oparciu o swoje rysunki.

Podsumuj: *Od dzisiaj będziecie umieli podać przykłady na miłość Pana Jezusa do każdego z nas. Jestem tego pewna.*

IV. Utrwalam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: *Przyjrzyj się rysunkom. Obrysuj czerwoną kredką ten, który ukazuje Pana Jezusa zmartwychwstałego. Zieloną linią otocz rysunek, który ukazuje moment, kiedy stajemy się dziećmi Bożymi.*

Zadanie 2: *Pan Jezus jest obecny w różnych chwilach naszego życia. Opowiedz, co widzisz na rysunkach.*

V. Modlę się

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Boże, za to, że tak hojnie nas obdarowujesz. Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za to, że uczyniłeś nas Twoimi dziećmi i obiecujesz nam życie w niebie.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za rodziców, którzy nas kochają.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

VI. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

dzisiaj Wasze dziecko odkrywało Bożą miłość w swoim życiu. Ono wie, że Bóg je kocha, bo dał mu rodziców, dziadków, stworzył dla nas przyrodę, uczynił nas swoimi dziećmi w czasie chrztu świętego. Za nas umarł i zmartwychwstał. Przypominajcie dziecku o tym, tak aby potrafił być wdzięczny Panu Bogu za wszystko, co otrzymuje – by umiało się cieszyć z nawet drobnych rzeczy.

MOJE WAKACJE Z PANEM JEZUSEM

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- kształtowanie w dziecku świadomości, że Pan Jezus jest zawsze z nim.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- dziecko mówi, że podczas wakacji spotyka się z Panem Jezusem w kościele, podczas modlitwy.

Postawy

- dziecko wyraża radość z faktu, że Pan Bóg daje nam czas wypoczynku.

Formy organizacji zajęć

- zespołowa, grupowa, indywidualna.

Metody

- podające – opowiadanie z odsłuchu, rozmowa kierowana;
- problemowe – zabawa edukacyjna „Wakacje”;
- eksponujące – praca z tekstem słuchanym ;
- praktyczne – zadania podręcznikowe, piosenka: „Bóg kocha mnie takiego jakim jestem”;
- aktywizujące – zabawa „Bo mnie kocha”.

Środki dydaktyczne (pomoce)

- opowiadanie, piosenka *Bóg kocha mnie*, piosenka *Miłość Twa*;
- podręcznik, kukielki z wizerunkami bohaterów opowiadania.

Struktura katechezy

Modlitwa

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Boże, że kochasz nas takimi jakimi jesteśmy.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Piosenka *Bóg kocha mnie*

Nawiązanie do poprzedniej katechezy – Zabawa edukacyjna „Bóg mnie kocha”

Zaproś wszystkich do zabawy. Dzieci kucają w kole.

Powiedz: *Będę mówił/-a, o znakach Bożej miłości, a wy, jeżeli się zgadzacie, z tym, co mówię, róbcie wyskoki.*

- Bóg mnie kocha i dlatego stworzył dla mnie świat;
- Bóg mnie kocha i dlatego dał mi kochających rodziców;
- Bóg mnie kocha i dlatego przygotował dla mnie miejsce w niebie;
- Bóg mnie kocha i dlatego daje mi przyjaciół;
- Bóg mnie kocha i dlatego mam radość w sercu, kiedy pomagam innym;
- Bóg mnie kocha i dlatego uczynił mnie swoim dzieckiem i mogę z nim rozmawiać;
- Bóg mnie kocha i dlatego mogę się z Nim spotykać w kościele.

Dzieci siadają w kręgu.

Powiedz: *Dzisiejsza katecheza zakończy ten rok przedszkolny. Kiedy się spotkamy, będziecie już w sześciolatkach. Dzisiaj usłyszycie jakie ważne zadania daje nam Pan Bóg na wakacje.*

I. Odkrywam

Opowiadanie

- *Mamo, dokąd pojedziemy na wakacje?*
- *W tym roku pojedziecie do cioci Marty i wujka Macieja.*
- *Sami?*
- *Tak. My zaopiekujemy się dziadkiem w tym czasie.*
- *Szkoda.*

- Zuziu, czasami tak bywa. Ale w sierpniu zaplanowaliśmy wyjazd nad morze.
- Super! To jednak będą wakacje!
- A u cioci Marty nie będą?
- Będą, ale bez was...
- Lizus z ciebie, Zuzka – powiedział Franek.
- A z ciebie, z ciebie...
- No, wystarczy – zaprotestowała mama. – Za moment się pokłócicie, a wiem, że tego nie chcecie.

II. Spotykam

Zapytaj:

- Dokąd pojedą Franek i Zuzia w wakacje? (do cioci, nad morze).
- Dlaczego rodzice Zuzi i Franka nie pojedą do cioci Marty i wujka Macieja? (zaopiekują się dziadkiem)

Powiedz: Czasami mamy żal do rodziców, że nigdzie nie wyjeżdżamy w czasie wakacji, a nie dostrzegamy, jak bardzo starają się zorganizować nam czas wolny.

Powiedz: Za chwilę usłyszycie, czy powinniśmy tak się zachowywać, a jeśli nie, to dlaczego.

III. Poznaję

Pismo Święte (por. 1 Tes 5,16–18)

Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! W każdej chwili dziękujcie, tego pragnie Pan Bóg.

IV. Odpowiadam

Praca z podręcznikiem

Zadanie 1: Przyjrzyj się walizkom. Dokąd wybierają się ich właściciele? Narysuj odpowiedzi przy każdej z nich.

V. Utrwalam

Zabawa edukacyjna „Wakacje”

Przygotuj trzy papierowe teczki z sześcioma takimi samymi rysunkami (wymienione poniżej).

Na teczkach nie znajdują się rysunki WALIZKI.

1. Pasta do zębów, szczoteczka, mydło, ręcznik
2. Krem do opalania, okulary słoneczne, czapka z daszkiem
3. Ubrania – bluzki, spodnie, majteczki, skarpety.
4. Buty górskie, kurtka przeciwdeszczowa,
5. Okulary do nurkowania, piłka plażowa, klapki,
6. Koszyk pleciony np. na jagody, płetwy do nurkowania, płyn przeciw komarom.

Teczki (WALIZKI) rozłóż w wybranych miejscach sali.

Dzieci formują pociąg, włączasz piosenkę *Jedzie pociąg z daleka*. Mówisz: *Jedziemy nad morze*. Dojeżdżacie do pierwszej walizki. Zatrzymujecie się. Powiedz: *Sprawdźcie, co z walizki przyda się nam nad morzem*.

Dzieci analizują rysunki, wybierają te, które ukazują potrzebne nam rzeczy nad morzem. Tylko te pozostają w „walizce”, pozostałe odkładają z boku.

Dzieci znów formują pociąg i włączasz piosenkę. Mówisz: *Jedziemy nad jezioro w lesie*. Dojeżdżacie do drugiej walizki. Zatrzymujecie się. Powiedz: *Sprawdźcie, co z walizki przyda się nam nad jeziorem w lesie*.

Dzieci analizują rysunki, wybierają te, które ukazują potrzebne nam rzeczy nad jeziorem w lesie. Tylko te pozostają w „walizce”, pozostałe odkładają z boku.

Dzieci znów formują pociąg i włączasz piosenkę. Mówisz: *Jedziemy w góry*. Dojeżdżacie do trzeciej walizki. Zatrzymujecie się. Powiedz: *Sprawdźcie, co z walizki przyda się nam w górach*.

Dzieci analizują rysunki, wybierają te, które ukazują potrzebne nam rzeczy w górach. Tylko te pozostają w „walizce”, pozostałe odkładają z boku.

Dzieci stają, formują pociąg, „dojeżdżają” na dywan, siadają w kręgu.

VI. Modłę się

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za to, że byłeś obecnym w naszych rodzinach, że słyszeliśmy Dobrą Nowinę o Tobie.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za to, że dajesz nam czas odpoczynku.*

Dzieci: *Dziękujemy Ci, Panie Jezu.*

Powiedz: *Prosimy Cię, błogosław nam w czasie wakacji.*

Dzieci: *Prosimy Cię, Panie Jezu.*

Piosenka Miłość Twa

VII. Rodzina i wiara

Drodzy Rodzice i Opiekunowie,

dzisiejsza katecheza, ostatnia w roku przedszkolnym, była podziękowaniem, za wszystko, co Pan Jezus uczynił w życiu Waszego dziecka, ale i w życiu Waszej rodziny. Ono dowiedziało się, że pomimo wakacji, Pan Jezus będzie z nim obecny. Pan Jezus pragnie by i dziecko pamiętało w modlitwie o spotkaniu z Nim, a także by budowało królestwo Boże tu na ziemi.

PIOSENKI DO WYKORZYSTANIA - WERSJE ZE SŁOWAMI

1. Anioł Stróż
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/aniol_Stroz.mp3
2. Bóg nie umarł
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Bog_nie_umarl.mp3
3. Granie i śpiewanie
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Granie_i_spiewanie.mp3
4. Jesteś królem
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Jestes_Krolem1.mp3
5. List do Świętego Mikołaja
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/List_do_Swietego_Mikolaja.mp3
6. Niebo najwspanialsze
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/niebo_najwspanialsze.mp3
7. Panie Boże, dla Ciebie śpiewam
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Panie_Boze_dla_Ciebie_spiewam.mp3
8. Pan Jezus także mamę miał
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Panie_Jezus_takze_mame_mial.mp3
9. Pioseneczka
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Pioseneczka.mp3
10. Sercem kocham Jezusa
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Sercem_kocham_Jezusa.mp3
11. Ta krew
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Ta_krew.mp3

PIOSENKI DO WYKORZYSTANIA - WERSJE INSTRUMENTALNE

1. Anioł Stróż
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/aniol_Stroz-podklad.mp3
2. Bóg nie umarł
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Bog_nie_umarl_podklad.mp3
3. Granie i śpiewanie
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Granie_i_spiewanie_podklad.mp3
4. Jesteś królem
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Jestes_Krolem1-podklad.mp3
5. List do Świętego Mikołaja
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/List_do_Swietego_Mikolaja_podklad.mp3
6. Niebo najwspanialsze
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/niebo_najwspanialsze_podklad.mp3
7. Panie Boże, dla Ciebie śpiewam
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Panie_Boze_dla_Ciebie_spiewam_podklad.mp3
8. Pan Jezus także mamę miał
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Panie_Jezus_takze_mame_mial_podklad.mp3
9. Pioseneczka
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Pioseneczka_podklad.mp3
10. Sercem kocham Jezusa
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Sercem_kocham_Jezusa_podklady.mp3
11. Ta krew
http://wierzebochce.pl/mat_dod/pieciolatki/Ta_krew_podklad.mp3

MATERIAŁY DODATKOWE

Piosenki

Pomysł i realizacja: ks. Mariusz Skakuj

Aranżacja i muzyka: ks. Maciej Lewandowski

Śpiew: uczniowie Katolickiej Szkoły Podstawowej im. św. Ojca Pio w Zamościu oraz dzieci i młodzież z Parafii pw. MB Królowej Polski w Zamościu

Opowiadania

Tekst: Longina Cywińska i Maria Frela

Czyta: Julia Rybakowska

Nagranie i realizacja: Eryk Kotys / Radio Emaus

Przygotowanie prezentacji i zadań multimedialnych

Katarzyna Smardzewska

Wydawca dołożył wszelkich starań, aby respektować prawa autorskie do materiałów znajdujących się w tej publikacji, i jeśli tylko było to możliwe, podał ich źródło. Jeżeli jakiegokolwiek treści znajdujące się w tym podręczniku i materiałach dodatkowych naruszają Państwa prawa autorskie, prosimy o kontakt: wydawnictwo@swietywojciech.pl.

Opracowanie redakcyjne: Katarzyna Smardzewska
Skład i łamanie: Stanisław Tuchołka | panbook.pl
Projekt layoutu i okładki: Adam Piasek
Ilustracja na okładce: Elżbieta (Eluta) Kidacka | kidacka.pl

© Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o., Poznań 2023

ISBN 978-83-8065-461-7
(e-book z pakietem materiałów dodatkowych)

Wydawca
Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o.
Wydawnictwo
ul. Chartowo 5, 61-245 Poznań
tel. 61 659 37 13
wydawnictwo@swietywojciech.pl

Zamówienia
Dział Handlowy
ul. Chartowo 5, 61-245 Poznań

Obsługa księgarń i hurtowni
sprzedaz@swietywojciech.pl | tel. 61 659 37 57 (60)

Obsługa zamówień detalicznych
sklep@swietywojciech.pl | tel. 61 659 37 61 (55)
www.swietywojciech.pl